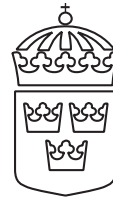

Regeringens proposition

2017/18:148

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder och ett par andra värdepappersmarknadsfrågor

Prop.
2017/18:148

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Linköping den 15 mars 2018

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentet och rådet utfärdade den 14 juni 2017 förordning (EU) 2017/1131 om penningmarknadsfonder. Förordningen trädde i kraft den 20 juli 2017 och ska börja tillämpas i sin helhet fr.o.m. den 21 juli 2018.

Bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder bygger på Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i det följande benämnt UCITS-direktivet, och på Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i det följande benämnt AIFM-direktivet. De fonder som omfattas av förordningen är både sådana som regleras i UCITS-direktivet (i Sverige värdepappersfonder) och sådana som avses i AIFM-direktivet (alternativa investeringsfonder) när medlen i fonderna investeras i kortfristiga tillgångar med målsättningen att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet av investeringen.

Förordningen om penningmarknadsfonder förutsätter att vissa nationella åtgärder vidtas. I propositionen föreslås därför ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder som bl.a. innebär att Finansinspektionen kan begära in upplysningar för övervakningen av att förordningen om penningmarknadsfonder följs och att avgifter ska kunna tas ut för

Prop. 2017/18:148 Finansinspektionens prövning av ärenden och verksamhet enligt förordningen.

I propositionen finns också förslag till lagändringar som inte har samband med förordningen om penningmarknadsfonder. Det föreslås en ändring av bemyndigandet i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel. Det föreslås också vissa ändringar i lagen om värdepappersfonder, lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder med anledning av vissa krav som följer av det delegerade direktivet och en delegerad förordning till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, förkortat MiFID II.

De lagändringar som avser kompletteringar till förordningen om penningmarknadsfonder föreslås träda i kraft den 21 juli 2018. Övriga lagändringar föreslås träda i kraft den 1 juli 2018.

1	Förslag till riksdagsbeslut	6
2	Lagtext	7
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	7
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	14
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	15
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	21
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	24
3	Ärendet och dess beredning	27
4	EU:s förordning om penningmarknadsfonder	28
4.1	Bakgrund	28
4.2	Förordningens innehåll	29
4.2.1	Syfte och tillämpningsområde	29
4.2.2	Auktorisation och marknadsföring	29
4.2.3	Placeringsbestämmelser och kreditkvalitetsbedömning	30
4.2.4	Likviditets- och riskhantering	31
4.2.5	Värdering	31
4.2.6	Särskilda krav på likviditetshantering för penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde	31
4.2.7	Informationskrav, rapportering till behöriga myndigheter och tillsyn	32
5	Kompletteringar till EU:s förordning om penningmarknadsfonder	32
5.1	Ändringar görs i befintliga lagar	32
5.2	Behörig myndighet	37
5.3	Tillsyn och ingripanden	38
5.4	Avgifter	43
6	Förtydligande av bemyndigandet som gäller föreskrifter om hantering av redovisningsmedel	45
7	Frågor relaterade till MiFID II	46
7.1	Inledning	46
7.2	Rådgivning om andelar i fonder inom fondverksamhet	46
7.3	Tillhandahållande av information om klagomål	48

Prop. 2017/18:148	8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	50
	8.1	Kompletteringar till EU:s förordning om penningmarknadsfonder	50
	8.2	Förtydligande av bemyndigandet som gäller föreskrifter om hantering av redovisningsmedel	52
	8.3	Frågor relaterade till MiFID II	53
	9	Förslagets konsekvenser	53
	9.1	Kompletteringar till EU:s förordning om penningmarknadsfonder	53
	9.1.1	Förslagets syfte och alternativa lösningar.....	53
	9.1.2	Kostnader och andra konsekvenser	54
	9.2	Förtydligande av bemyndigandet som gäller föreskrifter om hantering av redovisningsmedel	57
	9.3	Frågor relaterade till MiFID II	58
	9.3.1	Rådgivning om andelar i fonder inom fondverksamhet	58
	9.3.2	Tillhandahållande av information om klagomål	59
	10	Författningskommentar.....	61
	10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	61
	10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	64
	10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	65
	10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	68
	10.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	69
	Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penning- marknadsfonder.....	70
	Bilaga 2	Lagförslag i promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder	108
	Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder	123
	Bilaga 4	Utdrag ur lagförslag i promemorian En ny lag om försäkringsdistribution (Ds 2017:17)	124
	Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian En ny lag om försäkringsdistribution (Ds 2017:17).....	128

Bilaga 6	Lagrådsremissens lagförslag	129	Prop. 2017/18:148
Bilaga 7	Lagrådets yttrande	149	
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2018		150	

Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
2. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
3. lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
4. lag om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
5. lag om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder¹

dels att 2 kap. 17 g §, 4 kap. 10 §, 10 kap. 3 och 11 §§, 12 kap. 1 a och 10 §§ och 13 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 5 a § och 5 kap. 24 a §, och närmast före 1 kap. 5 a § och 5 kap. 24 a § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Särskilda bestämmelser för penningmarknadsfonder

5 a §

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder finns bestämmelser som avviker från eller kompletterar denna lag.

2 kap.

17 g §²

Ett fondbolag som i sin verksamhet lämnar råd till *icke-professionella* kunder om fondandelar i andra fall än det som avses i 7 kap. 1 § första stycket 3 ska när det utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ett fondbolag som i sin verksamhet lämnar råd till kunder om fondandelar i andra fall än det som avses i 7 kap. 1 § första stycket 3 ska när det utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

² Senaste lydelse 2017:690.

4 kap.

10 §³

Andelarna i en värdepappersfond ska vara lika stora och medföra lika rätt till den egendom som ingår i fonden, om inte annat följer av andra stycket.

I en värdepappersfond får det finnas andelar av olika slag (andelsklasser). Andelarna i en andelsklass ska vara lika stora och medföra lika rätt till den egendom som ingår i fonden. Andelsklasser i en och samma fond får vara förenade med

1. villkor för

a) utdelning,

b) avgifter,

c) lägsta teckningsbelopp,

d) distribution av andelar,

e) valutasäkring, och

f) i vilken valuta andelarna tecknas och inlöses, och

2. villkor som framgår av föreskrifter *meddelade* med stöd av 13 kap. 1 § 8.

2. villkor som framgår av föreskrifter *som har meddelats* med stöd av 13 kap. 1 § 9.

Värdet av en fondandel är fondens värde delat med antalet fondandelar. Om det finns andelsklasser ska värdet av en fondandel dock bestämmas med beaktande av de villkor som är förenade med andelsklassen.

Fondens värde beräknas enligt de grunder som anges i fondbestämmelserna. Den egendom som ingår i fonden ska värderas med ledning av gällande marknadsvärde.

Fondbolaget ska fortlöpande och minst en gång varje vecka beräkna och på lämpligt sätt offentliggöra fondandelsvärdet.

5 kap.

Bestämmelser som inte gäller för penningmarknadsfonder

24 a §

Av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 följer att bestämmelserna i 1, 3–12, 14–22, 24 och 25 §§ inte gäller för en värdepappersfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt den förordningen.

³ Senaste lydelse 2017:1143.

10 kap.3 §⁴

För övervakningen av att *bestämmelserna i denna lag och föreskrifter meddelade* med stöd av lagen *följs*, får Finansinspektionen begära att

För övervakningen av att denna lag *följs, liksom föreskrifter som har meddelats* med stöd av lagen *och andra författningar som reglerar verksamheten*, får Finansinspektionen begära att

1. en fysisk eller juridisk person tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken kommer till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Finansinspektionen får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

11 §⁵

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska *med årliga avgifter bekosta* Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska *betala en årlig avgift för*

1. Finansinspektionens verksamhet *enligt*

a) *denna lag, och*

b) *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, samt*

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och under rättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

12 kap.1 a §⁶

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

⁴ Senaste lydelse 2008:282.

⁵ Senaste lydelse 2014:486.

⁶ Senaste lydelse 2017:1143.

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,
3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltd värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 6 avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 12, 13, 15 och 16 avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 14 avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaksamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

10 §⁷

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 23, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som *har* meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 24, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

13 kap.1 §⁸

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder *som* ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

3. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

4. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

5. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § tredje stycket,

6. vad ett fondbolag ska iakta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

7. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

8. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

9. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

1. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

3. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

4. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

5. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § tredje stycket,

6. vad ett fondbolag ska iakta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

7. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

8. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

9. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

⁷ Senaste lydelse 2017:1143.

⁸ Senaste lydelse 2017:1143.

10. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

11. hur informationen enligt 4 kap. 24 § ska presenteras,

12. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

13. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

14. det system för riskhantering som ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

15. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

16. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

17. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

18. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

19. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

20. vilka åtgärder som ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

21. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

22. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

23. vilka upplysningar som fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och

11. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

12. hur informationen enligt 4 kap. 24 § ska presenteras,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

14. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

15. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

16. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

17. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

18. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

19. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

20. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

21. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

22. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

23. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

24. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och

när upplysningarna ska lämnas, när upplysningarna ska lämnas, Prop. 2017/18:148
och och
24. sådana avgifter för tillsyn 25. sådana avgifter som avses i
som avses i 10 kap. 11 §. 10 kap. 11 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018 i fråga om 2 kap. 17 g §, 4 kap. 10 §, 12 kap. 1 a och 10 §§ och 13 kap. 1 § och i övrigt den 21 juli 2018.

2. Ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag som den 21 juli 2018 förvaltar en värdepappersfond vars fondbestämmelser har godkänts av Finansinspektionen och för vilken det även krävs auktorisation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, får fortsätta förvalta fonden till och med den 21 januari 2019. För att fortsätta förvalta fonden efter det datumet krävs auktorisation enligt den förordningen. Om en ansökan om auktorisation har getts in till Finansinspektionen senast den 21 januari 2019, får fondbolaget eller förvaltningsbolaget dock fortsätta förvalta fonden till dess att ansökan har prövats slutligt.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 23 kap. 15 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 kap.

15 §¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § första och andra styckena och när upplysningarna ska lämnas,

2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § ska fullgöras,

2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § och artikel 26.6 i den delegerade förordningen till MiFID II ska fullgöras,

3. vilka värdepappersbolag som ska upprätta register som avses i 3 d §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid värdepappersbolaget ska ge in registren för olika typer av avtal,

4. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige,

5. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och under rättelser som avses i 12 och 13 §§, och

6. att information och referensuppgifter för finansiella instrument som ska lämnas till Finansinspektionen enligt artiklarna 22.1 och 27.1 i förordningen om marknader för finansiella instrument i stället ska lämnas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse 2017:679.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Prop. 2017/18:148

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 a §, 8 kap. 1 a §, 11 kap. 11 §, 12 kap. 13 §, 13 kap. 7 och 15 §§ och 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §¹

Det finns kompletterande och avvikande bestämmelser om vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande, *och*

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, *och*

4. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder.*

8 kap.

1 a §²

En AIF-förvaltare som i sin verksamhet lämnar råd till *icke-professionella* investerare om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder i andra fall än det som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 4 ska när den utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

En AIF-förvaltare som i sin verksamhet lämnar råd till investerare om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder i andra fall än det som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 4 ska när den utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

¹ Senaste lydelse 2016:1330.

² Senaste lydelse 2017:701.

En AIF-förvaltare som förvaltar en alternativ investeringsfond som får kontroll över ett onoterat företag eller en emittent, får under 24 månader efter förvärvet inte underlätta, stödja, rösta för eller ge instruktioner om följande:

1. Utdelningar eller andra värdeöverföringar till aktieägarna när nettotillgångarna enligt företagets årsredovisning på bokslutsdagen för det senaste räkenskapsåret understiger, eller till följd av en sådan utdelning eller annan värdeöverföring skulle understiga, det tecknade kapitalet inklusive de reserver som inte får utdelas enligt lag eller bolagsordning. Om den icke inbetalda delen av det tecknade kapitalet inte ingår i tillgångarna enligt balansräkningen, ska detta belopp dras av från det tecknade kapitalet.

2. Utdelningar eller andra värdeöverföringar till aktieägarna som skulle överstiga vinsten för det senast avslutade räkenskapsåret inklusive balanserad vinst och belopp från reserver som får användas för detta och med avdrag för balanserad förlust och belopp som enligt lag eller bolagsordning har avsatts till reserver.

3. Förvärv av egna aktier som företaget gör, inbegripet aktier som tidigare förvärvats av företaget och innehas av det samt aktier som förvärvats av personer som agerar i eget namn men för företagets räkning, om förvärven skulle leda till att nettotillgångarna understiger det belopp som anges i 1.

För förvärv av egna aktier ska, utöver det som anges i första stycket 3, även förutsättningarna i något av leden b–h i artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärder likvärdiga (omarbetning) vara uppfyllda.

För förvärv av egna aktier ska, utöver det som anges i första stycket 3, även förutsättningarna i något av leden b–h i artikel 61.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i den ursprungliga lydelsen, vara uppfyllda.

AIF-förvaltaren ska göra sitt yttersta för att förhindra sådana åtgärder som avses i första stycket.

Första stycket gäller inte nedsättning av aktiekapitalet som görs för att täcka förlust eller nedsättning som görs för överföring av medel till reserv som inte får utdelas enligt lag eller bolagsordning, om reserven efter åtgärden inte överstiger tio procent av det tecknade kapitalet efter nedsättningen.

12 kap.

13 §

Finansinspektionen ska vid godkännandet av fondbestämmelserna för en specialfond pröva om fonden har en lämplig fördelning av placeringar med hänsyn till de krav som bör ställas på riskspridning.

För förvaltningen av medlen i en specialfond gäller 5 kap. lagen (2004:46) om värdepappersfonder, om inte Finansinspektionen har tillåtit undantag. Derivatinstrument får dock ha andra underliggande tillgångar än de som anges i 5 kap. 12 § samma lag, om instrumenten är föremål för handel på någon finansiell marknad och inte medför en skyldighet att leverera den underliggande tillgången.

Bestämmelserna i 5 kap. 1, 3–12, 14–22, 24 och 25 §§ lagen om värdepappersfonder gäller inte för en specialfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

13 kap.

7 §

För övervakningen av att bestämmelserna i denna lag, kommissionens delegerade förordning och föreskrifter meddelade med stöd av lagen följs, får Finansinspektionen begära att

För övervakningen av att denna lag följs, liksom kommissionens delegerade förordning, föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och andra författningar som reglerar verksamheten, får Finansinspektionen begära att

1. en fysisk eller juridisk person tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken kommer till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Finansinspektionen får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

15 §³

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 och Europaparlamentets

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,

³ Senaste lydelse 2016:1330.

Prop. 2017/18:148 och rådets förordning (EU) nr 346/2013. *4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och 5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.*

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens *tillsyn* enligt
a) denna lag,
b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, *och*
d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, *samt*

1. Finansinspektionens *verksamhet* enligt
c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, *och*

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 *och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.*

15 kap.

2 §⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket *eller 2 a § andra stycket,*

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

⁴ Senaste lydelse 2017:1147.

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

4. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

5. en AIF-förvaltares ersättningsystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

7. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

9. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

10. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

11. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

12. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningsystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

9. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

11. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

12. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

13. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

14. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

14. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

15. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

16. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

17. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

18. vilka upplysningar som AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

19. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

20. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

16. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

17. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

18. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

19. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

20. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

21. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

22. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018 i fråga om 8 kap. 1 a § och 15 kap. 2 § och i övrigt den 21 juli 2018.

2. En AIF-förvaltare som den 21 juli 2018 har tillstånd enligt 3 kap. 1 § eller 5 kap. 2 § att förvalta en alternativ investeringsfond för vilken det även krävs auktorisation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, får fortsätta förvalta fonden till och med den 21 januari 2019. För att fortsätta förvalta fonden efter det datumet krävs auktorisation enligt den förordningen. Om en ansökan om auktorisation har getts in till Finansinspektionen senast den 21 januari 2019, får AIF-förvaltaren dock fortsätta förvalta fonden till dess att ansökan har prövats slutligt.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Prop. 2017/18:148

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:1148

Föreslagen lydelse

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket *eller 2 a § andra stycket*,

2. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

4. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

5. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisnings-skyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

7. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

9. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

10. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

11. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

12. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

14. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

15. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

16. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

17. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

9. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

11. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

12. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

13. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

14. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

16. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

17. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

18. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

19. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

18. vilka upplysningar som AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

19. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

20. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

20. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

21. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

22. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:1149

Föreslagen lydelse

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket eller 2 a § andra stycket,

2. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

4. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

5. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

7. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisnings-skyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

9. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

9. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

10. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

11. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

12. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

14. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

15. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

16. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

17. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

18. vilka upplysningar som AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

11. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

12. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

13. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

14. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

16. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

17. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

18. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

19. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

20. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

Prop. 2017/18:148 19. avgifter enligt 13 kap. 15 §,
samt

20. på vilket språk handlingar
som avses i denna lag ska upp-
rättas.

21. avgifter enligt 13 kap. 15 §,
samt

22. på vilket språk handlingar
som avses i denna lag ska upp-
rättas.

Europaparlamentet och rådet utfärdade i juni 2017 förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder. Den trädde i kraft den 20 juli 2017 och flertalet av förordningens bestämmelser ska tillämpas fr.o.m. den 21 juli 2018. Förordningen finns i *bilaga 1*.

Under förhandlingarna av förordningen har en faktapromemoria upprättats och överlämnats till riksdagen (2013/14:FPM6).

I promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder, som har tagits fram inom Finansdepartementet, föreslås lagändringar med anledning av förordningen om penningmarknadsfonder. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2017/04463/V).

Den 1 januari 2018 trädde ändringar i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i kraft som innebär att en AIF-förvaltare kan få ett särskilt tillstånd att ta emot medel med redovisningsskyldighet om förvaltaren avser att föra investeringssparkonto (prop. 2017/18:5, SFS 2017:1147). Samma möjlighet infördes för fondbolag enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder. Efter att lagändringarna utfärdats har det uppmärksammats att det bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering av medel som tas emot med redovisningsskyldighet som samtidigt infördes i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder fick en annan utformning jämfört med motsvarande bemyndigande i lagen om värdepappersfonder. Frågan om en ändring av bemyndigandet har beretts med Finansinspektionen och Fondbolagens förening (Fi2017/04810/V).

I promemorian En ny lag om försäkringsdistribution (Ds 2017:17) lämnas vissa förslag med anledning av det delegerade direktivet och en delegerad förordning till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (MiFID II). Utdrag ur promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2017/02580/FPM).

I denna proposition behandlas lagförslagen i promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder, ett förslag om ändring av det ovan nämnda bemyndigandet i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet samt de lagförslag med anledning av det delegerade direktivet och en delegerad förordning till MiFID II som finns i promemorian En ny lag om försäkringsdistribution (Ds 2017:17).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 8 februari 2018 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 6*. Lagrådet lämnade förslagen utan erinran. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 7*.

4 EU:s förordning om penningmarknadsfonder

4.1 Bakgrund

Penningmarknadsfonder är fonder vars tillgångar utgörs av likvida värdepapper med korta löptider. Genom penningmarknadsfonder, vars medel placeras i penningmarknadsinstrument, får finansiella företag, icke-finansiella företag och stater tillgång till kortfristig finansiering, vilket i sin tur kan påverka den reala ekonomin. Samtidigt innebär det ett effektivt sätt för investerare i dessa fonder att sprida sin kreditrisk och exponering, i stället för att enbart förlita sig på bankinlåning. Penningmarknadsfonder bidrar därmed till att skapa likviditet i det finansiella systemet.

Händelser som inträffade under finanskrisen 2008 visade att vissa egenskaper hos penningmarknadsfonder gör dem sårbara under stressade marknadsförhållanden. Det visade sig att penningmarknadsfonder då kan bidra till att risker i hela det finansiella systemet sprids eller förstärks. När priset på en tillgång som medlen i en penningmarknadsfond har placerats i börjar falla, kan det bli svårt att tillgodose investerarens begäran om att omedelbart lösa in fondandelar och samtidigt bibehålla värdet på fondandelen. Enligt rådet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board, FSB) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (International Organization of Securities Commissions, IOSCO) kan denna situation vara särskilt allvarlig när det gäller penningmarknadsfonder med s.k. fast eller stabilt nettotillgångsvärde, då den skulle kunna leda till uttagsanstormningar, vilket i sin tur skulle kunna leda till mer omfattande makroekonomiska konsekvenser (se skälen 3 och 9 till förordningen om penningmarknadsfonder).

Mot denna bakgrund publicerade Europeiska kommissionen den 4 september 2013 ett förslag till reglering av penningmarknadsfonder. Efter förhandlingar mellan Europaparlamentet och rådet antogs förordningen om penningmarknadsfonder i juni 2014. Förordningen publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 30 juni 2017 och trädde i kraft den 20 juli 2017. Förordningen ska tillämpas fr.o.m. den 21 juli 2018, med undantag för vissa bestämmelser som tillämpas fr.o.m. den 20 juli 2017.

4.2.1 Syfte och tillämpningsområde

Förordningen om penningmarknadsfonder syftar till att förstärka den finansiella stabiliteten och skapa en hög skyddsnivå för investerare. Bestämmelserna i förordningen bygger på Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i det följande benämnt UCITS-direktivet, och på Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i det följande benämnt AIFM-direktivet. Dessa direktiv utgör de rättsliga ramarna som styr etableringen, förvaltningen och marknadsföringen av värdepappersfonder respektive alternativa investeringsfonder. Förordningen innebär att särskilda regler för penningmarknadsfonder införs utöver, och i vissa fall ska gälla i stället för, de regler som finns i UCITS-direktivet och AIFM-direktivet.

De fonder som omfattas av förordningen är både sådana som regleras i UCITS-direktivet (s.k. UCITS-fonder) och sådana som avses i AIFM-direktivet (s.k. alternativa investeringsfonder), där medlen i fonderna investeras i kortfristiga tillgångar och vars målsättning det är att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bevara värdet av investeringen (artikel 1.1 i förordningen). Svenska värdepappersfonder är UCITS-fonder (i den svenska fondlagstiftningen används benämningen fondföretag för motsvarande utländska fonder som är etablerade i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet [EES]). Svenska specialfonder är alternativa investeringsfonder, men det finns även andra svenska fonder som är alternativa investeringsfonder. En alternativ investeringsfond kan antingen vara etablerad i ett land inom EES (EES-baserad alternativ investeringsfond) eller i ett land utanför EES (icke EES-baserad alternativ investeringsfond). Med kortfristiga tillgångar avses finansiella tillgångar med en löptid på högst två år (artikel 2.1).

4.2.2 Auktorisation och marknadsföring

Förordningen om penningmarknadsfonder inleds med ett kapitel med allmänna bestämmelser om definitioner, typer av penningmarknadsfonder, auktorisation av penningmarknadsfonder och förfarande för auktorisering av penningmarknadsfonder som är alternativa investeringsfonder, användningen av beteckningen penningmarknadsfond och om förhållandet till UCITS-direktivet respektive AIFM-direktivet (artiklarna 1–7). I förordningen ställs krav på att samtliga fonder som omfattas av förordningen och som förvaltas inom EU eller är etablerade eller marknadsförs där, ska vara auktoriserade som penningmarknadsfonder (artiklarna 4 och 5). Auktorisationen förutsätter att fonden antingen är auktoriserad eller får auktorisation som en UCITS-fond, eller är en

Prop. 2017/18:148 alternativ investeringsfond som förvaltas av en auktoriserad AIF-förvaltare. För alternativa investeringsfonder räcker det således inte att förvaltaren är registrerad (jfr 2 kap. lagen [2013:561] om förvaltare av alternativa investeringsfonder). En auktorisation enligt förordningen gäller inom hela EU (artikel 4.1) och benämningen ”penningmarknadsfond”, ”MMF” (eng. *Money Market Fund*) eller liknande benämningar som skulle kunna ge investerare intrycket att det rör sig om en penningmarknadsfond får användas enbart för de fonder som har fått en sådan auktorisation (artikel 6). En penningmarknadsfond ska enligt förordningen auktoriseras som något av följande: en penningmarknadsfond med rörligt nettotillgångsvärde, en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde (artikel 3.1, se även definitionerna i artikel 2.11–2.13). I auktorisationen för penningmarknadsfonden ska det uttryckligen anges vilken typ av penningmarknadsfond det rör sig om (artikel 3.2).

Förvaltare av befintliga UCITS-fonder och alternativa investeringsfonder som omfattas av förordningen ska senast den 21 januari 2019, dvs. inom sex månader efter det att förordningen ska börja tillämpas, lämna in en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten för fonden (artikel 44.1, se även skäl 17 till förordningen). Den behöriga myndigheten ska därefter inom två månader från det att en fullständig ansökan kommit in fatta beslut i frågan om auktorisation (artikel 44.2).

4.2.3 Placeringsbestämmelser och kreditkvalitetsbedömning

Förordningen om penningmarknadsfonder innehåller bestämmelser om vilka tillgångar som utgör godtagbara tillgångar för penningmarknadsfonder (artiklarna 8–16) samt krav på diversifiering av tillgångarna (artikel 17) och begränsningar när det gäller koncentration (artikel 18). Medlen i penningmarknadsfonder får placeras i sju olika kategorier av finansiella tillgångar: penningmarknadsinstrument, vissa värdepapperiseringar och tillgångsbaserade certifikat (i förordningen benämnda ABCP-papper, eng. *asset-backed commercial paper*), insättningar hos kreditinstitut, finansiella derivatinstrument, repor och omvända repor samt andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder (artikel 9.1, se även definitionerna av dessa tillgångar i artikel 2 och om ABCP-papper i skäl 23). I förordningen beskrivs de närmare förutsättningarna för placering i dessa kategorier av finansiella tillgångar.

För värdepappersfonder innebär de ovan nämnda bestämmelserna att vissa av placeringsreglerna i UCITS-direktivet (artiklarna 49–50a, 51.2 och 52–57) inte gäller för penningmarknadsfonder, såvida inte något annat uttryckligen anges i förordningen (artikel 8.2 i förordningen, se vidare avsnitt 5.1).

I syfte att säkerställa att medlen i penningmarknadsfonder placeras i tillgångar av hög kvalitet finns även krav på att förvaltaren av fonden inrättar ett förfarande för intern kreditkvalitetsbedömning (artiklarna 19, 20 och 23). Förfarandet ska dokumenteras, liksom själva bedömningarna

(artikel 21). Kommissionen ska anta delegerade akter för att precisera dessa krav (artikel 22). Prop. 2017/18:148

4.2.4 Likviditets- och riskhantering

I förordningen finns bestämmelser om hantering av risker i penningmarknadsfonder (artiklarna 24–28). Det ställs upp portföljregler för både s.k. kortfristiga penningmarknadsfonder och standardiserade penningmarknadsfonder (artiklarna 24 och 25, se även definitionerna i artikel 2.14 och 2.15). Olika begränsningar när det gäller portföljens genomsnittliga löptid respektive livslängd gäller beroende på om penningmarknadsfonden är kortfristig eller om den är standardiserad. I förordningen finns också krav på strategier för att lära känna kunden och på regelbundna stress-tester (artiklarna 27 och 28). Dessa bestämmelser syftar till att bättre kunna förutse risken för stora uttag från penningmarknadsfonden och därmed kunna säkerställa en lämplig likviditets- och riskhantering (se skälen 42 och 43 till förordningen).

Penningmarknadsfonder får enligt förordningen inte ta emot s.k. externt tillskott från en tredje part (artikel 35). Syftet med ett externt tillskott är att upprätthålla likviditet i en penningmarknadsfond eller stabilisera nettotillgångsvärdet. Samtidigt ökar ett externt tillskott spridningsrisken mellan penningmarknadsfonder och resten av finanssektorn, eftersom sådana tillskott inte alltid kan garanteras. Den osäkerhet som detta innebär kan göra penningmarknadsfonder mer sårbara för uttagsanstormningar, särskilt under perioder av finansiell instabilitet (jfr skäl 49 till förordningen).

4.2.5 Värdering

Förordningen innehåller bestämmelser om hur tillgångar i penningmarknadsfonder ska värderas, beräkning av nettotillgångsvärdet per andel eller aktie av penningmarknadsfonder och om emissions- och inlösenkurs (artiklarna 29–33). Tillgångarna i en penningmarknadsfond ska värderas dagligen och om möjligt till marknadsvärde (artikel 29.1 och 29.2). Modellvärdering får användas när marknadsvärdering inte är möjligt (artikel 29.4). Under vissa förutsättningar får värdering ske enligt nettokostnadsmetoden (artikel 29.6 och 29.7). Värderingarna ska överlämnas till den behöriga myndigheten (artikel 29.5).

4.2.6 Särskilda krav på likviditetshantering för penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde

Förordningen omfattar både penningmarknadsfonder med fast respektive rörligt nettotillgångsvärde. En penningmarknadsfond med ett fast nettotillgångsvärde har ett oförändrat fondandelsvärde. I en penningmarknadsfond med ett rörligt fondandelsvärde varierar i stället fondandelsvärdet med värdet på tillgångarna i fonden. I syfte att minska systemrisken får penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde enligt förordningen

Prop. 2017/18:148 endast drivas i unionen som statspappersbaserade penningmarknadsfonder (artikel 3.1, se även skäl 10 till förordningen). För statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde ställs det i förordningen krav på särskilda förfaranden för likviditetshandling (artikel 34.1). Kraven gäller även för penningmarknadsfonder med lågvolatilt fondandelsvärde, för vilka värderingsreglerna har stora likheter med de regler som gäller för statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde. Kraven innebär bl.a. att de likviditetströskelvärden som gäller på veckobasis (artikel 24.1 e) ska bevakas särskilt, och att vissa åtgärder ska vidtas om trösklarna passeras. Sådana åtgärder kan bli aktuella om det är många andelsägare som begär inlösen och kan t.ex. bestå i tillämpningen av likviditetsavgifter eller inlösen spärrar. För det fall inlösen spärrar tillämpas i mer än 15 dagar inom en period på 90 dagar ska penningmarknadsfonden automatiskt upphöra att vara en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde (artikel 34.2).

4.2.7 Informationskrav, rapportering till behöriga myndigheter och tillsyn

Förordningen om penningmarknadsfonder innehåller transparenskrav som innebär att viss information ska lämnas till investerare och rapportering ske till behöriga myndigheter (artiklarna 36 och 37). Behöriga myndigheter ska överföra informationen till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esm), som ska skapa en central databas över alla penningmarknadsfonder. För att säkerställa att behöriga myndigheter kan upptäcka, övervaka och hantera risker på marknaden ställs det även krav på kvartalsvis rapportering.

I förordningen finns bestämmelser om behöriga myndigheters tillsyn och befogenheter och om samarbete mellan myndigheter (artiklarna 39, 41 och 43). Det ställs även krav på medlemsstaterna att fastställa regler om effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner och åtgärder (artikel 41).

5 Kompletteringar till EU:s förordning om penningmarknadsfonder

5.1 Ändringar görs i befintliga lagar

Regeringens förslag: EU:s förordning om penningmarknadsfonder kompletteras genom att ändringar görs i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I lagen om värdepappersfonder respektive lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder införs en upplysning om att det i förordningen om penningmarknadsfonder finns kompletterande och av-

vikande bestämmelser om penningmarknadsfonder och förvaltare av dessa fonder.

I lagen om värdepappersfonder införs en upplysning om att vissa placeringsbestämmelser i den lagen inte gäller för en värdepappersfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder införs ett undantag från vissa placeringsbestämmelser i lagen om värdepappersfonder för en specialfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

Hänvisningen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder till regler om förvärv av egna aktier i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 20 oktober 2012 ersätts med en hänvisning till motsvarande regler i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017.

Hänvisningarna till EU-förordningar i de bestämmelser som föreslås ska vara dynamiska, dvs. avse förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Den hänvisning som görs till ett EU-direktiv ska vara statisk, dvs. avse direktivet i den vid en viss tidpunkt gällande lydelsen.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag avviker från regeringens förslag genom att de placeringsbestämmelser i lagen om värdepappersfonder som enligt promemorians förslag inte ska gälla för värdepappersfonder och specialfonder som har auktoriserats som penningmarknadsfonder inte överensstämmer helt med de placeringsbestämmelser som anges i regeringens förslag. Promemorians förslag avviker även från regeringens förslag genom att det i promemorian föreslås att det ska införas en definition av förordningen om penningmarknadsfonder i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* och *Fondbolagens förening* anser att förslaget till upplysningsbestämmelse i lagen om värdepappersfonder om att vissa placeringsbestämmelser inte gäller för en penningmarknadsfond bör innehålla delvis andra placeringsbestämmelser än de som anges i promemorians förslag. *Finansinspektionen* påpekar att artikel 50 i UCITS-direktivet bl.a. innehåller begränsningar avseende vilka typer av tillgångar som ett fondföretag får bestå av (artikel 50.1) och vissa typer av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument (artikel 50.2). Motsvarande placeringsbegränsningar finns i 5 kap. 3 och 5 §§ lagen om värdepappersfonder, vilka inte räknas upp i den bestämmelse som föreslås i promemorian. Inspektionen anser mot den bakgrunden att uppräknningen av bestämmelser i den aktuella paragrafen bör ses över. *Fondbolagens förening* anser att de artiklar i UCITS-direktivet som anges i artikel 8.2 i förordningen genomförs i 5 kap. 1, 3–12, 14–22, 24 och 25 §§ lagen om värdepappersfonder. Föreningen ifrågasätter även om det behövs en undantagsbestämmelse i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder för specialfonder som är penningmarknadsfonder. *Sveriges advokatsamfund* anser att

Prop. 2017/18:148 rätts säkerhetsskäl talar för att det bör framgå av lagförslaget vilka avvikelser mellan EU-rätten och nationell rätt som har identifierats.

Skälen för regeringens förslag

Upplysningsbestämmelser om avvikande och kompletterande bestämmelser i förordningen om penningmarknadsfonder

Den svenska lagstiftningen på fondområdet består i huvudsak av lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Lagarna genomför UCITS-direktivet respektive AIFM-direktivet i svensk rätt. Förordningen om penningmarknadsfonder bygger på de båda direktiven och är avsedd att tillämpas i tillägg till dessa direktiv (skäl 12 till förordningen).

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva förordningens materiella bestämmelser med nationell rätt får Sverige därför inte vidta. Det är endast när svensk rätt kan anses strida mot förordningen eller när det i förordningen föreskrivs en skyldighet eller möjlighet att vidta lagstiftningsåtgärder på det nationella planet eller när det behövs andra nationella åtgärder till stöd för förordningens syfte som ändringar i svensk rätt aktualiseras.

Förordningen om penningmarknadsfonder förutsätter att vissa nationella bestämmelser införs. Förordningen är en särreglering av en typ av fonder som bara får förvaltas och marknadsföras av ett fondbolag, ett förvaltningsbolag eller en AIF-förvaltare. Den kompletterande lagstiftningen med anledning av förordningen bör därför föras in i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Förordningen innebär att särskilda regler för etablering, förvaltning och marknadsföring av penningmarknadsfonder införs utöver, och i vissa fall ska gälla i stället för, de regler som finns i UCITS-direktivet och AIFM-direktivet.

Sveriges advokatsamfund anser att det finns särskild anledning att uppmärksamma marknadsföringsbegreppet i förordningen (artikel 4.1) och att det, för att säkerställa att svensk tillämpning av förordningen följer unionsrätten, av ett förslag klart bör framgå att begreppet ”marknadsföra” i förordningen ska tolkas i enlighet med unionsrätten och inte i enlighet med det svenska genomförandet av UCITS-direktivet och AIFM-direktivet. Regeringen konstaterar för det första att termen marknadsföra anges i förordningen om penningmarknadsfonder och att det därmed inte finns något utrymme för att i svensk rätt reglera hur den termen ska tolkas. När det gäller tolkningen av termen marknadsföring i UCITS-direktivet och AIFM-direktivet konstaterar regeringen att det är en fråga som har behandlats i flera tidigare lagstiftningsärenden och hänvisar till vad som anförs i de ärendena (se t.ex. prop. 2016/17:3 s. 16).

I lagen om värdepappersfonder respektive lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör det tas in en upplysning om att det i förordningen om penningmarknadsfonder finns särskilda bestämmelser om penningmarknadsfonder och förvaltare av dessa fonder. *Advokatsamfundet* anser att de avvikelser som finns mellan EU-rätten och nationell rätt bör framgå i respektive lag. Regeringen konstaterar att de

avvikelser som finns rör de placeringsbestämmelser som behandlas nedan; i övrigt måste bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder betraktas som kompletterande till lagen om värdepappersfonder respektive lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Regeringen anser därför att det inte finns skäl att i de båda lagarna precisera ytterligare vilka avvikande eller kompletterande bestämmelser som finns i förordningen. Härvid kan dock påpekas att om det skulle uppkomma en konflikt mellan förordningen och svensk rätt så ska bestämmelserna i förordningen tillämpas (jfr prop. 2016/17:3 s. 11).

Upplysningsbestämmelse om placeringsbestämmelser som inte gäller för en värdepappersfond som är en penningmarknadsfond

I förordningen om penningmarknadsfonder anges att penningmarknadsfonder som auktoriserats som UCITS-fonder inte ska omfattas av skyldigheterna när det gäller placeringsregler som finns i vissa artiklar i UCITS-direktivet, såvida inte annat uttryckligen anges i förordningen (artikel 8.2). De regler i UCITS-direktivet som anges är artiklarna 49–50a, 51.2 och 52–57. Förordningen innebär således att de bestämmelser i lagen om värdepappersfonder som motsvarar dessa artiklar inte ska gälla för värdepappersfonder som är penningmarknadsfonder, såvida inte det uttryckligen anges i förordningen att motsvarande regler i UCITS-direktivet ska gälla. Det bör tas in en upplysning i lagen om värdepappersfonder om att motsvarande placeringsbestämmelser inte gäller för en värdepappersfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt förordningen.

När det gäller vilka bestämmelser som ska anges i en sådan upplysningsbestämmelse instämmer regeringen med *Finansinspektionen* och *Fondbolagens förening* om att det finns skäl att justera uppräknningen av dessa bestämmelser i förhållande till promemorians förslag. Regeringen bedömer att de regler i UCITS-direktivet som anges i artikel 8.2 i förordningen (artiklarna 49–50a, 51.2 och 52–57) motsvaras av placeringsbestämmelserna i 5 kap. 1, 3–12, 14–22, 24 och 25 §§ lagen om värdepappersfonder. Dessa bestämmelser bör därför anges i upplysningsbestämmelsen i lagen om värdepappersfonder.

I förordningen regleras både situationen där de aktuella artiklarna med placeringsregler i UCITS-direktivet inte ska gälla ("ska inte omfattas av skyldigheterna när det gäller UCITS-fonders placeringsbestämmelser") som situationen där de ska gälla ("såvida annat inte uttryckligen anges i denna förordning", se artikel 8.2). I förordningen finns ett exempel på en sådan situation där det i förordningen uttryckligen anges att artikel 55 i UCITS-direktivet under vissa villkor ändå ska gälla (artikel 16.5 andra stycket i förordningen). Artikel 55 i UCITS-direktivet har i svensk rätt genomförts i 5 kap. 16–18 §§ lagen om värdepappersfonder (se prop. 2010/11:135 s. 146).

Undantag från vissa placeringsbestämmelser för en specialfond som är en penningmarknadsfond

AIFM-direktivet innehåller inte några regler om hur medlen i en alternativ investeringsfond ska placeras, varför en motsvarande upplysningsbestämmelse som den som föreslås i lagen om värdepappersfonder inte

Prop. 2017/18:148 behövs i de bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som i svensk rätt genomför det direktivet. En alternativ investeringsfond kan dock vara en specialfond (se 1 kap. 11 § 23 och 12 kap. lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). För en sådan fond gäller placeringsbestämmelserna i lagen om värdepappersfonder (se 12 kap. 13 § andra stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som hänvisar till 5 kap. lagen om värdepappersfonder). Även en specialfond kan därför omfattas av förordningen om penningmarknadsfonder (artikel 1.1) och därmed vara en penningmarknadsfond. *Fondbolagens förening* noterar att den bestämmelse om specialfonder som föreslås i promemorian inte – till skillnad från bestämmelsen avseende värdepappersfonder – är utformad som en upplysningsbestämmelse. Föreningen ifrågasätter om bestämmelsen behövs, eftersom det i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder anges att 5 kap. lagen om värdepappersfonder gäller för specialfonder. Regeringen konstaterar att den upplysningsbestämmelse för värdepappersfonder som föreslås visserligen tas in i 5 kap. lagen om värdepappersfonder, som genom hänvisningen till det kapitlet i 12 kap. 13 § andra stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder gäller även för specialfonder. Eftersom den nya bestämmelse som föreslås i 5 kap. lagen om värdepappersfonder är en upplysningsbestämmelse om vad som gäller för värdepappersfonder enligt förordningen om penningmarknadsfonder får den dock inte någon materiell innebörd för specialfonder. Artikel 8.2 i förordningen om penningmarknadsfonder avser fonder som auktoriserats som UCITS-fonder, dvs. fonder som, om de är svenska, är värdepappersfonder. För att samma placeringsbestämmelser som enligt förordningen gäller för värdepappersfonder som är penningmarknadsfonder ska gälla även för specialfonder som är penningmarknadsfonder enligt förordningen, behöver det därför i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder införas en materiell bestämmelse i form av ett undantag från vissa placeringsbestämmelser i lagen om värdepappersfonder som annars gäller för specialfonder. I den undantagsbestämmelsen bör det anges samma placeringsbestämmelser i lagen om värdepappersfonder som enligt det som anges ovan bör anges i den upplysningsbestämmelse som föreslås i 5 kap. den lagen. Genom den upplysningsbestämmelsen i lagen om värdepappersfonder och undantagsbestämmelsen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kommer samma placeringsbestämmelser att gälla för både värdepappersfonder och specialfonder som är penningmarknadsfonder enligt förordningen.

I sammanhanget kan konstateras att Finansinspektionen har utfärdat föreskrifter som gäller för värdepappersfonder (Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2013:9] om värdepappersfonder) och för förvaltare av alternativa investeringsfonder (Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2013:10] om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Även dessa föreskrifter kan behöva anpassas efter förordningen om penningmarknadsfonder.

Hänvisningar till EU-rättsakter

Förslagen i denna proposition innebär att det ska införas hänvisningar till förordningen om penningmarknadsfonder i flera bestämmelser i lagen

om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Till skillnad från vad som föreslås i promemorian anser regeringen dock att det inte bör införas en definition av förordningen i de båda lagarna. I de båda lagarna finns nämligen hänvisningar även till andra EU-förordningar men inte några definitioner av de förordningarna.

Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. För att säkerställa att ändringar i förordningen om penningmarknadsfonder får omedelbart genomslag är det ändamålsenligt att hänvisningar till förordningen är dynamiska. Det är också den hänvisningsteknik som regeringen har använt i senare tids propositioner (se t.ex. prop. 2015/16:156 s. 20 f., prop. 2015/16:160 s. 36 f. och 45 och prop. 2016/17:22 s. 96 f.).

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns en bestämmelse om förvärv av egna aktier (11 kap. 11 §). I bestämmelsen hänvisas till förutsättningar som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga. Det direktivet har upphävts genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (i det följande benämnt det kodifierande direktivet). I det direktivet (artikel 166) anges att hänvisningar till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU ska anses som hänvisningar till det kodifierande direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV till det kodifierande direktivet. Hänvisningen till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör därför ersättas med en hänvisning till motsvarande regler i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132. Eftersom ändringar i EU-direktiv bör föranleda överväganden av lagstiftaren om huruvida lagtexten behöver ändras bör hänvisningar till sådana EU-rättsakter göras statiska. Den aktuella hänvisningen till det kodifierande direktivet i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör därför vara statisk.

5.2 Behörig myndighet

Regeringens bedömning: Det krävs inte några lagstiftningsåtgärder för att Finansinspektionen ska fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt EU:s förordning om penningmarknadsfonder.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I förordningen om penningmarknadsfonder definieras den behöriga myndigheten för UCITS-fonder som den myndighet som utsetts till behörig myndighet enligt UCITS-direktivet i UCITS-fondens hemmedlemsstat (artikel 2.17 a i förordningen). För EU-baserade alternativa investeringsfonder definieras den behöriga myndigheten som den myndighet som utsetts till behörig myndighet enligt AIFM-direktivet i fondens hemmedlemsstat (artikel 2.17 b). Den behöriga myndigheten för icke EU-baserade alternativa investeringsfonder utgörs också av en myndighet som utsetts till behörig myndighet enligt AIFM-direktivet, och vilken medlemsstats behöriga myndighet som är ansvarig beror på hur marknadsföringen sker och om fonden förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare eller inte (artikel 2.17 c). Vilken myndighet som är behörig myndighet regleras alltså i förordningen om penningmarknadsfonder och medlemsstaterna behöver inte införa någon särskild reglering för att peka ut en sådan myndighet.

Finansinspektionen är den myndighet som utsetts till behörig myndighet i Sverige enligt UCITS-direktivet respektive AIFM-direktivet (se 1 kap. 4 § och 10 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder samt 1 kap. 9 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Detta innebär att Finansinspektionen ska anses som behörig myndighet i Sverige även enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Det ankommer därmed på Finansinspektionen att fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt förordningen, exempelvis att pröva ansökningar om auktorisation och utöva tillsyn över penningmarknadsfonder, fondbolag och AIF-förvaltare. Av förordningen följer att Finansinspektionen även ska övervaka att beteckningen penningmarknadsfond eller liknande beteckningar inte används för värdepappersfonder och alternativa investeringsfonder om de inte uppfyller kraven i förordningen (artikel 38.5). I egenskap av behörig myndighet har Finansinspektionen även befogenhet att återkalla en auktorisation av en penningmarknadsfond som har beviljats i enlighet med förordningen, om de krav som gäller inte uppfylls (artikel 41.2 b).

5.3 Tillsyn och ingripanden

Regeringens förslag: Finansinspektionens befogenhet att begära uppgifter och upplysningar för övervakningen av att lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder följs ska utvidgas till att även omfatta andra författningar som reglerar verksamheten.

Regeringens bedömning: Reglerna i EU:s förordning om penningmarknadsfonder om den behöriga myndighetens befogenhet att genomföra platsundersökningar och att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av den fortsätter att följa förordningen kräver inte någon lagstiftningsåtgärd. Det samma gäller reglerna om sanktioner och åtgärder vid överträdelser av förordningen.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Fondbolagens förening* anser att det, mot bakgrund av att en stor andel av de fonder som marknadsförs i Sverige är utländska och hör hemma i andra länder inom EES, även bör övervägas ett tillägg i bestämmelserna om Finansinspektionens underrättelseskyldighet och möjligheter att ingripa när det finns skäl att anta att ett fondföretag eller en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare i Sverige åsidosätter skyldigheter enligt UCITS-direktivet eller AIFM-direktivet som omfattas av hemlandstillsyn (12 kap. 17 a § lagen om värdepappersfonder respektive 14 kap. 21 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter förslaget att utvidga Finansinspektionens övervakning till att omfatta åtgärder som avser andra författningar än lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Advokatsamfundet anser att det inte har redogjorts för vilka andra författningar det skulle vara fråga om och inte heller för några svårigheter i Finansinspektionens nuvarande tillsynsarbete. Mot den bakgrunden anser Advokatsamfundet att förslaget framstår som oproportionerligt långtgående och oförutsägbart.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Tillsyn

Enligt förordningen om penningmarknadsfonder ska de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt och utan att det påverkar deras befogenheter i enlighet med UCITS-direktivet och AIFM-direktivet, ha alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt förordningen (artikel 39). Berörda myndigheter ska i synnerhet ha befogenhet att

- a) begära tillgång till och kopiera eller få en kopia av varje handling, oberoende av dess form,
- b) kräva att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av den tillhandahåller information utan dröjsmål,
- c) begära upplysningar från varje person med anknytning till verksamheten för en penningmarknadsfond eller av förvaltaren av fonden,
- d) genomföra inspektioner på plats med eller utan föranmälan,
- e) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av den fortsätter att följa förordningen, och
- f) utfärda ett föreläggande för att säkerställa att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av den följer förordningen och avstår från alla handlingar som skulle kunna stå i strid med denna.

Befogenheterna gäller i enlighet med nationell rätt, vilket innebär att regeln kräver att det redan finns eller införs bestämmelser i nationell rätt som ger den behöriga myndigheten dessa befogenheter.

För fondbolag och svenska AIF-förvaltare omfattar Finansinspektionens tillsyn att verksamheten drivs enligt lagen om värdepappersfonder respektive lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelser, bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet

Prop. 2017/18:148 (10 kap. 1 § andra stycket lagen om värdepappersfonder och 13 kap. 1 § andra stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Finansinspektionen har också tillsyn över att förvaltningsbolag och fondföretag (dvs. utländska motsvarigheter till fondbolag respektive värdepappersfonder) samt vissa utländska AIF-förvaltare följer de lagar och andra författningar som gäller för deras verksamhet i Sverige (10 kap. 1 § tredje stycket lagen om värdepappersfonder och 13 kap. 1 § tredje stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Finansinspektionens tillsyn omfattar därför att företagen följer de författningar som reglerar deras verksamhet. Finansinspektionens befogenhet att begära att en fysisk eller juridisk person tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat och kalla till förhör gäller dock endast för övervakningen av vissa utpekade författningar (10 kap. 3 § lagen om värdepappersfonder och 13 kap. 7 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). För att Finansinspektionen ska ha befogenhet att begära att en person tillhandahåller uppgifter och att kalla till förhör i syfte att övervaka att bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder följs (artikel 39 a–c i förordningen), krävs därför ändringar i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det är lämpligt att befogenheterna, i likhet med bestämmelserna om Finansinspektionens tillsyn, kan användas för övervakningen även av att andra författningar som reglerar verksamheten följs. På så sätt säkerställs även att Finansinspektionen kan begära upplysningar för sin tillsyn i förhållande till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (jfr prop. 2016/17:3 s. 18 f.). Regeringen anser därmed att det finns ett tydligt behov av att utvidga Finansinspektionens befogenhet på detta sätt. Genom att bestämmelserna utformas på så sätt att det anges att Finansinspektionens befogenhet gäller för övervakning av att de författningar som reglerar verksamheten följs innebär det dessutom att bestämmelserna inte behöver ändras på nytt om det på EU-nivå införs ytterligare regler om värdepappersfonder och alternativa investeringsfonder eller förvaltare av sådana fonder. Finansinspektionen omfattas som förvaltningsmyndighet av de allmänna bestämmelserna i förvaltningslagen (2017:900) om motivering av beslut (32 §). Det ska därmed tydligt framgå på vilken rättslig grund som myndigheten utövar sina tillsynsbefogenheter. Regeringen anser således, till skillnad från *Advokatsamfundet*, att den föreslagna utvidgningen av Finansinspektionens befogenhet att begära uppgifter och upplysningar är både motiverad – inte minst mot bakgrund av kravet i förordningen om penningmarknadsfonder – och proportionerlig.

Förordningen om penningmarknadsfonder innebär också att Finansinspektionen ska ha befogenhet att genomföra inspektioner på plats (artikel 39 d). Finansinspektionen får enligt gällande rätt genomföra en undersökning hos de företag som inspektionen har tillsyn över enligt respektive lag eller hos sådana företags uppdragstagare (10 kap. 4 § lagen om värdepappersfonder och 13 kap. 9 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). En sådan undersökning får genomföras

om det är nödvändigt, eller, när det gäller en uppdragstagare, om undersökningen behövs för tillsynen av ett fondbolag, ett förvaltningsbolag eller en AIF-förvaltare. I denna del krävs det därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

När det gäller befogenheten att vidta lämpliga åtgärder, inklusive att utfärda förelägganden, för att säkerställa att förordningen om penningmarknadsfonder följs (artikel 39 e och f) har Finansinspektionen en sådan möjlighet inom ramen för de ingripandebefogenheter som behandlas nedan.

Ingripanden

Enligt förordningen om penningmarknadsfonder ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner och andra åtgärder som ska gälla vid överträdelse av förordningen och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De sanktioner och åtgärder som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (artikel 40.1).

De sanktioner och åtgärder som Finansinspektionen kan använda sig av om ett fondbolag eller en svensk AIF-förvaltare har åsidosatt någon författning som gäller för verksamheten omfattar bl.a. förelägganden och förbud av olika slag, anmärkning, varning, återkallelse av tillstånd och sanktionsavgifter (12 kap. lagen om värdepappersfonder respektive 14 kap. lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Dessa sanktioner och åtgärder kan tillämpas även i förhållande till förordningen om penningmarknadsfonder.

Enligt förordningen om penningmarknadsfonder får inga företag för kollektiva investeringar etableras, marknadsföras eller förvaltas inom unionen som penningmarknadsfonder utan att ha godkänts i enlighet med förordningen. Det förutsätts i förordningen att en penningmarknadsfond också auktoriseras som en UCITS-fond (artikel 4.2) eller att förvaltaren av penningmarknadsfonden auktoriseras som AIF-förvaltare (artikel 5.1). Finansinspektionen bör därför kunna vidta åtgärder mot den som driver verksamhet som omfattas av förordningen men inte ansöker om den auktorisation som krävs. Finansinspektionen ska enligt gällande rätt förelägga den som driver verksamhet som omfattas av lagen om värdepappersfonder eller lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder att upphöra med verksamheten (12 kap. 19 § lagen om värdepappersfonder och 14 kap. 23 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Om det är fråga om en värdepappersfond eller en specialfond vars fondbestämmelser redan godkänts av Finansinspektionen, eller en AIF-förvaltare som har tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som förvaltar en penningmarknadsfond utan auktorisation, kommer Finansinspektionen i stället kunna ingripa mot fondbolaget respektive AIF-förvaltaren för åsidosättande av författningar som reglerar deras verksamhet.

Finansinspektionen har enligt gällande rätt även vissa möjligheter att ingripa när det finns skäl att anta att ett fondföretag eller en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare i Sverige åsidosätter sina skyldigheter enligt UCITS-direktivet respektive AIFM-direktivet i fall där det är den behöriga myndigheten i fondföretagets respektive AIF-förvaltarens hemland som ansvarar för tillsynen över att dessa skyldigheter fullgörs

Prop. 2017/18:148 (12 kap. 17 a § lagen om värdepappersfonder respektive 14 kap. 21 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). En förutsättning för att Finansinspektionen ska få ingripa i ett sådant fall är att inspektionen underrättar den behöriga myndigheten i fondföretagets respektive AIF-förvaltarens hemland. Om rättelse inte sker och detta innebär att investerarens intressen i Sverige skadas, får Finansinspektionen förelägga fondföretaget respektive AIF-förvaltaren att göra rättelse eller förbjuda påbörjandet av nya transaktioner i Sverige. Dessa ingripandemöjligheter har införts till följd av krav i UCITS-direktivet (artikel 108.4 och 108.5) respektive i AIFM-direktivet (artikel 45.7 och 45.8), se prop. 2010/11:135 s. 229 f. och prop. 2012/13:155 s. 513. Vanligtvis kommer samma myndighet att vara behörig att utöva tillsyn över såväl en förvaltare som över den eller de fonder som förvaltaren förvaltar. När ett fondbolag, förvaltningsbolag eller en AIF-förvaltare baserad i ett land inom EES har valt att utnyttja sin rätt att förvalta en fond etablerad i ett annat land inom EES, kommer dock förvaltaren och fonden att ha olika behöriga myndigheter. I förordningen om penningmarknadsfonder anges att både den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden och den behöriga myndigheten för förvaltaren ska utöva tillsyn över att förordningen följs (artikel 38). *Fondbolagens förening* anser att ett tillägg bör övervägas i bestämmelserna om Finansinspektionens underrättelse-skyldighet och möjligheter att ingripa när det finns skäl att anta att ett fondföretag eller en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare i Sverige åsidosätter skyldigheter som den behöriga myndigheten i fondens respektive AIF-förvaltarens hemland har ansvaret för att utöva tillsyn över, så att Finansinspektionen kan ingripa med stöd av dessa bestämmelser även när det är fråga om skyldigheter som följer av förordningen om penningmarknadsfonder. Regeringen konstaterar att de berörda penningmarknadsfonderna är antingen fondföretag eller alternativa investeringsfonder som förvaltas av utländska EES-baserade AIF-förvaltare, dvs. fonder som omfattas av UCITS-direktivet respektive fonder och förvaltare som omfattas av AIFM-direktivet. Det innebär att Finansinspektionen har möjlighet att ingripa enligt de nu aktuella bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder vid överträdelse av dessa rättsakter. Det finns emellertid inte utrymme för att inom ramen för detta lagstiftningsärende göra sådana överväganden som *Fondbolagens förening* anser bör göras när det gäller tillägg till de bestämmelserna.

I förordningen om penningmarknadsfonder anges även särskilda åtgärder som de behöriga myndigheterna ska vidta när en penningmarknadsfond eller förvaltaren av en sådan fond har överträtt vissa bestämmelser i förordningen (artikel 41). I de fallen ska den behöriga myndigheten vidta åtgärder för att säkerställa att relevanta bestämmelser följs eller återkalla en auktorisation som har beviljats i enlighet med förordningen. Bestäm-melsen är till sin utformning direkt tillämplig. Som konstateras i avsnitt 5.2 kan Finansinspektionen därför, med stöd av den bestämmelsen, i egenskap av behörig myndighet återkalla en auktorisation av en penningmarknadsfond. Bestämmelsen om att Finansinspektionen ska ”vidta åtgärder” är dock alltför allmän för att den i sig själv ska kunna ge några konkreta befogenheter till Finansinspektionen. Finansinspektionen

kan dock, som nämns ovan, använda sina befogenheter att utfärda förelägganden av olika slag. Prop. 2017/18:148

Reglerna om sanktioner och åtgärder i förordningen om penningmarknadsfonder kräver således inte någon lagstiftningsåtgärd.

5.4 Avgifter

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt EU:s förordning om penningmarknadsfonder. Det ska även införas en bestämmelse i lagen om värdepappersfonder om att Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt den lagen.

Fondbolag och svenska AIF-förvaltare ska betala årliga avgifter för att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Skyldigheten att betala en årlig avgift ska även gälla förvaltningsbolag och utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana penningmarknadsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om avgifterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statens budget, dels via avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser. Generellt gäller att de företag som står under tillsyn betalar avgifter till Finansinspektionen enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Dessa avgifter ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen har haft för tillsynen över respektive företagskategori. Finansinspektionen får inte behålla avgifterna utan de ska redovisas mot inkomstitel på statens budget. Finansinspektionen tar även ut avgifter för prövningen av olika slag av ärenden. Sådana avgifter regleras i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Dessa avgifter får Finansinspektionen disponera.

Enligt förordningen om penningmarknadsfonder ska vissa UCITS-fonder och alternativa investeringsfonder auktoriseras som penningmarknadsfonder (artikel 4.1). Fondbolag och svenska AIF-förvaltare som förvaltar värdepappersfonder respektive alternativa investeringsfonder som omfattas av förordningen kommer därför att behöva ansöka om auktorisation hos Finansinspektionen. En sådan auktorisation kommer även att behöva göras av förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond vars fondbestämmelser har godkänts av Finansinspektionen och av utländska AIF-förvaltare med tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder när de fonder som de förvaltar omfattas av förordningen. Finansinspektionen ska även bedriva tillsyn över att förordningen om penningmarknadsfonder följs. Avgifter bör kunna tas ut för prövning av ansökningar om auktorisation. Avgifter bör även kunna tas ut i form av en årlig avgift för Finansinspektionens verksamhet enligt förordningen. Fondbolag och svenska AIF-förvaltare står redan under

Prop. 2017/18:148 Finansinspektionens tillsyn enligt lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och ska betala årliga avgifter för verksamheten enligt de lagarna (10 kap. 11 § lagen om värdepappersfonder och 13 kap. 15 § andra stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Det bör anges i dessa lagar att de årliga avgifterna även omfattar verksamhet enligt förordningen om penningmarknadsfonder (jfr prop. 2016/17:3 s. 20 f.).

Vid gränsöverskridande verksamhet kan det uppkomma situationer där Finansinspektionen är behörig myndighet för en penningmarknadsfond som förvaltas av ett förvaltningsbolag eller en utländsk AIF-förvaltare. Skyldigheten att betala årliga avgifter enligt lagen om värdepappersfonder omfattar även förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond (10 kap. 11 § jämförd med 1 § och 1 kap. 6 §). När det gäller utländska AIF-förvaltare är det AIF-förvaltare som har tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som är skyldiga att betala en årlig avgift (13 kap. 15 § tredje stycket jämförd med 1 §). En utländsk AIF-förvaltare kan få tillstånd att förvalta en specialfond som är en penningmarknadsfond (5 kap. 2 §). För de alternativa investeringsfonder som är penningmarknadsfonder men inte specialfonder grundar sig dock rätten att förvalta en sådan svensk fond inte på ett tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, utan på en auktorisation för fonden enligt förordningen om penningmarknadsfonder. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör det därför anges att avgiftsskyldigheten även gäller utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt förordningen om penningmarknadsfonder (jfr samma prop. s. 21).

Finansinspektionen tar i dag ut avgifter för ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt lagen om värdepappersfonder. Regeringen har meddelat föreskrifter om avgifterna i förordningen om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Föreskrifterna har meddelats med stöd av ett bemyndigande från riksdagen i form av ett beslut (prop. 1989/90:138, bet. 1989/90:FiU38, rskr. 1989/90:289). Ändringar i regeringsformen som trädde i kraft den 1 januari 2011 innebär att bemyndiganden att meddela föreskrifter numera måste tas in i lag (8 kap. 1 § andra stycket regeringsformen). Övergångsbestämmelser till regeringsformen innebär dock att äldre bemyndiganden fortfarande kan tillämpas. När bestämmelsen om avgifter i lagen om värdepappersfonder enligt förslaget i denna proposition ändras för att Finansinspektionen ska kunna ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt förordningen om penningmarknadsfonder, är det därför lämpligt att även införa en bestämmelse om att Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt den lagen.

I lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgifter för prövning av ärenden och årliga avgifter (13 kap. 1 § 22 lagen om värdepappersfonder och 15 kap. 2 § 18 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Dessa bemyndiganden omfattar även de avgifter som föreslås i denna proposition.

6 Förtydligande av bemyndigandet som gäller föreskrifter om hantering av redovisningsmedel

Prop. 2017/18:148

Regeringens förslag: Bemyndigandet i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder att meddela föreskrifter om vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla kravet om att medel som tas emot med redovisningsskyldighet omedelbart ska avskiljas, ska ändras till att avse vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet.

Promemoriam behandlar inte frågan om en ändring av bemyndigandet i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Frågan har beretts med *Finansinspektionen* och *Fondbolagens förening*, som båda tillstyrker regeringens förslag.

Skälen för regeringens förslag: Den 1 januari 2017 trädde ändringar i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder i kraft som innebär att en AIF-förvaltare kan få ett särskilt tillstånd att ta emot medel med redovisningsskyldighet om förvaltaren avser att föra investeringssparkonto (prop. 2017/18:5, SFS 2017:1147). En AIF-förvaltare som har fått ett sådant tillstånd är skyldig att omedelbart avskilja medel som tas emot med redovisningsskyldighet från AIF-förvaltarens egna tillgångar (3 kap. 2 a §). Samma möjlighet och skyldighet infördes för fondbolag enligt lagen om värdepappersfonder (1 kap. 4 §). Det har nu uppmärksamats att de bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering av medel som tas emot med redovisningsskyldighet som samtidigt infördes i de båda lagarna inte är likalydande.

I lagen om värdepappersfonder (13 kap. 1 § 1) anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka åtgärder som ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 § samma lag. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (15 kap. 2 §) anges i stället att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 a § andra stycket, dvs. kravet på att medel som tas emot med redovisningsskyldighet omedelbart ska avskiljas. Någon skillnad i sak i fråga om föreskrifträtten när det gäller fondbolags respektive AIF-förvaltares hantering av redovisningsmedel på grund av denna skillnad i utformningen av bemyndigandena har dock inte varit avsedd (jfr samma prop. s. 90 och 95 f.). Det finns inte heller anledning att utforma föreskrifterna på ett annat sätt när det gäller AIF-förvaltare jämfört med fondbolag. Mot den bakgrunden bör bemyndigandet i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder justeras så att lydelsen överensstämmer med motsvarande bemyndigande i lagen om värdepappersfonder.

7 Frågor relaterade till MiFID II

7.1 Inledning

I avsnitt 7 behandlas frågor som avser vissa krav som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (förkortat MiFID II). Reglerna i direktivet kompletteras av detaljerade regler i kommissionens delegerade direktiv (EU) 2017/593 av den 7 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU i fråga om skydd av finansiella instrument och medel som tillhör kunder, produktstyrningskrav och regler för tillhandahållande eller mottagande av avgifter, provisioner eller andra monetära eller icke-monetära förmåner (i det följande benämnt det delegerade direktivet till MiFID II) och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (i det följande benämnd den delegerade förordningen till MiFID II). Förslag när det gäller dessa frågor har remitterats i promemorian En ny lag om försäkringsdistribution (Ds 2017:17) (se avsnitten 14 och 15 i den promemorian).

I avsnitt 7.2 behandlas rådgivning om andelar i fonder som fondbolag och AIF-förvaltare får tillhandahålla inom ramen för sin fondverksamhet och frågan om företagen i så fall bör tillämpa vissa bestämmelser om uppförande och investerarskydd i lagen om värdepappersmarknaden vid sådan rådgivning till alla kunder.

I avsnitt 7.3 behandlas frågan om behovet av kompletterande bestämmelser i svensk rätt med anledning av ett krav på tillhandahållande av information om klagomål i den delegerade förordningen till MiFID II.

7.2 Rådgivning om andelar i fonder inom fondverksamhet

Regeringens förslag: De bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som fondbolag och svenska AIF-förvaltare ska tillämpa när de utför rådgivning om andelar i fonder inom ramen för sin fondverksamhet ska tillämpas vid sådan rådgivning till alla kunder. Detsamma ska gälla för förvaltningsbolag och utländska AIF-förvaltare som driver verksamhet från filial i Sverige.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vilka åtgärder fondbolag och AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som gäller när de utför rådgivning om andelar i fonder inom ramen för sin fondverksamhet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Gällande rätt

Fondbolag får inom ramen för sin fondverksamhet tillhandahålla rådgivning om fondandelar och AIF-förvaltare får tillhandahålla rådgivning om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder. När det gäller ett fondbolag eller en AIF-förvaltare som inom ramen för sin fondverksamhet lämnar råd om andelar i värdepappersfonder eller om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder trädde nya bestämmelser i kraft den 3 januari 2018 (se 2 kap. 17 g § lagen om värdepappersfonder och 8 kap. 1 a § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt prop. 2016/17:162). De nya reglerna är en av flera åtgärder för att uppnå en likartad reglering för alla aktörer som utför rådgivning på finansmarknadsområdet. De nya bestämmelserna innebär att fondbolag och AIF-förvaltare som till en icke-professionell kund lämnar råd om andelar i fonder inom ramen för sin fondverksamhet ska tillämpa bestämmelser om investeringsrådgivning i lagen om värdepappersmarknaden (se vidare samma prop. s. 451–456). Det innebär att i huvudsak samma regelverk kommer att gälla oavsett om det är ett värdepappersinstitut, ett fondbolag eller en AIF-förvaltare som lämnar råd på finansmarknadsområdet till en icke-professionell kund. Fondbolag och AIF-förvaltare ska när de lämnar råd om andelar i fonder inom fondverksamheten till en sådan kund tillämpa bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden om intressekonflikter, om kompetenskrav för den personal som tillhandahåller rådgivning, om lämplighetsbedömning och om rapportering och lämplighetsförklaring till kund. Fondbolag och AIF-förvaltare ska även tillämpa bestämmelserna i samma lag om ersättningssystem, information till kund vid investeringsrådgivning, om ersättningar som betalas till och tas emot från tredjepart och om indelning av kunder i kategorier. Detsamma ska gälla för förvaltningsbolag och utländska AIF-förvaltare som driver verksamhet från filial i Sverige.

De ovan nämna bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden ska alltså tillämpas om ett fondbolag, förvaltningsbolag eller en AIF-förvaltare lämnar råd om andelar i fonder inom ramen för sin fondverksamhet till en icke-professionell kund. Det innebär en skillnad i förhållande till förslaget från 2013 års värdepappersmarknadsutredning (SOU 2015:2), som innebar att reglerna i lagen om värdepappersmarknaden ska tillämpas när råd lämnas till konsumenter. Finansinspektionen föreslog i sitt remissvar i det lagstiftningsärendet att reglerna bör gälla i förhållande till alla kunder och inte enbart konsumenter. Regeringen gjorde emellertid bedömningen att det skulle innebära en sådan utvidgning av tillämpningsområdet som skulle kräva överväganden som det inte fanns utrymme för att göra inom ramen för det lagstiftningsärendet (samma prop. s. 454). Regeringen ansåg dock att man i stället för utredningens förslag borde utgå från de kundkategorier som används i MiFID II: icke-professionell kund och professionell kund. Kundkategorin icke-professionell kund överensstämmer till stor del, om än inte helt, med det som avses med konsument.

För att uppnå en mer likartad reglering på finansmarknadsområdet bör samma regler gälla i förhållande till alla kunder oavsett om de är icke-professionella kunder eller professionella kunder. Fondbolag och svenska AIF-förvaltare bör därför, i likhet med värdepappersinstitut, tillämpa bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden när de lämnar råd om andelar i fonder till sina kunder oavsett vilken kategori av kund det är fråga om. De bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som fondbolag och AIF-förvaltare ska tillämpa vid rådgivning till icke-professionella kunder om andelar i fonder inom ramen för sin fondverksamhet bör därför tillämpas vid sådan rådgivning till alla kunder. Detsamma bör gälla för förvaltningsbolag och utländska AIF-förvaltare som driver verksamhet från filial i Sverige.

Bemyndigande att meddela föreskrifter

De bestämmelser som fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare ska tillämpa när de lämnar råd om andelar i fonder inom ramen för sin fondverksamhet genomför regler i MiFID II. Reglerna i direktivet kompletteras av detaljerade regler i det delegerade direktivet till MiFID II och i den delegerade förordningen till MiFID II. Det är lämpligt att på lägre nivå än lag införa föreskrifter som gör det möjligt att tillämpa reglerna i det delegerade direktivet till MiFID II och den delegerade förordningen till MiFID II även på fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare när de utför sådana tjänster (jfr prop. 2016/17:162 s. 455 f.). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om vilka åtgärder fondbolag och AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som gäller när de utför sådana tjänster inom ramen för sin fondverksamhet. Dessa krav kommer även att vara tillämpliga på förvaltningsbolag.

7.3 Tillhandahållande av information om klagomål

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur värdepappersinstitut ska fullgöra skyldigheten att tillhandahålla Finansinspektionen information om klagomål och hantering av klagomål enligt artikel 26.6 i den delegerade förordningen till MiFID II.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Krav enligt den delegerade förordningen till MiFID II

I MiFID II finns krav på medlemsstaterna att bl.a. säkerställa upprättandet av effektiva och ändamålsenliga klagomålsförfaranden utanför domstol för konsumenttvister rörande värdepappersföretags tillhanda-

hållande av investerings- och sidotjänster (artikel 75.1). Dessa regler i MiFID II motsvarar i huvudsak reglerna enligt det direktiv som MiFID II ersätter och som har genomförts i svensk rätt. Regeringen har vid genomförandet av MiFID II, med hänvisning till att kraven redan får anses tillgodosedda i svensk rätt, gjort bedömningen att någon lagstiftningsåtgärd inte är påkallad (se prop. 2016/17:162 s. 588).

I den delegerade förordningen till MiFID II finns kompletterande bestämmelser till reglerna i MiFID II om hantering av klagomål. Där anges bl.a. att värdepappersföretagen ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna information om klagomål och hantering av klagomål (artikel 26.6). Enligt förordningen gäller dessa krav även kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet (artikel 1.2). I svensk rätt benämns sådana företag, som i EU-rätten benämns värdepappersföretag, värdepappersbolag när de är svenska. Termen värdepappersinstitut saknar motsvarighet i EU-rätten och används i svensk rätt som gemensam beteckning för värdepappersbolag, svenska kreditinstitut som har tillstånd att driva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige. Kraven i den delegerade förordningen till MiFID II gäller därmed för alla dessa företag.

Syftet med kraven i den delegerade förordningen till MiFID II är att göra finansmarknaderna mer transparenta och säkra samt förbättra investerarnas förtroende och deltagande på dessa marknader. De syftar även till att öka de finansiella marknadernas stabilitet och tillförlitlighet. Det förutsätts vidare enligt förordningen att rapporteringsskyldigheten ska gälla klagomål från såväl befintliga som presumtiva kunder (skäl 38) och att skyddet för personuppgifter beaktas vid behandling av sådana uppgifter avseende kunder och tjänster som tillhandahålls kunder (skälen 39 och 129). Kraven i den delegerade förordningen gör det möjligt för Finansinspektionen att få kännedom om samtliga inkomna klagomål och därmed även att vidta eventuella åtgärder med anledning av dessa. Samtliga klagomål som inkommer till Finansinspektionen registreras och används av inspektionen inom ramen för dess tillsyn.

Gällande rätt

Värdepappersinstitut ska enligt lagen om värdepappersmarknaden lämna Finansinspektionen upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen (23 kap. 2 § första stycket). För övervakningen av att bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden och föreskrifter meddelade med stöd av lagen följs får Finansinspektionen även begära att ett företag eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat (23 kap. 3 § första stycket 1). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett värdepappersinstitut ska lämna till Finansinspektionen och när upplysningarna ska lämnas samt hur skyldigheten att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat ska fullgöras (23 kap. 15 § 1 och 2). Regeringen har bemyndigat Finansinspektionen att meddela sådana föreskrifter (se 6 kap. 1 § 57 och 58 förordningen [2007:572] om värdepappersmarknaden och Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2017:2] om värde-

Prop. 2017/18:148 pappersrörelse). Ett värdepappersinstitut ska, utöver de upplysningar som det ska lämna enligt dessa föreskrifter, även lämna Finansinspektionen de upplysningar som inspektionen begär (23 kap. 2 § tredje stycket lagen om värdepappersmarknaden).

Behov av kompletterande åtgärder i svensk rätt

Av den delegerade förordningen till MiFID II följer att värdepappersinstitut ska tillhandahålla behöriga myndigheter information om klagomål och hantering av klagomål (artikel 26.6). Finansinspektionen bör som behörig myndighet i Sverige ha möjlighet att föreskriva hur och i vilken omfattning sådan information ska lämnas till inspektionen. Som framgår ovan tar gällande rätt sikte på situationer där Finansinspektionen på begäran (dvs. inte löpande) hämtar in information och möjliggör för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att föreskriva vilka uppgifter som ska lämnas, men inte hur de ska lämnas. Eftersom de nu aktuella reglerna i den delegerade förordningen till MiFID II avser en löpande klagomålsrapportering och det därmed blir fråga om en stor mängd data som ska hanteras, är det lämpligt att föreskriftsrätten avgränsas till frågan om hur rapporteringsskyldigheten ska fullgöras, dvs. formen för rapporteringen. Den delegerade förordningen till MiFID II ger också utrymme för en sådan föreskriftsrätt. Bemyndigandet bör därför utformas så att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur värdepappersinstitut ska tillhandahålla information om klagomål och hantering av klagomål enligt den delegerade förordningen till MiFID II för att uppgiftsskyldigheten enligt förordningen (artikel 26.6) ska fullgöras. Ett sådant bemyndigande i lagen om värdepappersmarknaden gör det möjligt att i förordningen om värdepappersmarknaden bemyndiga Finansinspektionen att meddela föreskrifter när det gäller formen för uppgiftslämnandet.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

8.1 Kompletteringar till EU:s förordning om penningmarknadsfonder

Regeringens förslag: Ändringarna i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder med anledning av EU:s förordning om penningmarknadsfonder ska träda i kraft den 21 juli 2018.

Ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag som vid ikraftträdandet förvaltar en värdepappersfond vars fondbestämmelser har godkänts av Finansinspektionen men för vilken det även krävs auktorisation enligt förordningen om penningmarknadsfonder, ska få fortsätta förvalta fonden till och med den 21 januari 2019. För att fortsätta förvalta fonden efter det datumet krävs auktorisation enligt förordningen om

penningmarknadsfonder. Detsamma ska gälla en AIF-förvaltare som vid ikraftträdandet har tillstånd att förvalta en alternativ investeringsfond för vilken det även krävs auktorisation enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Om en ansökan om auktorisation har getts in till Finansinspektionen senast den 21 januari 2019, ska fondbolaget respektive AIF-förvaltaren dock få fortsätta förvalta fonden till dess att ansökan har prövats slutligt.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag avviker från regeringens förslag genom att det i promemorians förslag inte föreslås någon övergångsbestämmelse avseende utländska fondförvaltare (förvaltningsbolag och utländska AIF-förvaltare) som har tillstånd att förvalta svenska fonder.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Fondbolagens förening* anser att övergångsbestämmelser framstår som överflödiga mot bakgrund av artikel 44 i förordningen om penningmarknadsfonder. För det fall sådana bestämmelser ändå anses nödvändiga anser föreningen att de bör vara tillämpliga även för utländska förvaltare som förvaltar svenska penningmarknadsfonder (1 kap. 6 b § lagen om värdepappersfonder och 5 kap. lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder).

Skälen för regeringens förslag: Förordningen om penningmarknadsfonder trädde i kraft den 20 juli 2017 men ska tillämpas i sin helhet först fr.o.m. den 21 juli 2018 (artikel 47). De bestämmelser som började tillämpas redan vid ikraftträdandet av förordningen (artiklarna 11.4, 15.7, 22 och 37.4) handlar om kommissionens möjlighet att anta delegerade akter och Esmas skyldighet att utarbeta förslag till tekniska standarder. De lagändringar som föreslås i denna proposition för att komplettera förordningen bör träda i kraft samtidigt som förordningen i sin helhet ska börja tillämpas, dvs. den 21 juli 2018.

Auktorisation enligt förordningen är ett krav för att ett företag för kollektiva investeringar ska kunna etableras, marknadsföras eller förvaltas som penningmarknadsfond inom unionen (artikel 4.1). Fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare som driver verksamhet som omfattas av förordningen, dvs. förvaltar en värdepappersfond eller en alternativ investeringsfond vars medel placeras i kortfristiga tillgångar och som har som mål, enskilt eller kumulativt, att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet på investeringen (artikel 1.1), måste därför ansöka om auktorisation av fonden som en penningmarknadsfond för att få fortsätta förvaltningen av den. När det gäller fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare som redan driver sådan verksamhet finns dock särskilda bestämmelser om behandling av befintliga UCITS-fonder och alternativa investeringsfonder i förordningen. Dessa bestämmelser innebär att en ansökan om auktorisation enligt förordningen ska lämnas till den behöriga myndigheten senast den 21 januari 2019 (artikel 44.1). Den behöriga myndigheten ska bedöma om fonden uppfyller de krav som ställs för auktorisation senast två månader efter det att den fullständiga ansökan har tagits emot (artikel 44.2).

I promemorian föreslås övergångsbestämmelser som innebär att förvaltningen av befintliga värdepappersfonder och alternativa investerings-

Prop. 2017/18:148 fonder som behöver auktoriseras som penningmarknadsfonder kan fortsätta till dess att ansökan om auktorisation har prövats slutligt. En förutsättning är att en ansökan om auktorisation görs senast den 21 januari 2019. *Fondbolagens förening* anser att sådana övergångsbestämmelser framstår som överflödiga mot bakgrund av att detsamma redan framgår av förordningen om penningmarknadsfonder (artikel 44). Regeringen konstaterar att det i förordningen anges att befintliga fonder ska lämna in en ansökan om auktorisation senast den 21 januari 2019 samt att den behöriga myndigheten inom två månader från att en fullständig ansökan har tagits emot ska utfärda ett beslut i frågan om auktorisation (artikel 44). Bestämmelsen är dock inte utformad som en övergångsbestämmelse, eftersom det inte anges att en förvaltare kan fortsätta att förvalta fonden under övergångsperioden. Bestämmelsen reglerar inte heller vad som händer om den behöriga myndigheten inte beslutar om auktorisation inom två månader. Regeringen anser att det framstår som en tveksam ordning att en förvaltare inte skulle kunna fortsätta att förvalta en fond om Finansinspektionen inte beslutar om auktorisation under övergångsperioden. En bestämmelse om att förvaltningen av befintliga fonder får fortsätta fram till dess att ansökan har prövats slutligt bidrar till att underlätta övergången till förordningens bestämmelser för den förvaltare som vid ikraftträdandet av förordningen förvaltar en värdepappersfond eller en alternativ investeringsfond som är en penningmarknadsfond enligt förordningen. Regeringen anser därför att övergångsbestämmelser är motiverade samt att det är förenligt med förordningen att införa sådana.

Fondbolagens förening påpekar också att, för det fall övergångsbestämmelser anses nödvändiga, liknande bestämmelser bör införas för utländska fondförvaltare som har tillstånd att förvalta svenska fonder. Regeringen instämmer med *Fondbolagens förening* i denna del. Övergångsbestämmelserna bör därför även gälla för förvaltningsbolag som har tillstånd att förvalta en värdepappersfond (1 kap. 6 b § lagen om värdepappersfonder) och utländska AIF-förvaltare som har tillstånd att förvalta en specialfond (5 kap. 2 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder).

8.2 Förtydligande av bemyndigandet som gäller föreskrifter om hantering av redovisningsmedel

Regeringens förslag: Ändringen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som avser bemyndigandet att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel ska träda i kraft den 1 juli 2018.

Promemorian behandlar inte frågan.

Skälen för regeringens förslag: Förslaget till ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som avser möjligheten att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 juli 2018.

Regeringens förslag: Ändringarna i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som görs med anledning av vissa krav som följer av det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II ska träda i kraft den 1 juli 2018. Ändringarna i lagen om värdepappersmarknaden ska träda i kraft samma dag.

Promemorians förslag överensstämmer inte med regeringens förslag. Promemorians förslag avviker från regeringens förslag genom att promemorians förslag innebär att ändringarna i lagen om värdepappersmarknaden ska träda i kraft den 3 januari 2018 och att ändringarna i lagen om värdepappersfonder ska träda i kraft den 23 februari 2018.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: De lagändringar som har införts för att genomföra MiFID II trädde i kraft den 3 januari 2018 (se prop. 2016/17:162 s. 611). De lagändringar som föreslås med anledning av det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II (se avsnitt 7) bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 juli 2018.

9 Förslagets konsekvenser

9.1 Kompletteringar till EU:s förordning om penningmarknadsfonder

9.1.1 Förslagets syfte och alternativa lösningar

Förordningen om penningmarknadsfonder syftar till att förstärka den finansiella stabiliteten och skapa en hög skyddsnivå för investerare genom införandet av regler som styr etableringen, förvaltningen och marknadsföringen av penningmarknadsfonder (se skälen 6–8 till förordningen). Förordningen bygger vidare på och ska gälla utöver befintlig gemenskapsrättslig lagstiftning i UCITS-direktivet och AIFM-direktivet, som utgör de rättsliga ramarna som styr etableringen, förvaltningen och marknadsföringen av värdepappersfonder respektive alternativa investeringsfonder inom unionen (se skälen 11 och 12 till förordningen).

EU-förordningar är direkt tillämpliga i medlemsstaterna. Möjligheterna till alternativa lösningar i medlemsstaterna förutsätter därför att sådana alternativ är tillåtna enligt den aktuella förordningen. Förordningen om penningmarknadsfonder förutsätter att vissa nationella bestämmelser införs av medlemsstaterna, främst när det gäller tillsyn och ingripanden. För att förordningen ska få genomslag krävs därför att det införs bestämmelser i svensk rätt som ger Finansinspektionen sådana befogenheter. Genom de lagändringar som föreslås i denna proposition tillgodoses förordningens krav på kompletterande reglering i svensk rätt. Förslagen i

Prop. 2017/18:148 propositionen begränsar sig därför i huvudsak till det som är nödvändigt med hänsyn till förordningen. I den mån förordningen gör det möjligt med en alternativ reglering är förslagen utformade efter förebild av det som i dag gäller enligt andra lagar på finansmarknadsområdet. När det gäller kostnader för övervakning är förslaget i propositionen förenligt med de principer som sedan länge gäller för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Det saknas därför skäl att överväga eventuella alternativa finansieringsmodeller i detta avseende.

9.1.2 Kostnader och andra konsekvenser

Konsekvenser för företag och enskilda

I denna proposition föreslås att förordningen om penningmarknadsfonder ska kompletteras genom att vissa ändringar görs i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Förordningen och de kompletteringar i svensk rätt som föreslås berör fondbolag, förvaltningsbolag, AIF-förvaltare, investerare, Finansinspektionen och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Finansinspektionen uppskattar att det på den svenska marknaden per den 30 september 2017 fanns 28 penningmarknadsfonder under Finansinspektionens tillsyn som totalt förvaltade ett kapital på ungefär 200 miljarder kronor. Av dessa var 27 fonder värdepappersfonder och en fond en specialfond. Fonderna förvaltades av 15 olika fondbolag respektive en AIF-förvaltare. Av dessa förvaltare hade samtliga tillstånd att driva verksamhet enligt lagen om värdepappersfonder. En stor andel av dessa förvaltare hade dock även tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Fondernas nettotillgångsvärde varierade i storlek från ca 49 miljoner till ca 39 miljarder kronor. Det finns i dag inga penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde under Finansinspektionens tillsyn. Enligt *Fondbolagens förening* kommer sannolikt betydligt färre fonder än så initialt att omfattas av förordningens tillämpningsområde, eftersom förordningen har fått ett snävare tillämpningsområde i sitt slutliga utförande än vad som ursprungligen föreslogs av kommissionen. Även om namnet på vissa svenska fonder kan ge intryck av att det rör sig om penningmarknadsfonder är det föreningens bedömning att det med utgångspunkt i den faktiska placeringsinriktningen endast är ett fåtal fonder som kommer att omfattas av förordningen. Det kan därför bli nödvändigt att byta namn på vissa fonder och förtydliga placeringsinriktningen i fondbestämmelserna. Föreningen bedömer att antalet penningmarknadsfonder inte kommer att öka eftersom förordningens regler sannolikt kommer att innebära att förvaltningen av dessa fonder kommer att bli kostsam och avkastningen lägre än för en genomsnittlig räntefond.

När det gäller förordningens konsekvenser för fondbolag, förvaltningsbolag, AIF-förvaltare och investerare hänvisas till kommissionens konsekvensanalys (Commission Staff Working Document; Impact Assessment, Accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on Money Market Funds, SWD(2013) 315 final). Där görs bedömningen att de krav som ställs i förordningen kommer att skapa visst administrativt merarbete och ytter-

ligare kostnader för förvaltare av penningmarknadsfonder. I kommissionens konsekvensanalys kvantifieras kostnaderna för bl.a. riskhantering i form av krav på strategier för att lära känna kunden, vilket kräver ett anpassat it-system. Utöver de krav på auktorisation, kreditkvalitetsbedömningar, värdering och andra krav som på grund av förordningen blir direkt tillämpliga (se avsnitt 4.2) kan placeringsbestämmelserna i förordningen komma att innebära att fondbolag, förvaltningsbolag eller AIF-förvaltare måste anpassa portföljerna genom att t.ex. avyttra vissa innehav. Som *Fondbolagens förening* påpekar går det inte att utesluta att det för vissa fonder därför kan bli nödvändigt att byta namn och förtydliga placeringsinriktningen i fondbestämmelserna med anledning av förordningen och därmed ändra inriktning på de placeringar som görs. Kravet på att tillgångarna i en penningmarknadsfond ska värderas dagligen och om möjligt till marknadsvärde (se avsnitt 4.2.5) innebär att förvaltarna ska ha tillgång till system för övervakning av värderingen av finansiella instrument. Därutöver ska fondförvaltare inrätta ett förfarande för intern kreditkvalitetsbedömning av penningmarknadsinstrument som ska dokumenteras i fondbestämmelserna och göras tillgängligt för tillsynsmyndigheter (se avsnitt 4.2.3). Kostnaderna för sådan daglig värdering och för kreditkvalitetsbedömning har inte kvantifierats i kommissionens konsekvensanalys. De kan uppgå till mycket varierande belopp beroende på tillgångarnas sammansättning och storlek, men även beroende på fondförvaltarens kapacitet att anpassa sig till lagändringar. När det gäller frågan om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid utformningen av reglerna konstaterar regeringen att förordningen om penningmarknadsfonder inte ger något sådant utrymme. Det är därför inte möjligt att ta särskilda hänsyn till små företag vid utformningen av förslagen i denna proposition. Det merarbete och kostnader som föranleds av kraven i förordningen kan ställas mot nyttan av ökad finansiell stabilitet, ökat investerarskydd och en robust marknad för kortfristig finansiering som förordningen syftar till och som ska gälla i samtliga medlemsstater. Konkurrensförhållandena kommer i detta avseende att vara lika för penningmarknadsfonder som är etablerade, förvaltade eller marknadsförda i unionen.

Sveriges advokatsamfund anser att konsekvensutredningen i promemorian inte är adekvat, eftersom det när det gäller förslagets konsekvenser för fondbolag, AIF-förvaltare och investerare görs en hänvisning till kommissionens konsekvensanalys där förslagets konsekvenser utifrån ett svenskt perspektiv inte närmare behandlats. Regeringen anser dock att bedömningen som görs i den konsekvensanalysen är relevant även för svenska förvaltare och investerare.

Näringslivets Regelnämnd (NNR) uppfattar att förordningen om penningmarknadsfonder i Sverige kommer att tillämpas på ett sätt som innebär att aktörer kommer att tvingas ansöka om nya auktorisationer och att de problem och ökade kostnader som detta innebär för företagen behöver belysas närmare. Regeringen vill i detta sammanhang framhålla att de krav som förordningen ställer kommer att gälla inom hela unionen och även träffa de fondförvaltare som i dag förvaltar penningmarknadsfonder (se avsnitt 4.2.2). Eftersom kraven följer direkt av förordningen kan de inte utformas på något annorlunda sätt i Sverige.

Konsekvenser för Finansinspektionen

Förordningen medför vissa konsekvenser för Finansinspektionen i och med att det är inspektionen som ska pröva ansökningar om auktorisation, bedriva tillsyn och besluta om ingripanden. De kostnader som uppkommer för Finansinspektionen vid prövning av ansökningar ska enligt förslaget täckas av avgifter som inspektionen tar ut av de sökande. Dessa avgifter får Finansinspektionen disponera. Den prövning som Finansinspektionen ska göra liknar den som inspektionen i dag gör enligt lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Som framgår i avsnitt 5.4 regleras avgiften för prövning av ärenden i förordningen om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Det är ännu inte fastställt vilken avgift som kommer att tas ut för prövning av ansökan om auktorisation enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Som en jämförelse kan dock anges att den avgift som tas ut vid ansökan om godkännande av nya fondbestämmelser i dag uppgår till 28 000 kronor per ansökan och fond. Med hänsyn till omfattningen av den prövning som ska göras enligt förordningen om penningmarknadsfonder kan dock avgiften för prövningen väntas överstiga detta belopp.

Kostnaderna för Finansinspektionens övriga verksamhet finansieras via statens budget. De årliga avgifter som Finansinspektionen tar ut ska motsvara dessa kostnader och de kommer även att belasta förvaltare som förvaltar de fonder som har auktoriserats av inspektionen enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Dessa årliga avgifter regleras i dag i förordningen om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Kostnaden för Finansinspektionens nya uppgifter med anledning av förslagen i denna proposition, utöver prövningen av ansökningar om auktorisation för vilka avgifter tas ut av de sökande, bedöms dock som marginella och ska hanteras inom befintliga budgetramar.

NNR noterar att det i promemorians konsekvensutredning anges att Finansinspektionens nya uppgifter med anledning av förslagen bedöms som marginella och kan hanteras inom befintliga budgetramar, samtidigt som det i samma avsnitt anges att avgiften för en ansökan om godkännande enligt den nya förordningen kan förväntas överstiga de avgiftsnivåer som gäller i dag. NNR anser att om Finansinspektionens kostnader och arbetsinsats inte ökar genom de aktuella förändringarna av regelverket, så bör det inte heller finnas några skäl att höja avgifterna för den prövning som ska göras enligt regelverket. Regeringen konstaterar att arbetsinsatsen för den initiala prövningen om auktorisation kan, som framgår ovan, komma att vara något högre än den som krävs vid prövning av en ansökan om godkännande av nya fondbestämmelser. Kostnaderna ska täckas av de avgifter som inspektionen tar ut av sökande. Som framgår i avsnitt 5.4 får Finansinspektionen disponera dessa avgifter, dvs. de påverkar inte statens budget.

NNR anser även att det bör redovisas hur andra europeiska länder har utformat sina avgiftsstrukturer och att, för det fall det visar sig att svenska avgifter ligger avsevärt högre än andra jämförbara länders, en förklaring till dessa skillnader bör lämnas. Regeringen konstaterar att det är upp till varje medlemsstat att reglera hur den behöriga myndighetens

verksamhet ska finansieras och vilken avgiftsstruktur som ska gälla för dess myndigheter. Regeringen anser därför att det saknas skäl att göra någon jämförelse med avgiftsstrukturerna i andra länder.

Konsekvenser för Sveriges Domstolar

Förordningen om penningmarknadsfonder kan medföra konsekvenser för de allmänna förvaltningsdomstolarna, eftersom Finansinspektionens beslut enligt förordningen kan överklagas dit. *Förvaltningsrätten i Stockholm* noterar att det av konsekvensanalysen framgår att lagändringarna kommer att skapa ett visst administrativt merarbete och ytterligare kostnader för förvaltare av penningmarknadsfonder och förutsätter, för det fall dessa ändringar innebär en ökad måltillströmning till domstolarna, att domstolarna kommer att tillskjutas ytterligare medel. Utöver beslut om auktorisation kommer de beslut som Finansinspektionen fattar med anledning av förordningen att avse tillsyns- och ingripandeåtgärder. Mot bakgrund av att det är ett fåtal fonder som berörs av regelverket kan sådana beslut förväntas förekomma i begränsad omfattning. När det gäller den eventuella måltillströmning som kan tillkomma gör regeringen bedömningen att den till följd av förordningen därför kan bedömas bli ytterst marginell.

Konsekvenser för stat, kommuner och landsting

Genom penningmarknadsfonder, vars medel placeras i penningmarknadsinstrument, får finansiella företag, icke-finansiella företag och stater tillgång till kortfristig finansiering. Därigenom bidrar penningmarknadsfonder till att skapa likviditet i det finansiella systemet.

De förslag som gäller kompletteringar till förordningen om penningmarknadsfonder bedöms inte medföra något behov av särskilda informationsinsatser från samhällets sida, utöver den information om nya regelverk som Finansinspektionen i sedvanlig ordning tillhandahåller. Förslagen i propositionen bedöms inte heller i övrigt medföra några ytterligare konsekvenser för stat, kommuner och landsting.

9.2 Förtydligande av bemyndigandet som gäller föreskrifter om hantering av redovisningsmedel

Förslaget om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som gäller bemyndigandet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel innebär att bemyndigandet får samma utformning som motsvarande bemyndigande i lagen om värdepappersfonder. Genom ändringen klargörs att någon skillnad i sak inte är avsedd mellan vad som ska gälla för fondbolag respektive AIF-förvaltare i fråga om möjligheten för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter (jfr prop. 2017/18:5 s. 90 och 95 f.). Detta innebär att tillämpningsområdet förtydligas, vilket är till fördel för såväl myndigheter som enskilda (när det gäller konsekvenser med anledning av bemyndigandet att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel, se samma prop. s. 85).

9.3 Frågor relaterade till MiFID II

9.3.1 Rådgivning om andelar i fonder inom fondverksamhet

Genom bestämmelser som trädde i kraft den 3 januari 2018 ska fondbolag och AIF-förvaltare i stället för att tillämpa lagen (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter tillämpa vissa bestämmelser om uppförande och investerarskydd i lagen om värdepappersmarknaden när de utför rådgivning inom fondverksamheten till icke-professionella kunder. I denna proposition föreslås att dessa krav ska gälla i förhållande till alla kunder och inte endast vid rådgivning till icke-professionella kunder. Dessutom föreslås ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om att reglerna i det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II ska tillämpas när fondbolag och AIF-förvaltare lämnar råd om andelar i fonder inom ramen för sin fondverksamhet.

I januari 2018 finns det enligt Finansinspektionens företagsregister 39 fondbolag och 65 svenska AIF-förvaltare som har tillstånd av Finansinspektionen. Dessa fondbolag och AIF-förvaltare får redan i dag lämna råd om andelar i fonder inom sin fondverksamhet och för denna typ av rådgivning krävs det inte något särskilt tillstånd från Finansinspektionen. Det är därför svårt att avgöra hur många av dessa företag som lämnar råd inom fondverksamheten. För att få en uppfattning om hur utbredd denna typ av verksamhet är har kontakt tagits med Fondbolagens förening. Föreningen har över 40 bolag som medlemmar som tillsammans förvaltar merparten av fondsparandet i Sverige. Medlemmarna utgörs av fondbolag av varierande storlek. I samband med framtagandet av förslagen i promemorian bedömde föreningen att fondbolagens pågående verksamhet inte skulle påverkas i någon större utsträckning av de nya bestämmelserna eftersom det är få fondbolag som antas lämna råd om fondandelar inom fondverksamheten. AIF-förvaltare är en mindre homogen grupp varför konsekvenserna för dem med anledning av förslagen i denna proposition är ännu svårare att bedöma. Kostnaderna som förslagen innebär för dessa aktörer är därmed svåra att uppskatta på förhand.

Fondbolagens förening anför, med avseende på förslaget att bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden ska tillämpas även vid rådgivning till professionella kunder, att ingen närmare utredning synes ha gjorts till stöd för slutsatsen i promemorian att samma regler bör gälla i förhållande till alla kunder. Det konstateras i promemorian att möjligheten inte utnyttjas i någon högre utsträckning när det gäller rådgivning till icke-professionella kunder. Enligt föreningen krävs det dock en mer utförlig undersökning och argumentation för att ta reda på i vilken utsträckning rådgivning ges i relation till professionella kunder. Eftersom fondbolagen inte har haft anledning att överväga om den kontakt de har med professionella kunder är marknadsföring eller rådgivning är det svårt att säga hur en utvidgning av kraven skulle påverka bolagen. Det kan dock konstateras att den administrativa bördan skulle öka betydligt om kontakter med professionella kunder i samband med försäljning av fondandelar skulle klassificeras som rådgivning.

Som framgår av det *Fondbolagens förening* framför är det svårt att avgöra vilken påverkan det får för fondbolag och AIF-förvaltare att även rådgivning till professionella kunder blir föremål för regler om investeringsrådgivning. Förslaget innebär att fondbolag och AIF-förvaltaren kommer att behöva avgöra om den kontakt de har med en professionell kund utgör rådgivning eller försäljning. Förslaget förändrar dock inte gränsdragningen mellan rådgivning och försäljning. Det förväntas därför inte beaktansvärt öka den administrativa bördan när det gäller försäljning av fondandelar till professionella kunder.

Eftersom syftet med förslagen är att reglerna ska vara likartade för alla aktörer som tillhandahåller rådgivning på finansmarknadsområdet finns det inte något utrymme för mildare krav och därmed särskild hänsyn till små fondbolag eller AIF-förvaltare. Likartade regler skapar dessutom lika villkor för alla aktörer och förslagen förväntas därmed inte påverka aktörernas konkurrensförmåga.

Förslagen innebär att Finansinspektionen kommer att behöva utfärda föreskrifter. Detta arbete förväntas inte påverka Finansinspektionens verksamhet i någon större utsträckning. Eventuella ökade kostnader ska hanteras inom myndighetens befintliga budgetramar.

De förslag som gäller rådgivning om andelar i fonder bedöms inte medföra något behov av särskilda informationsinsatser från samhällets sida.

9.3.2 Tillhandahållande av information om klagomål

Konsekvenser för företagen

Den typ av löpande rapportering från värdepappersinstitut om klagomål från kunder och hantering av klagomål som avses i den delegerade förordningen till MiFID II (artikel 26.6) kommer att innebära kostnader för de berörda företagen. För värdepappersinstituten blir det nödvändigt att inrätta system för registrering och vidare rapportering av inkomna klagomål och hanteringen av dessa. Dessutom kommer det att innebära behov av informations spridning inom instituten och i förhållande till deras kunder samt utbildning av personal.

De svenska företag som berörs av förslagen utgörs i januari 2018 enligt uppgift från Finansinspektionen av 109 värdepappersbolag och 73 kreditinstitut som har tillstånd att driva värdepappersrörelse. Vidare finns 39 utländska värdepappersföretag från andra länder inom EES med filial i Sverige. Storleken på värdepappersbolagen kan variera från små bolag med ett fåtal anställda och en relativt okomplicerad verksamhet till större internationellt verksamma bolag med en omfattande verksamhet. Kreditinstituten består bl.a. av bankaktiebolag, sparbanker och kreditmarknadsbolag. Även kreditinstitutens verksamhet och antal anställda varierar kraftigt. De flesta av dessa företag har sannolikt redan i dag någon form av registrering av klagomål och rutin för klagomålshantering inom ramen för sin regelefterlevnad. Det följer av Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2002:23) om klagomålshantering avseende finansiella tjänster till konsument, som är tillämpliga på alla institut som står under Finansinspektionens tillsyn. Enligt de allmänna råden bör instituten ha en intern policy och instruktion för klagomålshantering samt på ett lämpligt sätt

Prop. 2017/18:148 registrera inkomna klagomål. Detta bör underlätta för dem när de ska anpassa sin verksamhet så att den uppfyller kraven i den delegerade förordningen till MiFID II.

Det går inte att dra några säkra slutsatser om hur mycket kostnaderna kommer att uppgå till för att uppfylla de nu aktuella kraven i den delegerade förordningen till MiFID II. Den största kostnaden kommer att avse den initiala it-kostnaden för att få rapporteringssystemet på plats. För mindre värdepappersbolag kommer it-kostnaden sannolikt att innebära en proportionerligt sett större kostnad jämfört med de större bolagen, eftersom kostnaderna för it-anpassning förväntas vara ungefär desamma. Tiden för en sådan anpassning uppskattas av Svenska Bankföreningen uppgå till mellan 100 och 1 000 timmar (med en beräknad kostnad på 1 500 kronor per timme). Till dessa kostnader kan läggas kostnader för utbildning av personal, införande av rapporteringsrutiner samt mottagande och vidarebefordran av klagomål. Företagens it-system för klagomålsrapportering kommer att behöva justeras utifrån de mallar som Finansinspektionen tar fram för inrapporteringen. Liknande mallar finns i dag för försäkringsbranschen.

Det nu aktuella rapporteringskravet finns i en EU-förordning och det blir därmed direkt tillämpligt och bindande i alla medlemsstater. Kravet omfattar alla värdepappersinstitut oavsett deras storlek. Eftersom kravet gäller enligt en EU-förordning finns det inte någon möjlighet att göra nationella avvikelser eller något utrymme för alternativa tillvägagångssätt. Särskilda hänsyn behöver emellertid som anges ovan tas till små företag när Finansinspektionen utformar sina föreskrifter, framför allt med anledning av den initiala it-kostnaden. Eftersom den aktuella regleringen träffar berörda företag inom unionen förväntas den inte ha några märkbara effekter på deras konkurrensförmåga, med undantag för den initiala kostnaden för inrättande av rapporteringssystem som väntas beröra mindre företag i större utsträckning.

Konsekvenser för Finansinspektionen

För Finansinspektionens del innebär kravet i den delegerade förordningen till MiFID II att värdepappersinstitut löpande ska rapportera om klagomål från kunder och hantering av klagomål dels att nya föreskrifter och rapportmallar måste tas fram, dels att den information som instituten lämnar ska bearbetas och hanteras, vilket kan föranleda inspektionen att vidta tillsynsåtgärder eller andra åtgärder. Finansinspektionen kommer även i egenskap av behörig myndighet att behöva utbyta information med EU:s tillsynsmyndigheter med anledning av rapporteringsskyldigheten. Rapporteringsskyldigheten medför även att Finansinspektionen måste ta fram och förmedla information till värdepappersinstituten om hur de ska fullgöra skyldigheten. Eventuella ökade kostnader ska hanteras inom myndighetens befintliga budgetramar.

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

1 kap.

5 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller en upplysning om att det finns avvikande eller kompletterande bestämmelser i förordningen om penningmarknadsfonder. Paragrafen är utformad efter förebild av 1 kap. 1 a § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Bestämmelserna i förordningen om penningmarknadsfonder kan både avvika från och komplettera bestämmelserna i denna lag. Förordningen är direkt tillämplig i svensk rätt och innehåller bl.a. krav på auktorisation för en värdepappersfond som omfattas av förordningen. I den delen kompletterar bestämmelserna i förordningen bestämmelserna i lagen. När det gäller hur medel i en penningmarknadsfond ska placeras innehåller förordningen bestämmelser som avviker i förhållande till de placeringsbestämmelser som finns i 5 kap. denna lag. Detta framgår även av 5 kap. 24 a §, se författningskommentaren till den paragrafen. Förordningen innehåller även bestämmelser om bl.a. värdering och offentliggörande av fondandelsvärde som är strängare än kraven i denna lag (jfr 4 kap. 10 § med artiklarna 30–32 i förordningen). De bestämmelserna får anses kompletterande.

I den mån avvikelser förekommer ska bestämmelserna i förordningen tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

2 kap.

17 g §

Paragrafen gäller för sådan rådgivning om fondandelar som ett fondbolag utför inom ramen för sin fondverksamhet och som inte kräver tillstånd enligt 7 kap. 1 § första stycket 3. Den behandlas mer utförligt i prop. 2016/17:162 (se s. 768).

Ändringen innebär att ett fondbolag ska tillämpa de angivna bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden när det lämnar råd inom fondverksamheten till en kund, oavsett om kunden är en icke-professionell kund eller en professionell kund. Av 1 kap. 10 § framgår att detsamma gäller för ett förvaltningsbolags rådgivning inom fondverksamheten.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

10 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om andelarna i en värdepappersfond.

Ändringen i *andra stycket* är endast en följdändring med anledning av att numreringen av punkterna med bemyndiganden i 13 kap. 1 § ändras.

I övrigt görs endast en språklig ändring i paragrafen.

5 kap.

24 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller en upplysning om att vissa bestämmelser i lagen inte gäller för värdepappersfonder som auktoriserats som penningmarknadsfonder enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

Paragrafen är en följd av att det i förordningen om penningmarknadsfonder uttryckligen anges att vissa artiklar i UCITS-direktivet inte ska tillämpas på penningmarknadsfonder, om det inte uttryckligen anges något annat i förordningen (artikel 8.2 i förordningen). De placeringsregler i UCITS-direktivet som förordningen i detta avseende hänvisar till har i svensk rätt genomförts i de bestämmelser som anges i paragrafen. I de fallen där det i förordningen uttryckligen anges att vissa placeringsregler i UCITS-direktivet ändå ska gälla blir dessa regler därigenom direkt tillämpliga (se t.ex. artiklarna 10.1 a och 16.5 *andra stycket* i förordningen).

För specialfonder som auktoriserats som penningmarknadsfonder enligt förordningen om penningmarknadsfonder införs ett motsvarande undantag som i förordningen i 12 kap. 13 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, se författningskommentaren till den paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

10 kap.

3 §

Paragrafen ger Finansinspektionen vissa befogenheter i fråga om övervakningen av att lagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av den följs.

Ändringarna i paragrafen kompletterar artikel 39 a–c i förordningen om penningmarknadsfonder.

I *första stycket* görs ett tillägg som innebär att Finansinspektionens befogenheter enligt paragrafen även gäller för övervakningen av att andra författningar som reglerar verksamheten följs. Tillägget syftar, som *Fondbolagens förening* påpekar, endast till att Finansinspektionen ska ha de befogenheter för övervakning som anges i paragrafen när det gäller sådan reglering som rör värdepappersfonder för vilken inspektionen har befogenhet att utöva tillsyn. Det innebär att Finansinspektionen kan begära uppgifter och kalla till förhör även för att utreda en misstänkt överträdelse av t.ex. förordningen om penningmarknadsfonder.

I övrigt görs endast en språklig ändring i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

I *första stycket* regleras skyldigheten att betala årliga avgifter för Finansinspektionens verksamhet. Ändringen innebär att den årliga avgiften även ska omfatta verksamhet enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Storleken på de årliga avgifterna kommer att regleras i föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet i 13 kap. 1 § 25.

I *andra stycket*, som är nytt, införs i lagen en uttrycklig rätt för Finansinspektionen att ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Finansinspektionen tar i dag ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag med stöd av förordningen om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Den förordningen grundar sig på ett bemyndigande från riksdagen i form av ett beslut (prop. 1989/90:138, bet. 1989/90:FiU38, rskr. 1989/90:289). Den nya bestämmelsen, tillsammans med bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna i 13 kap. 1 § 25, innebär endast att grunden för att ta ut sådana avgifter ändras i förhållande till det som gäller i dag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

12 kap.**1 a §**

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningarna för ingripande mot personer som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem.

Ändringarna i *första stycket* är endast följdändringar med anledning av att numreringen av punkterna med bemyndiganden i 13 kap. 1 § ändras.

10 §

Paragrafen innebär att Finansinspektionen får ta ut en förseningsavgift om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som bolaget är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av bemyndigandet i 13 kap. 1 §.

Ändringen i *första stycket* är endast en följdändring med anledning av att numreringen av punkterna med bemyndiganden i 13 kap. 1 § ändras.

I övrigt görs endast en språklig ändring i paragrafen.

13 kap.**1 §**

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter.

I *punkt 7* införs ett nytt bemyndigande. Bemyndigandet ger möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter som innebär att motsvarande bestämmelser ska gälla när ett fondbolag utför rådgivning inom fondverksamheten som dem som gäller för ett värdepappersinstitut enligt det delegerade direktivet respek-

Prop. 2017/18:148 tive den delegerade förordningen till MiFID II. De bestämmelser i det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II som avses är de som rör de paragrafer i lagen om värdepappersmarknaden som anges i 2 kap. 17 g § (jfr 8 kap. 35 § och 9 kap. 50 § lagen om värdepappersmarknaden samt prop. 2016/17:162 s. 678 och 701), se även författningskommentaren till den paragrafen. Med anledning av nya punkt 7 ändras numreringen av nuvarande punkterna 7–24.

I *punkt 25*, nuvarande punkt 24, görs en ändring som innebär att bemyndigandet även omfattar avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

I övrigt görs endast vissa språkliga ändringar i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitten 5.4 och 7.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft. För samtliga ändringar utom de som avser 2 kap. 17 g §, 4 kap. 10 §, 12 kap. 1 a och 10 §§ och 13 kap. 1 § är det samma tidpunkt som förordningen om penningmarknadsfonder ska börja tillämpas enligt artikel 47 i förordningen.

I *punkt 2* finns en övergångsbestämmelse för fondbolag som vid ikraftträdandet förvaltar en värdepappersfond vars fondbestämmelser har godkänts av Finansinspektionen och som driver verksamhet som omfattas av förordningen. Övergångsbestämmelsen gäller även för förvaltningsbolag som har tillstånd att förvalta en värdepappersfond enligt 1 kap. 6 b §. Ett fondbolag eller förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond vars medel placeras i kortfristiga tillgångar och som har som mål att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet på investeringen (artikel 1.1 i förordningen) måste ansöka om auktorisation av fonden som en penningmarknadsfond (artikel 4). Övergångsbestämmelsen innebär att sådana bolag får fortsätta förvalta fonden under en övergångsperiod t.o.m. den 21 januari 2019. Om en ansökan om auktorisation getts in till Finansinspektionen senast det datumet får förvaltningen av fonden fortsätta till dess att ansökan prövats slutligt.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

23 kap.

15 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter.

I *punkt 2* görs ett tillägg så att bemyndigandet även omfattar föreskrifter om hur värdepappersinstitut ska lämna löpande information om klagomål enligt artikel 26.6 i den delegerade förordningen till MiFID II för att uppgiftsskyldigheten som följer av den artikeln ska fullgöras.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap.

1 a §

Paragrafen innehåller upplysningar om kompletterande och avvikande bestämmelser för vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut.

Punkt 4, som är ny, innehåller en upplysning om att det i förordningen om penningmarknadsfonder finns bestämmelser om vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i denna lag.

Bestämmelserna i förordningen kan både komplettera och avvika från bestämmelserna i denna lag. Det innebär bl.a. att för placering av medel i en penningmarknadsfond som är en specialfond ska placeringsbestämmelserna i förordningen tillämpas i stället för de placeringsbestämmelser som, genom hänvisningen i 12 kap. 13 §, gäller enligt 5 kap. 1, 3–12, 14–22, 24 och 25 §§ lagen om värdepappersfonder. Se även författningskommentarerna till 1 kap. 5 a § och 5 kap. 24 a § lagen om värdepappersfonder.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

8 kap.

1 a §

Paragrafen gäller för sådan rådgivning om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som en AIF-förvaltare utför inom ramen för sin fondverksamhet och som inte kräver tillstånd för sidoverksamhet enligt 3 kap. 2 § andra stycket 4. Den behandlas mer utförligt i prop. 2016/17:162 (se s. 775). För fondbolag föreslås en motsvarande ändring i 2 kap. 17 g § lagen om värdepappersfonder, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ändringen innebär att en AIF-förvaltare ska tillämpa de angivna bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden när den lämnar råd inom fondverksamheten till en investerare, oavsett om investeraren är en icke-professionell investerare eller en professionell investerare. Av 5 kap. 8 § tredje stycket följer att detsamma gäller om sådan rådgivning utförs av en EES-baserad AIF-förvaltare som driver verksamhet genom filial i Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förbud för en AIF-förvaltare att under en viss period vidta vissa åtgärder när det gäller utdelningar eller andra värdeöverföringar till aktieägare och förvärv av egna aktier när förvaltaren har fått kontroll över ett onoterat företag eller en emittent.

Ändringen i *andra stycket* är en följd av att Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU har kodifierats genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132. I jämförelsetabellen till det kodifierande direktivet anges att artikel 22 i direktiv 2012/30/EU motsvaras av artikel 61 i det kodifierande direktivet. Lydelsen i leden b–h i artikel 22 i direktiv 2012/30/EU motsvarar lydelsen i leden b–h i artikel 61.1 i det kodifierande direktivet. Den nuvarande dynamiska hänvisningen till direktivet i paragrafen ändras till en statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

12 kap.

13 §

Paragrafen innehåller placeringsbestämmelser för specialfonder.

I *tredje stycket*, som är nytt, införs ett undantag från de placeringsbestämmelser i lagen om värdepappersfonder som, enligt *andra stycket*, gäller även för en specialfond. Undantaget är endast tillämpligt för en specialfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Undantaget införs för att specialfonder som är penningmarknadsfonder enligt förordningen ska omfattas av motsvarande placeringsbestämmelser som värdepappersfonder som är penningmarknadsfonder enligt förordningen (artikel 8.2), jfr även författningskommentaren till 5 kap. 24 a § lagen om värdepappersfonder.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

13 kap.

7 §

Paragrafen ger Finansinspektionen vissa befogenheter i fråga om övervakningen av att lagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av den följs samt att kommissionens delegerade förordning följs.

Ändringarna i paragrafen kompletterar artikel 39 a–c i förordningen om penningmarknadsfonder.

I *första stycket* görs ett tillägg som innebär att Finansinspektionens befogenheter enligt paragrafen även gäller för övervakningen av att andra författningar som reglerar verksamheten följs. Tillägget syftar, som *Fondbolagens förening* påpekar, endast till att Finansinspektionen ska ha de befogenheter för övervakning som anges i paragrafen när det gäller sådan reglering som rör AIF-förvaltare för vilken inspektionen har befogenhet att utöva tillsyn. Det innebär att Finansinspektionen kan begära uppgifter och kalla till förhör även för att utreda en misstänkt överträdelse av t.ex. förordningen om penningmarknadsfonder. Ändringen motsvarar den ändring som görs i 10 kap. 3 § lagen om värde-

pappersfonder, se författningskommentaren till den paragrafen. I övrigt Prop. 2017/18:148 gör endast en språklig ändring i paragrafen.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

15 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

I *första stycket* införs en punktuppställning. Tillägget i *punkt 5* ger Finansinspektionen rätt att ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

Genom tillägget i *andra stycket* ska den årliga avgiften även omfatta verksamhet enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Termen ”tillsyn” ersätts med termen ”verksamhet” så att samma term används som i motsvarande bestämmelse i lagen om värdepappersfonder (10 kap. 11 §). Det innebär inte någon ändring i sak.

I *tredje stycket* anges att även utländska AIF-förvaltare omfattas av skyldigheten att betala årliga avgifter till Finansinspektionen för den verksamhet som föreskrivs i förordningen om penningmarknadsfonder.

I 15 kap. 2 § 21 finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna enligt förevarande paragraf.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

15 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter.

Det nuvarande bemyndigandet i *punkt 1*, i den del det avser en möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel, ersätts av bemyndigandet i nya *punkt 2*. Utformningen av bemyndigandet anpassas till motsvarande bemyndigande när det gäller fondbolag i 13 kap. 1 § 1 lagen om värdepappersfonder. Genom ändringen klargörs att föreskriftsrätten i detta avseende är densamma som när det gäller vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet.

I *punkt 5* införs ett nytt bemyndigande. Bemyndigandet ger möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter som innebär att motsvarande bestämmelser ska gälla när en AIF-förvaltare utför rådgivning om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som inte kräver tillstånd enligt 3 kap. 2 § andra stycket 4 som dem som gäller för ett värdepappersinstitut enligt det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II. De bestämmelser i det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II som avses är de som rör de paragrafer i lagen om värdepappersmarknaden som anges i 8 kap. 1 a § (jfr 8 kap. 35 § och 9 kap. 50 § lagen om värdepappersmarknaden samt prop. 2016/17:162 s. 678 och 701). För fondbolag föreslås ett motsvarande bemyndigande i 13 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder, se författningskommentaren till den paragrafen.

Prop. 2017/18:148 Med anledning av de nya punkterna 2 och 5 ändras numreringen av nuvarande punkterna 2–21. I övrigt görs endast en språklig ändring i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitten 6 och 7.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft. I fråga om ändringarna i 8 kap. 1 a § och 15 kap. 2 § träder lagen i kraft den 1 juli 2018. När det gäller övriga lagändringar träder lagen i kraft den 21 juli 2018. Det är samma tidpunkt som förordningen om penningmarknadsfonder ska börja tillämpas enligt artikel 47 i förordningen.

I *punkt 2* finns en övergångsbestämmelse för AIF-förvaltare som vid ikraftträdandet har tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och som driver verksamhet som omfattas av förordningen (artikel 1.1). En AIF-förvaltare som förvaltar en alternativ investeringsfond vars medel placeras i kortfristiga tillgångar och som har som mål att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet på investeringen (artikel 1.1 i förordningen) måste ansöka om auktorisation av fonden som en penningmarknadsfond (artikel 4). Övergångsbestämmelsen innebär att AIF-förvaltaren får fortsätta förvalta en sådan alternativ investeringsfond under en övergångsperiod t.o.m. den 21 januari 2019. Om en ansökan om auktorisation getts in till Finansinspektionen senast det datumet får förvaltningen av fonden fortsätta till dess att ansökan prövats slutligt.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

15 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter.

Det nuvarande bemyndigandet i *punkt 1*, i den del det avser en möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel, ersätts av bemyndigandet i nya *punkt 2*. Utformningen av bemyndigandet anpassas till motsvarande bemyndigande när det gäller fondbolag i 13 kap. 1 § 1 lagen om värdepappersfonder. Genom ändringen klargörs att föreskriftsrätten i detta avseende är densamma som när det gäller vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet.

I *punkt 5* införs ett nytt bemyndigande. Bemyndigandet ger möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter som innebär att motsvarande bestämmelser ska gälla när

en AIF-förvaltare utför rådgivning om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som inte kräver tillstånd enligt 3 kap. 2 § andra stycket 4 som dem som gäller för ett värdepappersinstitut enligt det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II. De bestämmelser i det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II som avses är de som rör de paragrafer i lagen om värdepappersmarknaden som anges i 8 kap. 1 a § (jfr 8 kap. 35 § och 9 kap. 50 § lagen om värdepappersmarknaden samt prop. 2016/17:162 s. 678 och 701). För fondbolag föreslås ett motsvarande bemyndigande i 13 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder, se författningskommentaren till den paragrafen.

I övrigt görs endast en språklig ändring i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitten 6 och 7.2.

10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

15 kap.

2 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter.

Det nuvarande bemyndigandet i *punkt 1*, i den del det avser en möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering av redovisningsmedel, ersätts av bemyndigandet i nya *punkt 2*. Utformningen av bemyndigandet anpassas till motsvarande bemyndigande när det gäller fondbolag i 13 kap. 1 § 1 lagen om värdepappersfonder. Genom ändringen klargörs att föreskriftsrätten i detta avseende är densamma som när det gäller vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet.

I *punkt 5* införs ett nytt bemyndigande. Bemyndigandet ger möjlighet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter som innebär att motsvarande bestämmelser ska gälla när en AIF-förvaltare utför rådgivning om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som inte kräver tillstånd enligt 3 kap. 2 § andra stycket 4 som dem som gäller för ett värdepappersinstitut enligt det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II. De bestämmelser i det delegerade direktivet och den delegerade förordningen till MiFID II som avses är de som rör de paragrafer i lagen om värdepappersmarknaden som anges i 8 kap. 1 a § (jfr 8 kap. 35 § och 9 kap. 50 § lagen om värdepappersmarknaden samt prop. 2016/17:162 s. 678 och 701). För fondbolag föreslås ett motsvarande bemyndigande i 13 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder, se författningskommentaren till den paragrafen.

I övrigt görs endast en språklig ändring i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitten 6 och 7.2.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1131

av den 14 juni 2017

om penningmarknadsfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Penningmarknadsfonder erbjuder kortfristig finansiering till finansiella institut, företag och stater. Genom att tillhandahålla finansiering till sådana enheter bidrar penningmarknadsfonderna till att finansiera unionens ekonomi. Dessa enheter använder sina investeringar i penningmarknadsfonder som ett effektivt sätt att sprida sin kreditrisk och exponering, i stället för att enbart förlita sig på bankinlåning.
- (2) På efterfrågesidan erbjuder penningmarknadsfonder ett verktyg för kortfristig penninghantering som ger en hög grad av likviditet, diversifiering och stabilt värde på det investerade kapitalet, kombinerat med en marknadsbaserad avkastning. Penningmarknadsfonder används främst av företag som vill investera sina överskottsmedel under en kortare tid. Penningmarknadsfonder utgör därför en viktig länk mellan efterfrågan och tillgången på kortfristiga pengar.
- (3) Händelser som inträffade under finanskrisen har belyst flera egenskaper hos penningmarknadsfonder som gör dem sårbara när förhållandena är svåra på finansmarknaderna och situationer när penningmarknadsfonderna skulle kunna sprida eller förstärka risker i hela finanssystemet. När priserna på en tillgång i vilken en penningmarknadsfond har investerat börjar falla, i synnerhet under stressade marknadsförhållanden, kan penningmarknadsfonden inte alltid hålla sitt löfte att lösa in andelar eller aktier omedelbart och behålla grundvärdet på de andelar eller aktier som penningmarknadsfonden emitterat till investerarna. Enligt rådet för finansiell stabilitet (FSB) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (IOSCO) kan denna situation vara särskilt allvarig för penningmarknadsfonder med fast eller stabilt nettotillgångsvärde och skulle kunna utlösa betydande och plötsliga begäran om inlösen, vilket i sin tur skulle kunna leda till mer omfattande makroekonomiska konsekvenser.
- (4) Stora begäran om inlösen skulle kunna tvinga penningmarknadsfonderna att sälja en del av sina investerings-tillgångar på en fallande marknad, vilket potentiellt skulle kunna spä på en likviditetskris. Under sådana omständigheter kan penningmarknadens emittenter drabbas av allvariga finansieringsvärigheter om marknaderna för företagscertifikat och andra penningmarknadsinstrument sinar. Detta kan i sin tur sprida sig inom marknaden för kortfristig finansiering och leda till direkta och stora problem för finansieringen av finansiella institut, företag och stater, och därmed ekonomin.
- (5) Kapitalförvaltare som har stöd av sponsorer kan besluta om tillskott av diskretionära medel för att upprätthålla sina penningmarknadsfonders likviditet och stabilitet. Sponsorer tvingas dock ofta ge tillskott till sina penningmarknadsfonder som förlorar i värde på grund av ryktesrisken och risken för att paniken ska sprida sig till sponserernas övriga verksamhet. Tillskottet kan, beroende på fondens storlek och inlösenrycket, uppgå till summor som överskrider sponsorns tillgängliga reserver. En penningmarknadsfond bör därför inte ta emot extert tillskott.

⁽¹⁾ EUT C 255, 6.8.2014, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 170, 5.6.2014, s. 50.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 april 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 maj 2017.

- (6) För att bevara integriteten och stabiliteten på den inre marknaden krävs regler för driften av penningmarknadsfonder, i synnerhet när det gäller sammansättningen av penningmarknadsfondernas portfölj. Dessa regler syftar till att göra penningmarknadsfonderna mer motståndskraftiga och begränsa spridningskanalerna. Enhetliga regler i hela unionen krävs för att säkerställa att penningmarknadsfonderna kan tillgodose begäran om inlösen från investerarna, i synnerhet under stressade marknadssituationer. Enhetliga regler för penningmarknadsfondernas portfölj krävs också för att säkerställa att penningmarknadsfonderna klarar betydande och plötsliga inflösenorder från en stor grupp investerare.
- (7) Enhetliga regler om penningmarknadsfonder är även nödvändiga för att säkerställa en väl fungerande kortfristig finansieringsmarknad för finansiella institut, företagsemitter av kortfristiga skulder och stater. De är också nödvändiga för att säkerställa lika behandling av investerare i penningmarknadsfonder och för att undvika att de som löser in sina andelar sent missgynnas om inlösen stoppas tillfälligt eller om en penningmarknadsfond måste likvideras.
- (8) Det är nödvändigt med en harmonisering av tillsynskraven när det gäller penningmarknadsfonder, med tydliga regler som anger penningmarknadsfondernas och deras förvaltares direkta skyldigheter i hela unionen. En sådan harmonisering skulle förstärka penningmarknadsfondernas stabilitet som källa till kortfristig finansiering för stater och företagssektorn i hela unionen. Det skulle också säkerställa att penningmarknadsfonder fortsätter att vara ett pålitligt verktyg för industrins penninghanteringsbehov inom unionen.
- (9) De riktlinjer för en gemensam definition av europeiska penningmarknadsfonder som antogs av Europeiska värdepapperstillsynskommittén den 19 maj 2010 för att skapa lika villkor för penningmarknadsfonder inom unionen hade ett år efter det att de trätt i kraft endast tillämpats av tolv medlemsstater, vilket visar att det fortfarande finns skillnader mellan de nationella reglerna. Olika nationella strategier löser inte problemet med sårbarheten hos penningmarknaderna i unionen och minskar inte spridningsrisken, vilken därmed äventyrar den inre marknadens funktion och stabilitet. Detta blev tydligt under finanskrisen. De gemensamma regler för penningmarknadsfonder som ges i denna förordning syftar därför till att skapa en hög skyddsnivå för investerare, och skulle förhindra och minska eventuella spridningsrisker till följd av eventuella uttagsanstormningar när det gäller penningmarknadsfonder.
- (10) I avsaknad av en förordning om penningmarknadsfonder skulle olika slags åtgärder kunna fortsätta att antas på nationell nivå. Sådana åtgärder skulle kunna fortsätta att förorsaka betydande snedvridning av konkurrensen till följd av stora skillnader i de grundläggande standarderna för investeringskydd. Olika krav på portfoljsammansättning, godtagbara tillgångar, tillgångarnas löptid, likviditet och diversifiering, samt kreditkvaliteten hos emittenter och penningmarknadsinstrument leder till olika nivåer av investerarskydd på grund av de olika risknivåer som kopplas till det investeringsförslag som förknippas med en penningmarknadsfond. Det är därför nödvändigt att anta en enhetlig uppsättning regler för att undvika spridning till marknaden för kortfristig finansiering, vilket skulle äventyra stabiliteten på unionens finansmarknad. I syfte att minska systemrisken bör penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde endast få drivas i unionen såsom statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde (public debt CNAV MMF).
- (11) De nya reglerna för penningmarknadsfonder bygger på Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾ som utgör de rättsliga ramar som styr etableringen, förvaltningen och marknadsföringen av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (UCITS-fonder) och också på Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽²⁾, som utgör de rättsliga ramar som styr etableringen, förvaltningen och marknadsföringen av alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) i unionen.
- (12) Inom unionen kan företag för kollektiva investeringar fungera som UCITS-fonder som förvaltas av UCITS-förvaltningsbolag eller UCITS-investeringsbolag som auktoriserats enligt direktiv 2009/65/EG eller som AIF-fonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som auktoriserats eller registrerats enligt direktiv 2011/61/EU. De nya reglerna om penningmarknadsfonder bygger på de befintliga rättsliga ramar som upprättas genom dessa direktiv inbegripet de akter som antagits för tillämpningen av dem, och bör tillämpas i tillägg till dessa direktiv. Dessutom bör de förvaltnings- och marknadsföringsregler som fastställs i de befintliga rättsliga ramarna tillämpas på penningmarknadsfonder baserat på om de är

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

UCITS-fonder eller AIF-fonder. På samma sätt bör reglerna för tillhandahållande av tjänster över gränserna och etableringsfriheten i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU tillämpas på penningmarknadsfondernas gränsöverskridande verksamheter. Samtidigt bör tillämpningen av ett antal regler som rör UCITS-fondernas placeringsbestämmelser som anges i kapitel VII i direktiv 2009/65/EG uttryckligen upphöra.

- (13) Harmoniserade regler bör gälla för företag för kollektiva investeringar vars egenskaper motsvarar egenskaperna hos penningmarknadsfonder. Efterlevnad av de nya reglerna för penningmarknadsfonder bör vara obligatorisk för UCITS-fonder och AIF-fonder som har målet att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntorna eller bevara värdet av investeringen och som strävar efter att uppnå dessa mål genom att investera i kortfristiga tillgångar, till exempel penningmarknadsinstrument eller inlåning, eller att ingå omvända repor eller vissa derivatkontrakt med enda syfte att säkra inneboende risker i andra investeringar i fonden.
- (14) Penningmarknadsfondernas särskilda karaktär är resultatet av kombinationen av de tillgångar i vilka de investerar och de mål de eftersträvar. Målet att erbjuda avkastning i linje med penningmarknadsräntan och målet att bevara värdet på en investering utesluter inte varandra. En penningmarknadsfond kan ha antingen ett av målen eller båda målen samtidigt.
- (15) Målet att erbjuda avkastning i linje med penningmarknadsräntan bör tolkas i en vidare mening. Den förutspådda avkastningen behöver inte ligga perfekt i linje med Eonia, Libor, Euribor eller någon annan relevant penningmarknadsränta. Ett mål om att överträffa penningmarknadsräntan med en liten marginal bör inte leda till att en UCITS-fond eller AIF-fond ställs utanför räckvidden för de nya enhetliga reglerna i denna förordning.
- (16) Målet att bevara investeringens värde ska inte uppfattas som att en fond utlovar en kapitalgaranti. Det ska uppfattas som ett mål som en UCITS-fond eller AIF-fond strävar efter. Om värdet på investeringarna skulle falla betyder det inte att företaget för kollektiva investeringar har ändrat sitt mål att bevara värdet på en investering.
- (17) Det är viktigt att UCITS-fonder och AIF-fonder som har penningmarknadsfondens egenskaper identifieras som penningmarknadsfonder, och att deras kapacitet att fortlöpande efterleva de nya enhetliga reglerna om penningmarknadsfonder uttryckligen verifieras. Av det skälet bör behöriga myndigheter auktorisera penningmarknadsfonder. För UCITS-fonder bör auktoriseringen som penningmarknadsfond vara en del av auktoriseringen som UCITS-fonder i enlighet med det harmoniserade förfarandet enligt direktiv 2009/65/EG. Eftersom AIF-fonder inte omfattas av det harmoniserade auktoriserings- och tillsynsförfarandet i direktiv 2011/61/EU, måste gemensamma grundregler för auktorisering som speglar de befintliga harmoniserade reglerna för UCITS-fonder införas. Ett sådant förfarande bör säkerställa att förvaltaren av en AIF-fond som auktoriseras som en penningmarknadsfond är en AIF-förvaltare som är auktoriserad i enlighet med direktiv 2011/61/EU.
- (18) För att säkerställa att alla företag för kollektiva investeringar som uppvisar penningmarknadsfondens egenskaper omfattas av de nya gemensamma reglerna för penningmarknadsfonder bör användning av beteckningen *penningmarknadsfond* eller någon annan beteckning som skulle tyda på att ett företag för kollektiva investeringar delar penningmarknadsfondens egenskaper förbjudas, om inte detta företag är auktoriserat som en penningmarknadsfond enligt denna förordning. För att förhindra att denna förordnings regler för penningmarknadsfonder kringgås bör behöriga myndigheter övervaka den marknadspraxis som företag för kollektiva investeringar etablerat eller marknadsför i sin jurisdiktion för att verifiera att de inte missbrukar beteckningen *penningmarknadsfond* eller antyder att de är en penningmarknadsfond utan att följa de nya rättsliga ramarna.
- (19) UCITS-fonder och AIF-fonder kan ha olika juridisk form som inte nödvändigtvis innebär att de är juridiska personer, och därför bör de bestämmelser i denna förordning som kräver att penningmarknadsfonder vidtar åtgärder även uppfattas så att de avser penningmarknadsfondens förvaltare, om penningmarknadsfonden i fråga är bildad som en UCITS-fond eller en AIF-fond som inte kan agera på egen hand eftersom den inte är en juridisk person.
- (20) Regler om penningmarknadsfondens portfölj bör tydligt identifiera godtagbara tillgångskategorier för penningmarknadsfonder och de villkor som gäller för att de ska bli godtagbara. För att säkerställa penningmarknadsfondernas integritet är det också önskvärt att penningmarknadsfonder förbjuds att utföra vissa finansiella transaktioner som skulle äventyra deras placeringssinriktning och mål.
- (21) Penningmarknadsinstrument är överlåtbara instrument som normalt handlas på penningmarknaden, däribland statsskuldsväxlar, kommunala skuldsväxlar, bankcertifikat, företagscertifikat, bankaccepter och omsättningsbara medel- eller kortfristiga skuldsväxlar. Penningmarknadsinstrument bör vara godtagbara investeringar för penningmarknadsfonder endast om de uppfyller löptidsgränserna och anses av penningmarknadsfonden hålla hög kreditkvalitet.

- (22) Utöver det fall då en penningmarknadsfond investerar i bankinlåning i enlighet med sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning bör det vara möjligt att ge en penningmarknadsfond tillåtelse att inneha kompletterande likvida tillgångar, såsom pengar på ett bankkonto som är tillgängliga när som helst. Att inneha kompletterande likvida tillgångar skulle kunna vara motiverat bland annat för att täcka löpande eller exceptionella betalningar, och vid försäljningar, under den tid som krävs för att återinvestera i godtagbara tillgångar.
- (23) Värdepapperiseringar och penningmarknadslån med tillgångar som säkerhet (asset-backed commercial paper, ABCP-papper) bör betraktas som godtagbara i den mån de uppfyller vissa krav. Eftersom vissa värdepapperiseringar under krisen var särskilt instabila, bör vissa kvalitetskriterier införas på värdepapperiseringar och ABCP-papper för att endast de värdepapperiseringar och ABCP-papper som fungerar väl bör vara godtagbara. Fram till dess att Europaparlamentets och rådets förordning för enkel, transparent och standardiserad (STS) värdepapperisering som läggs fram (den föreslagna förordningen om STS-värdepapperisering) antas och blir tillämplig för denna förordning bör penningmarknadsfonderna tillåtas att investera i värdepapperiseringar och ABCP-papper upp till en gräns på 15 % av sina tillgångar. Kommissionen bör anta en delegerad akt för att säkerställa att kriterierna som identifierar STS-värdepapperisering tillämpas vid tillämpningen av denna förordning. När den delegerade akten väl är tillämplig bör penningmarknadsfonderna vara tillåtna att investera i värdepapperiseringar och ABCP-papper upp till en gräns på 20 % av sina tillgångar, varigenom upp till 15 % bör kunna investeras i värdepapperiseringar och ABCP-papper som inte är STS.
- (24) En penningmarknadsfond bör endast tillåtas placera i inlåning om den kan ta ut banktillgodohavanden när som helst. Den faktiska möjligheten att ta ut pengarna påverkas negativt om uttagsavgiften för ett förtida uttag är så hög att den överstiger den upplupna räntan före uttag. Av det skälet bör penningmarknadsfonder vara försiktiga med inlåning i kreditinstitut som tar ut uttagsavgifter över genomsnittet och med alltför lång inlåning om detta resulterar i för höga uttagsavgifter.
- (25) För att beakta skillnaderna i bankstrukturer på olika håll i unionen, särskilt i mindre medlemsstater eller i medlemsstater där banksektorn är mycket koncentrerad och det därför vore ekonomiskt ofördelaktigt för en penningmarknadsfond att utnyttja tjänsterna hos ett kreditinstitut i en annan medlemsstat, till exempel om det skulle kräva en valutaväxling med alla därmed förknippade kostnader och risker, bör viss flexibilitet tillåtas när det gäller diversifieringskravet för inlåning i samma kreditinstitut.
- (26) Finansiella derivatinstrument bör endast vara godtagbara som investeringar för en penningmarknadsfond om syftet är att säkra ränte- och valutarisk, och bör endast ha räntor, växelkurser, valutor eller index som underliggande instrument. Användning av derivat för andra syften eller som har någon annan underliggande tillgång bör förbjudas. Derivat bör endast användas som ett komplement till penningmarknadsfondens strategi och inte som ett huvudsakligt verktyg för att uppnå fondens mål. Om en penningmarknadsfond investerar i tillgångar i en annan valuta än fondens valuta förväntas förvaltaren av penningmarknadsfonden säkra hela valutarisken, inklusive via derivat. Penningmarknadsfonder bör ha rätt att investera i finansiella derivatinstrument om det berörda instrumentet handlas på en sådan reglerad marknad som anges i artikel 50.1 a, b eller c i direktiv 2009/65/EG eller handlas OTC under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda.
- (27) Omvända repor bör kunna användas av penningmarknadsfonder som ett sätt att investera överskottsmedel på mycket kortfristig basis, förutsatt att positionen är fullt säkerställd. För att skydda investerarnas intressen måste det säkerställas att den säkerhet som ställs inom ramen för den omvända repen är av hög kvalitet och inte uppvisar en hög korrelation med hur det går för motparten i syfte att undvika negativa effekter vid fallissemang för motparten. Dessutom bör en penningmarknadsfond tillåtas att investera i omvända repor upp till en gräns på 10 % av sina tillgångar. Andra effektiva portföljförvaltningstekniker, däribland utlåning och lån av värdepapper, bör inte användas av en penningmarknadsfond, eftersom de kan påverka penningmarknadsfondens möjligheter att uppnå sina investeringsmål.
- (28) För att begränsa penningmarknadsfondernas risktagande måste motpartsrisken minskas genom att penningmarknadsfondernas portföljer omfattas av tydliga diversifieringskrav. Därför bör omvända repor vara fullt säkerställda och för att begränsa den operativa risken bör en enskild motpart i omvända repor inte stå för mer än 15 % av en penningmarknadsfonds tillgångar. Alla OTC-derivat bör omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (29) Av försiktighetsskäl och för att undvika att en penningmarknadsfond utöver väsentligt inflytande över ledningen hos en emittent måste alltför stor koncentration av en penningmarknadsfond i investeringar från samma emittent undvikas.
- (30) Penningmarknadsfonder som enbart fungerar som sparplaner för anställda bör kunna avvika från vissa krav som gäller för investeringarna i andra penningmarknadsfonder i den mån deltagarna i sådana planer, som är fysiska personer, omfattas av restriktiva inlösen villkor som inte är kopplade till marknadsutvecklingen utan i stället relaterade till särskilda och fördefinierade livshändelser, såsom pensionering, och andra särskilda omständigheter, såsom bland annat förvärv av permanentbostad, skilsmässa, sjukdom eller arbetslöshet. Det är viktigt för anställda att kunna investera i penningmarknadsfonder som anses vara en av de säkraste kortfristiga investeringarna. Ett sådant undantag äventyrar inte denna förordnings mål att säkerställa finansiell stabilitet eftersom anställda som investerar i penningmarknadsfonder via sparplaner för anställda inte kan lösa in sina investeringar på begäran. Inlösen är endast möjligt vid vissa i förväg definierade livshändelser. Därför kan de anställda, inte ens under stressade marknadsförhållanden, lösa in sina investeringar i penningmarknadsfonder.
- (31) Penningmarknadsfonder bör ha en skyldighet att investera i godtagbara tillgångar av hög kvalitet. Därför bör en penningmarknadsfond ha ett ansvarsfullt förfarande för intern kreditkvalitetsbedömning för att fastställa kreditkvaliteten hos de penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper i vilka de avser investera. I enlighet med unionsrätten som begränsar alltför stor förlitan på kreditbetyg är det viktigt att penningmarknadsfonder undviker att mekaniskt och i alltför hög grad förlita sig på kreditvärderingsinstitutens kreditbetyg. Penningmarknadsfonder bör kunna använda kreditbetyg som ett komplement till sin egen bedömning av kvaliteten på godtagbara tillgångar. Förvaltare av penningmarknadsfonder bör göra en ny bedömning av penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper så snart det sker en väsentlig förändring, särskilt när en förvaltare av en penningmarknadsfond uppmärksammar att ett penningmarknadsinstrument, en värdepapperisering eller ett ABCP-papper nedgraderats till under de två högsta kortfristiga kreditvärderingarna som ges av ett kreditvärderingsinstitut som regleras och certifieras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009⁽¹⁾. Därför bör förvaltaren av en penningmarknadsfond kunna inrätta ett internt förfarande för att välja kreditvärderingsinstitut som är lämpade för penningmarknadsfondens specifika investeringsportfölj och för att avgöra hur ofta penningmarknadsfonden bör kontrollera kreditbetygen från dessa kreditvärderingsinstitut. Valet av kreditvärderingsinstitut bör förbli konsekvent över tiden.
- (32) Med hänsyn till det arbete som utförts inom såväl internationella organ, exempelvis Iosco och FSB, som unionsrätten, inbegripet förordning (EG) nr 1060/2009 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/14/EU⁽²⁾, för att minska investerarens alltför stora förlitan på kreditbetyg, är det inte lämpligt att uttryckligen förbjuda vare sig penningmarknadsfonder eller någon annan produkt, att be om eller finansiera ett externt kreditbetyg.
- (33) I syfte att säkerställa att penningmarknadsfondernas förvaltare inte använder olika bedömningskriterier för att utvärdera kreditkvaliteten hos ett penningmarknadsinstrument, en värdepapperisering eller ett ABCP-papper och på så sätt tillskriver samma instrument olika riskegenskaper måste alla förvaltare av penningmarknadsfonder förlita sig på samma kriterier. Därför bör minimikriterierna för bedömningen av ett penningmarknadsinstrument, en värdepapperisering och ett ABCP-papper harmoniseras. Exempel på interna kriterier för kreditkvalitetsbedömning är kvantitativa mått på instrumentets emittent, till exempel nyckeltal, balansräkningsdynamik och lönsamhetsriktlinjer, som vart och ett utvärderas och jämförs med dem för likvärdiga företag och koncerner i samma bransch, kvalitativa mått på instrumentets emittent, till exempel ledningens effektivitet och företagsstrategi, som vart och ett analyseras i syfte att fastställa att emittentens övergripande strategi inte påverkar den framtida kreditkvaliteten negativt. Ett positivt resultat av den interna kreditkvalitetsbedömningen bör spegla det emittenten av instrumentet har tillräcklig kreditvärdighet och att instrumentet har tillräcklig kreditkvalitet.
- (34) För att kunna utarbeta ett transparent och konsekvent förfarande för intern kreditkvalitetsbedömning bör förvaltaren av penningmarknadsfondens dokumentera förfarandet och kreditkvalitetsbedömningarna. Det kravet bör säkerställa att förfarandet alltid följer en uppsättning tydliga regler som kan övervakas och att de metoder som används på begäran meddelas investerarna och de behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/14/EU av den 21 maj 2013 om ändring av direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder när det gäller alltför stor förlitan på kreditbetyg (EUT L 145, 31.5.2013, s. 1).

- (35) För att minska portföljrisken för penningmarknadsfonder är det viktigt att ange löptidsbegränsningar samt maxgränser för tillåten vägd genomsnittlig löptid (weighted average maturity, WAM) och tillåten vägd genomsnittlig livslängd (weighted average life, WAL).
- (36) Vägd genomsnittlig löptid används för att mäta en penningmarknadsfonds känslighet för förändringar i penningmarknadsräntor. När förvaltare av penningmarknadsfonder fastställer den vägda genomsnittliga löptiden bör de ta hänsyn till effekterna av finansiella derivatinstrument, inlåning, repor och omvända repor och låta dem återspeglas i penningmarknadsfondens ränterisk. När en penningmarknadsfond ingår en swaptransaktion för att få exponering mot ett instrument med fast ränta i stället för rörlig ränta bör detta faktum tas med i beräkningen när den vägda genomsnittliga löptiden fastställs.
- (37) Vägd genomsnittlig livslängd används för att mäta kreditrisken i en penningmarknadsfonds portfölj, eftersom ju längre återbetalningen av kapitalbeloppet dröjer, desto högre är kreditrisken. Vägd genomsnittlig livslängd används också för att begränsa likviditetsrisken i en penningmarknadsfond. Till skillnad från beräkningen av vägd genomsnittlig löptid för ett värdepapper med rörlig ränta och strukturerade finansiella instrument kan man i beräkningar av vägd genomsnittlig livslängd inte använda de datum då räntan fastställs, och i stället används det finansiella instrumentets fastställda slutliga förfalldag. Den löptid som används för att beräkna den vägda genomsnittliga livslängden är den återstående löptiden till den lagliga inlösendagen, eftersom det är det enda datum då förvaltningsbolaget rimligtvis kan förvänta sig att instrumentet återbetalats. På grund av den särskilda karaktären hos de underliggande tillgångarna för vissa värdepapperiseringar och ABCP-papper, bör vägd genomsnittlig livslängd i fallet med amorterande instrument kunna grundas på löptidsberäkningen endera för den avtalsenliga amorteringsprofilen för sådana instrument eller amorteringsprofilen för de underliggande tillgångar från vilka kassaflödet för inlösen av sådana instrument härrör.
- (38) För att stärka penningmarknadsfondernas kapacitet att klara begäran om inlösen och förhindra att penningmarknadsfondernas tillgångar likvideras till kraftigt nedsatta priser bör penningmarknadsfonder alltid ha ett minimibelopp i likvida tillgångar som förfaller på daglig basis eller veckobasis. Tillgångar som förfaller på daglig basis bör vara tillgångar såsom likvida medel, värdepapper som förfaller inom en arbetsdag och omvända repor. Tillgångar som förfaller på veckobasis bör vara tillgångar såsom likvida medel, värdepapper som förfaller inom en vecka och omvända repor. I fallet med statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilit nettotillgångsvärde bör en begränsad procentandel statspapper med en återstående löptid på upp till 190 dagar som kan avvecklas inom en arbetsdag också räknas in i de veckovisa likviditetskraven. I fallet med penningmarknadsfonder med rörligt nettotillgångsvärde bör en begränsad procentandel av penningmarknadsinstrument eller andelar i godtagbara penningmarknadsfonder kunna räknas med i de veckovisa likviditetskraven förutsatt att de kan avvecklas inom fem arbetsdagar. För att beräkna andelen tillgångar som förfaller på daglig basis eller veckobasis bör tillgångens lagliga inlösendag användas. Möjligheten för förvaltaren av en penningmarknadsfond att säga upp ett kontrakt på kort sikt kan tas med i beräkningen. Om till exempel en omvärd repa kan sägas upp med en arbetsdags varsel bör den betraktas som en tillgång som förfaller på daglig basis. Om förvaltaren har möjlighet att ta ut pengar från ett inlåningskonto med en arbetsdags varsel kan det räknas som en tillgång som förfaller på daglig basis. När ett finansiellt instrument innehåller en sälloption och denna kan lösas in på daglig basis eller inom fem arbetsdagar och sälloptionens lösenpris ligger nära instrumentets förväntade värde bör detta instrument räknas som en tillgång som förfaller på daglig basis respektive veckobasis.
- (39) Eftersom penningmarknadsfonder kan investera i tillgångar med olika löptider är det viktigt för investerare att kunna skilja mellan olika penningmarknadsfondskategorier. Därför bör en penningmarknadsfond klassificeras som antingen en kortfristig penningmarknadsfond eller som en standardiserad penningmarknadsfond. Kortfristiga penningmarknadsfonder har som mål att erbjuda en avkastning i nivå med gällande penningmarknadsräntor och samtidigt säkerställa högsta möjliga säkerhet för investerarna. Med korta vägd genomsnittlig löptid och vägd genomsnittlig livslängd hålls löptidsrisken och kreditrisken i kortfristiga penningmarknadsfonder på en låg nivå.
- (40) Standardiserade penningmarknadsfonder har som mål att erbjuda en avkastning som ligger något över penningmarknadens avkastning, och investerar därför i tillgångar med förlängd löptid. För att uppnå denna överavkastning bör standardiserade penningmarknadsfonder tillåtas tillämpa utökade limiter för portföljens risk, till exempel vägd genomsnittlig löptid och vägd genomsnittlig livslängd.

- (41) Enligt artikel 84 i direktiv 2009/65/EG har förvaltare av penningmarknadsfonder som är UCITS-fonder möjlighet att i undantagsfall och om omständigheterna så kräver tillfälligt stoppa inlösen. Enligt artikel 16 i direktiv 2011/61/EU och artikel 47 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 (*) kan förvaltare av penningmarknadsfonder som är AIF-fonder använda särskilda arrangemang för att hantera en oförmodat uppkommen illikviditet hos fondens tillgångar.
- (42) För att säkerställa lämplig likviditetshandling bör penningmarknadsfonden upprätta sunda strategier och förfaranden för att lära känna sina investerare. De strategier som förvaltaren av en penningmarknadsfond inför bör hjälpa till att skapa en förståelse för penningmarknadsfondens investerarbaser så att omfattande inlösen kan förutses. För att undvika att en penningmarknadsfond ställs inför plötsliga omfattande inlösen bör stora investerare som utgör en stor andel av penningmarknadsfondens tillgångar särskilt observeras, till exempel en investerare som har en större andel av tillgångarna än vad som förfaller på daglig basis. Förvaltaren av en penningmarknadsfond bör om möjligt undersöka sina investerares identitet, även om de representeras av förvaltkonton, portaler eller andra indirekta köpare.
- (43) Som en del av ansvarsfull riskhantering bör penningmarknadsfonder utföra stresstester minst varje halvår. Förvaltare av penningmarknadsfonder förväntas agera i syfte att stärka penningmarknadsfondens stabilitet om resultaten av stresstesterna visar att det finns sårbarheter.
- (44) För att spegla det verkliga värdet av tillgångarna bör marknadsvärdering vara den värderingsmetod som används i första hand. En förvaltare av en penningmarknadsfond bör inte ha rätt att använda modellvärdering som värderingsmetod om marknadsvärdering ger ett tillförlitligt värde på tillgången, eftersom modellvärdering oftast ger en mindre korrekt värdering. Statsskuldsväxlar, kommunala skuldsväxlar och omsättningsbara medel och kortfristiga skuldsväxlar är i allmänhet de tillgångar som förväntas ha en tillförlitlig marknadsvärdering. Vid värdering av företagscertifikat eller bankcertifikat bör förvaltaren av penningmarknadsfonden kontrollera om det finns ett korrekt pris på sekundärmarknaden. Återköpspriset som emittenten erbjuder bör också anses representera en bra uppskattning av ett företagscertifikats värde. Vissa tillgångar är ofrånkomligen svåra att värdera på grundval av marknadspris, till exempel vissa OTC-derivat där handeln är tunn. När detta är fallet och när marknadsvärderingen inte ger ett tillförlitligt värde på tillgångarna bör förvaltaren av penningmarknadsfonden ange ett rimligt värde på tillgången med hjälp av modellvärdering, till exempel genom att använda marknadsdata såsom avkastning på jämförbara emissioner eller jämförbara emittenter eller genom att diskontera tillgångarnas kassaflöden. Modellvärdering använder finansiella modeller för att tillskriva en tillgång ett rimligt värde. Sådana modeller kan till exempel utvecklas av penningmarknadsfonden själv, eller penningmarknadsfonden kan utnyttja existerande modeller från externa parter såsom dataförsäljare.
- (45) Statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde har som mål att bevara investeringens kapital och samtidigt upprätthålla en hög likviditet. Majoriteten av statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde har ett fastställt nettotillgångsvärde per andel eller aktie, t.ex. 1 EUR, 1 USD eller 1 GBP, när de ger utdelning till investerarna. Övriga statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde ackumulerar inkomsten i fondens nettotillgångsvärde, samtidigt som tillgångarnas inneboende värde bevaras på en konstant nivå.
- (46) För att beakta särdragen i statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde bör de också tillåtas att använda den internationellt vedertagna nettokostnadsmetoden enligt de internationella redovisningsstandarder som antagits av unionen för vissa tillgångar. För att säkerställa ständig övervakning av skillnaden mellan det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie och nettotillgångsvärdet per andel eller aktie, bör dock statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde även beräkna värdet på sina tillgångar på grundval av marknadsvärdering- eller modellvärdering.
- (47) Eftersom en penningmarknadsfond bör publicera ett nettotillgångsvärde som speglar alla rörelser i värdet på tillgångarna bör det nettotillgångsvärde som publiceras avrundas högst till närmaste baspunkt eller motsvarande. När nettotillgångsvärdet publiceras i en viss valuta, till exempel 1 EUR, betyder det att värdeförändringen bör anges i steg om 0,0001 EUR. Om nettotillgångsvärdet är 100 EUR bör värdeförändringen anges i steg om 0,01 EUR. Om penningmarknadsfonden är en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde bör penningmarknadsfonden dessutom kunna publicera det fasta nettotillgångsvärdet och skillnaden mellan det fasta nettotillgångsvärdet och nettotillgångsvärdet. I så fall beräknas det fasta nettotillgångsvärdet genom att avrunda nettotillgångsvärdet till närmaste cent för ett nettotillgångsvärde på 1 EUR (varje rörelse på 0,01 EUR).

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

- (48) För att kunna begränsa kundernas eventuella inlösen i tider av kraftig marknadsstress, bör statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilit nettotillgångsvärde införa bestämmelser om likviditetsavgifter och inlösenpårrar för att säkerställa investerarskydd och förhindra en "först till kvarn-fördel". Likviditetsavgiften bör på ett adekvat sätt spegla kostnaden för att skaffa fram likviditeten och bör inte vara en straffavgift som täcker förluster som drabbat andra investerare till följd av inlösen.
- (49) Externa tillskott till en penningmarknadsfond som syftar till att bibehålla eller som faktiskt bibehåller likviditeten eller stabiliteten ökar spridningsrisken mellan sektorn för penningmarknadsfonder och resten av finanssektorn. Tredje parter, inbegripet kreditinstitut, andra finansiella institut eller rättsliga enheter i samma koncern som penningmarknadsfonden, som gör sådana tillskott skulle kunna ha ett intresse av att göra det, antingen på grund av att de har ett ekonomiskt intresse i det förvaltningsbolag som förvaltar penningmarknadsfonden eller för att de vill undvika att skadas om det uppstår ett rykte som förknippar deras namn med en penningmarknadsfond i fallissemang. Eftersom de tredje parterna inte alltid uttryckligen åtagit sig att tillhandahålla eller garantera tillskott råder osäkerhet om sådana tillskott kommer att beviljas när penningmarknadsfonden behöver det. Eftersom tillskottet från sponsorn är diskretionärt bidrar dessa fall till osäkerheten hos marknadens aktörer om vem som ska bära penningmarknadsfondens förluster när de uppkommer. Den osäkerheten innebär sannolikt att penningmarknadsfonderna blir ännu mer sårbara för uttagsanstörningar under perioder med finansiell instabilitet, när bredare finansiella risker är som mest uttalade och när oro uppkommer för sponsorernas hälsa och deras förmåga att tillhandahålla tillskott till sina närstående penningmarknadsfonder. Av dessa skäl bör externa tillskott till penningmarknadsfonder vara förbjudna.
- (50) Före en investering bör de som investerar i en penningmarknadsfond få tydlig information om huruvida penningmarknadsfonden är av kortfristigt eller av standardiserat slag, och om den är en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde, en penningmarknadsfond med lågvolatilit nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med rörligt nettotillgångsvärde. För att undvika felriktade förväntningar från investeraren bör det också anges tydligt i alla marknadsföringsdokument att en penningmarknadsfond inte är ett garanterat investeringsinstrument. Penningmarknadsfonder bör också tillhandahålla viss annan information till investerarna på veckobasis, inbegripet löptidsfördelning, kreditprofilen och uppgifter om de tio största innehaven i penningmarknadsfonden.
- (51) Utöver de rapporter som redan krävs enligt direktiv 2009/65/EG eller 2011/61/EU, och för att säkerställa att behöriga myndigheter ska kunna upptäcka, övervaka och reagera på risker på marknaden för penningmarknadsfonder, bör penningmarknadsfonder överlämna en detaljerad förteckning med information till sina behöriga myndigheter om penningmarknadsfonden, inbegripet typen och särdragen hos penningmarknadsfonden, portföljindikatorer och information om tillgångarna i portföljen. Behöriga myndigheter bör samla in dessa uppgifter på ett enhetligt sätt i hela unionen, i syfte att inhämta viktiga kunskaper om utvecklingen på marknaden för penningmarknadsfonder. För att underlätta en kollektiv analys av presumtiva konsekvenser av marknaden för penningmarknadsfonder i unionen bör sådana uppgifter överföras till den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽¹⁾ som bör upprätta en central databas över penningmarknadsfonder.
- (52) Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden bör verifiera att en penningmarknadsfond verkligen fortgående kan efterleva denna förordning. Därför bör de behöriga myndigheterna ges alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter, inbegripet förmågan att utdöma vissa straff och åtgärder, som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning. Dessa befogenheter bör inte påverka befintliga befogenheter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU. De behöriga myndigheterna för UCITS-fonder eller AIF-fonder bör också verifiera att alla redan befintliga företag för kollektiva investeringar som uppvisar penningmarknadsfondens egenskaper uppfyller förordningen då den träder i kraft.
- (53) I syfte att ytterligare specificera tekniska aspekter av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på införandet av korschänvisning till kriteriet för STS-värdepapperisering och ABCP-papper, avseende specificeringen av de kvantitativa och kvalitativa likviditets- och kreditkvalitetskrav som gäller för tillgångarna och avseende specificeringen av kriterierna för kreditkvalitetsbedömningar. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUTL 331, 15.12.2010, s. 84).

i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (54) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör få förtroende att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen rörande en rapporteringsmall innehållande information om penningmarknadsfonder för behöriga myndigheter.
- (55) Esma bör kunna utöva alla befogenheter som tilldelas enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU med avseende på denna förordning. Esma anförtros även uppdraget att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande.
- (56) Senast den 21 juli 2022, bör kommissionen genomföra en översyn av denna förordning. Den översynen bör bedöma de erfarenheter som samlats vid tillämpningen av denna förordning och analysera effekterna på de olika ekonomiska aspekter som kopplas till penningmarknadsfonder. Den bör också bedöma konsekvenserna för investerare, penningmarknadsfonder och förvaltare av penningmarknadsfonder i unionen. Den bör också bedöma den roll som penningmarknadsfonder spelar för att köpa skuld som emitterats eller garanterats av medlemsstaterna, med beaktande av särdragen hos sådan skuld eftersom den spelar en central roll för att finansiera medlemsstaterna. Dessutom bör översynen beakta den rapport som avses i artikel 509.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽²⁾, effekterna av denna förordning för kortfristiga finansieringsmarknader och regleringsutvecklingen på internationell nivå. Slutligen bör kommissionen, senast den 21 juli 2022 lägga fram en rapport om möjligheten att införa en kvot på 80 % för EU-statspapper eftersom emitteringen av kortfristig offentlig skuld i EU styrs av unionsrätten, vilket därför ur tillsynsynvinkel motiverar en förmånsbehandling jämfört med offentlig skuld som inte härrör från EU. Med tanke på att instrument för EU-baserad kortfristig offentlig skuld är knappa och att det råder osäkerhet kring hur de nyligen etablerade penningmarknadsfonderna med lågvolatilit nettotillgångsvärde kommer att utvecklas, ska kommissionen granska genomförbarheten av att införa en kvot på 80 % för EU-statspapper senast den 21 juli 2022, inbegripet en bedömning av huruvida modellen för penningmarknadsfonderna med lågvolatilit nettotillgångsvärde har blivit ett lämpligt alternativ till statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde från länder utanför EU.
- (57) De nya enhetliga reglerna för penningmarknadsfonder bör följa Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽⁴⁾.
- (58) Eftersom målen för denna förordning, det vill säga att säkerställa enhetliga tillsyns-, styr- och transparenskrav för penningmarknadsfonder i hela unionen samt att åstadkomma balans mellan penningmarknadsfondernas säkerhet och tillförlitlighet å ena sidan, och väl fungerande penningmarknader och kostnader för de olika intressenterna å andra sidan, på grund av omfattningen och konsekvenserna inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (59) De nya enhetliga reglerna om penningmarknadsfonder respekterar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i synnerhet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och framför allt konsumentskyddet, näringsfriheten och skyddet av personuppgifter. Dessa nya enhetliga regler för penningmarknadsfonder bör tillämpas i enlighet med de rättigheterna och principerna.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs regler för penningmarknadsfonder som är etablerade, förvaltade eller marknadsförda i unionen om de finansiella instrument som är godtagbara för investering av en penningmarknadsfond, penningmarknadsfondens portfölj, värderingen av en penningmarknadsfonds tillgångar samt rapporteringskraven för en penningmarknadsfond.

Denna förordning ska tillämpas på företag för kollektiva investeringar

- a) för vilka det krävs auktorisering eller som är auktoriserade som UCITS-fonder enligt direktiv 2009/65/EG eller som är AIF-fonder enligt direktiv 2011/61/EU,
 - b) som investerar i kortfristiga tillgångar, och
 - c) som har som mål, enskilt eller kumulativt, att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bibehålla värdet på investeringen.
2. Medlemsstaterna ska inte lägga till ytterligare krav inom det område som omfattas av förordningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *kortfristiga tillgångar*: finansiella tillgångar med en återstående löptid på högst två år,
2. *penningmarknadsinstrument*: penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 2.1 o i direktiv 2009/65/EG, och de instrument som avses i artikel 3 i kommissionens direktiv 2007/16/EG (¹),
3. *överlåtbara värdepapper*: överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 2.1 n i direktiv 2009/65/EG, och de instrument som avses i artikel 2.1 i direktiv 2007/16/EG,
4. *repa*: ett avtal där en av parterna överför värdepapper eller rättigheter förknippade med äganderätten till ett värdepapper till en motpart, med ett åtagande att köpa tillbaka dem till ett angivet pris på ett framtida datum eller ett datum som ska bestämmas,
5. *omvänd repa*: ett avtal där en part erhåller värdepapper eller rättigheter förknippade med en äganderätt eller värdepapper från en motpart, med ett åtagande att sälja tillbaka dem till ett angivet pris på ett framtida datum eller ett datum som ska bestämmas,
6. *värdepappersutlåning* och *värdepapperslån*: transaktioner där ett institut eller dess motpart överför värdepapper med ett åtagande för den som lånar dem att denne ska återlämna motsvarande värdepapper på ett framtida datum eller på begäran av den som överförde dem; transaktionen kallas *värdepappersutlåning* för institutet som överför värdepapperen och *värdepapperslån* för den institution till vilken de överförs,
7. *värdepapperisering*: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1.61 i förordning (EU) nr 575/2013,
8. *marknadsvärdering*: värdering av positioner mot lättillgängliga stängningskurser från oberoende källor, däribland börskurser, skärmpriiser eller noteringar från flera oberoende och ansedda mäklare,

(¹) Kommissionens direktiv 2007/16/EG av den 19 mars 2007 om genomförande av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), när det gäller förtydligandet av vissa definitioner (EUT L 79, 20.3.2007, s. 11).

9. *modellvärdering*: värdering som jämförs, extrapoleras eller beräknas på något annat sätt från någon slags marknadsindata,
10. *nettokostnadsmetoden*: en värderingsmetod som tar en tillgångs anskaffningskostnad och justerar värdet för uppräknings och nedräkningar av premier eller rabatter fram till förfall,
11. *statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde*: en penningmarknadsfond
 - a) som strävar efter att bibehålla ett oförändrat nettotillgångsvärde per andel eller aktie,
 - b) vars inkomst ackumuleras på daglig basis och kan betalas ut till investerarna eller användas till att köpa fler andelar eller aktier i fonden,
 - c) vars tillgångar i allmänhet värderas enligt nettokostnadsmetoden och där nettotillgångsvärdet avrundas till närmaste procentenhet eller motsvarande i valutatermer, och
 - d) som investerar minst 99,5 % av sina tillgångar i instrument som avses i artikel 17.7, omvända repor som säkras av statspapper enligt artikel 17.7 och i likvida medel.
12. *penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde (LVNAV MMF)*: en penningmarknadsfond som uppfyller de särskilda krav som fastställs i artiklarna 29, 30, 32 och 33.2 b,
13. *penningmarknadsfond med rörligt nettotillgångsvärde (VNAV MMF)*: en penningmarknadsfond som uppfyller de särskilda krav som fastställs i artiklarna 29, 30 och 33.1,
14. *kortfristig penningmarknadsfond*: en penningmarknadsfond som investerar i godtagbara penningmarknadsinstrument som avses i artikel 10.1 och som omfattas av de portföljregler som fastställs i artikel 24,
15. *standardiserad penningmarknadsfond*: en penningmarknadsfond som investerar i godtagbara penningmarknadsinstrument som avses i artikel 10.1 och 10.2 och som omfattas av de portföljregler som fastställs i artikel 25,
16. *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013,
17. *penningmarknadsfondens behöriga myndighet*:
 - a) för UCITS-fonder, den behöriga myndigheten i UCITS-fondens hemmedlemsstat enligt artikel 97 i direktiv 2009/65/EG,
 - b) för EU-baserade AIF-fonder, den behöriga myndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 p i direktiv 2011/61/EU, och
 - c) för icke EU-baserade AIF-fonder, någon av följande:
 - i) den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den icke EU-baserade AIF-fonden marknadsförs i unionen utan pass,
 - ii) den behöriga myndigheten för en EU-baserad AIF-förvaltare som förvaltar den icke EU-baserade AIF-fonden, om den icke EU-baserade AIF-fonden marknadsförs i unionen med ett pass eller inte marknadsförs i unionen,
 - iii) den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten om den icke EU-baserade AIF-fonden inte förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare och marknadsförs i unionen med ett pass,
18. *laglig inlösendag*: det datum när ett värdepappers kapitalbelopp måste återbetalas i sin helhet,
19. *vägd genomsnittlig löptid*: genomsnittlig tid till laglig inlösendag eller till nästa gång räntan fastställs till penningmarknadsräntan, om det är kortare, för alla underliggande tillgångar i penningmarknadsfonden, vilka speglar de relativa innehaven i respektive tillgång,
20. *vägd genomsnittlig livslängd*: genomsnittlig tid till laglig inlösendag för alla underliggande tillgångar i penningmarknadsfonden, vilka speglar de relativa innehaven i respektive tillgång,
21. *återstående löptid*: den tid som återstår till laglig inlösendag,

22. *blankning*: all försäljning från en penningmarknadsfonds sida av ett instrument som penningmarknadsfonden inte äger vid ingåendet av säljavtalet, inklusive en sådan försäljning där penningmarknadsfonden vid tidpunkten för ingåendet av säljavtalet har lånat eller avtalat om att låna instrumentet för leverans vid avvecklingstidpunkten, med undantag för
- a) en försäljning från endera partens sida genom en repa där en part har avtalat om att sälja ett värdepapper till ett specificerat pris till den andra parten med åtagande från den andra parten om att vid ett senare datum sälja tillbaka värdepappret till ett annat specificerat pris, eller
 - b) ingående av ett terminskontrakt eller annat derivatkontrakt där det avtalas om att sälja värdepapper till ett specificerat pris vid ett senare datum,
23. *förvaltare av en penningmarknadsfond*: UCITS-fondens förvaltningsbolag, om det rör sig om en penningmarknadsfond som är en UCITS-fond, eller UCITS-investeringsbolag för det fall UCITS-fonden är internt förvaltd, och om det rör sig om en penningmarknadsfond som är en AIF-fond, en AIF-förvaltare eller en internt förvaltd AIF-fond.

Artikel 3

Typer av penningmarknadsfonder

1. Penningmarknadsfonder ska inrättas som en av följande typer:
 - a) En penningmarknadsfond med rörligt nettotillgångsvärde.
 - b) En statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde.
 - c) En penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde.
2. Auktorisation av en penningmarknadsfond ska uttryckligen ange typen av penningmarknadsfond med utgångspunkt i de typer som fastställs i punkt 1.

Artikel 4

Auktorisation av penningmarknadsfonder

1. Inga företag för kollektiva investeringar ska etableras, marknadsföras eller förvaltas inom unionen som penningmarknadsfonder utan att ha godkänts i enlighet med den här förordningen.

En sådan auktorisation ska gälla i samtliga medlemsstater.

2. Ett företag för kollektiva investeringar som behöver auktorisering som en UCITS-fond enligt direktiv 2009/65/EG och som en penningmarknadsfond enligt denna förordning för första gången, ska auktoriseras som en penningmarknadsfond som en del av auktoriseringsförfarandet för UCITS-fonder i direktiv 2009/65/EG.

Om ett företag för kollektiva investeringar redan auktoriserats som en UCITS-fond enligt direktiv 2009/65/EG kan den ansöka om auktorisering som en penningmarknadsfond i enlighet med det förfarande som fastställs i punkterna 4 och 5 i denna artikel.

3. Ett företag för kollektiva investeringar som är en AIF-fond som behöver auktorisering som penningmarknadsfond enligt denna förordning ska auktoriseras som en penningmarknadsfond enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 5.

4. Företag för kollektiva investeringar ska endast auktoriseras som penningmarknadsfonder om penningmarknadsfondens behöriga myndighet är förvissad om att penningmarknadsfonden kommer att kunna uppfylla alla krav i denna förordning.

5. För att bli auktoriserad som en penningmarknadsfond, ska ett företag för kollektiva investeringar lämna in följande dokument till den behöriga myndigheten:

- a) Penningmarknadsfondens fondbestämmelser eller bolagsordning, inbegripet en angivelse av vilken typ av penningmarknadsfond det är med utgångspunkt i de typer som fastställs i artikel 3.1.
- b) Uppgift om penningmarknadsfondens förvaltare.

- c) Uppgift om förvaringsinstitutet.
 - d) En beskrivning av, eller annan information om, penningmarknadsfonden som är tillgänglig för investerarna.
 - e) En beskrivning av eller information om de arrangemang och förfaranden som behövs för att uppfylla kraven i kapitlen II–VII.
 - f) Övrig information eller dokumentation som penningmarknadsfondens behöriga myndighet begär för att verifiera att kraven i denna förordning är uppfyllda.
6. De behöriga myndigheterna ska en gång per kvartal informera Esma om beviljade eller återkallade auktorisationer enligt denna förordning.
7. Esma ska föra ett centralt offentligt register med uppgift om varje penningmarknadsfond som är auktoriserad enligt denna förordning, typ av fond i enlighet med artikel 3.1, huruvida det rör sig om en kortfristig eller en standardiserad penningmarknadsfond, en förvaltare av en penningmarknadsfond och penningmarknadsfondens behöriga myndighet. Registret ska vara tillgängligt i elektronisk form.

Artikel 5

Förfarande för auktorisering av penningmarknadsfonder som är AIF-fonder

1. En AIF-fond ska auktoriseras som en penningmarknadsfond endast om penningmarknadsfondens behöriga myndighet godkänner ansökan från en AIF-förvaltare som redan auktoriserats enligt direktiv 2011/61/EU, att förvalta en penningmarknadsfond som är en AIF-fond, och även godkänner fondbestämmelserna och valet av förvaringsinstitut.

2. Den auktoriserade AIF-förvaltaren ska i samband med ansökan om att förvalta en penningmarknadsfond som är en AIF-fond ge penningmarknadsfondens behöriga myndighet

- a) ett skriftligt avtal som ingåtts med förvaringsinstitutet,
- b) information om delegeringsarrangemang rörande portfölj- och riskhantering samt administration av AIF-fonden, och
- c) information om placeringsinriktning, riskprofil och andra egenskaper hos de penningmarknadsfonder som är AIF-fonder som AIF-förvaltaren förvaltar eller har för avsikt att förvalta.

Penningmarknadsfondens behöriga myndighet kan komma att be den behöriga myndigheten för AIF-förvaltaren om klargöranden och information om den dokumentation som avses i första stycket eller ett intygande av att penningmarknadsfonder ingår i AIF-förvaltarens förvaltningsauktion. Den behöriga myndigheten för AIF-förvaltaren ska besvara sådana förfrågningar inom tio arbetsdagar.

3. AIF-förvaltaren ska till penningmarknadsfondens behöriga myndighet omedelbart meddela eventuella senare ändringar i den dokumentation som avses i punkt 2.

4. Penningmarknadsfondens behöriga myndighet ska endast avslå AIF-förvaltarens ansökan i det fall att något av följande är tillämpligt:

- a) AIF-förvaltaren följer inte denna förordning.
- b) AIF-förvaltaren följer inte direktiv 2011/61/EU.
- c) AIF-förvaltaren är inte auktoriserad av den behöriga myndigheten att förvalta penningmarknadsfonder.
- d) AIF-förvaltaren har inte tillhandahållit den dokumentation som avses i punkt 2.

Innan en ansökan avslås ska penningmarknadsfondens behöriga myndighet rådgöra med den behöriga myndigheten för AIF-förvaltaren.

5. Auktoriseringen av en AIF-fond som penningmarknadsfond ska inte kräva att AIF-fonden förvaltas av en AIF-förvaltare som är auktoriserad i AIF-fondens hemmedlemsstat eller att AIF-förvaltaren bedriver eller delegerar några aktiviteter i AIF-fondens hemmedlemsstat.

6. AIF-förvaltaren ska inom två månader efter det att en fullständig ansökan skickats in informeras om huruvida auktorisering av AIF-fonden som penningmarknadsfond har beviljats eller inte.

7. Penningmarknadsfondens behöriga myndighet ska inte bevilja auktorisation av en AIF-fond som penningmarknadsfond om AIF-fonden enligt lag är förhindrad att marknadsföra sina andelar eller aktier i sin hemmedlemsstat.

Artikel 6

Användning av beteckningen penningmarknadsfond

1. En UCITS-fond eller en AIF-fond får endast använda beteckningen *penningmarknadsfond* eller *MMF* för att beskriva fonden eller andelarna eller aktierna som den emitterar om UCITS-fonden eller AIF-fonden auktoriserats i enlighet med den här förordningen.

En UCITS-fond eller en AIF-fond får inte använda en vilseledande eller felaktig beteckning som skulle ge en antydan om att fonden är en penningmarknadsfond, såvida inte fonden har auktoriserats som en penningmarknadsfond i enlighet med den här förordningen.

En UCITS-fond eller en AIF-fond får inte ha egenskaper som i allt väsentligt liknar dem som avses i artikel 1.1, såvida inte fonden har auktoriserats som en penningmarknadsfond i enlighet med den här förordningen.

2. Användningen av beteckningen *penningmarknadsfond*, *MMF* eller annan beteckning som ger en antydan om att en UCITS-fond eller en AIF-fond är en penningmarknadsfond ska innebära användning i externa dokument, prospekt, rapporter, uttalanden, annonser, kommunikation, brev eller annat material, som riktar sig till eller är avsett för distribution till presumtiva investerare, andelsinnehavare, aktieägare eller behöriga myndigheter, i skriftlig, muntlig, elektronisk eller annan form.

Artikel 7

Tillämpliga regler

1. En penningmarknadsfond och förvaltaren av penningmarknadsfonden måste alltid följa den här förordningen.

2. En penningmarknadsfond som är en UCITS-fond och förvaltaren av penningmarknadsfonden ska alltid uppfylla kraven i direktiv 2009/65/EG, om inte annat anges i den här förordningen.

3. En penningmarknadsfond som är en AIF-fond och förvaltaren av penningmarknadsfonden ska alltid uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU, om inte annat anges i den här förordningen.

4. Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska ansvara för att den här förordningen följs, och ska hållas ansvarig för eventuella förluster eller skada till följd av att förordningen inte följs.

5. Den här förordningen får inte förhindra penningmarknadsfonder från att tillämpa investeringsbegränsningar som är strängare än de som förordningen kräver.

KAPITEL II

Skyldigheter som omfattar penningmarknadsfonders placeringsbestämmelser

Avsnitt I

Allmänna regler och godtagbara tillgångar

Artikel 8

Allmänna principer

1. Om en penningmarknadsfond består av fler än en delfond ska varje delfond anses vara en separat penningmarknadsfond vid tillämpningen av bestämmelserna i kapitlen II–VII.

2. Penningmarknadsfonder som auktoriserats som UCITS-fonder ska inte omfattas av skyldigheterna när det gäller UCITS-fonders placeringsbestämmelser i artiklarna 49–50a, 51.2 och 52–57 i direktiv 2009/65/EG, såvida annat inte uttryckligen anges i denna förordning.

Artikel 9

Godtagbara tillgångar

1. En penningmarknadsfond ska endast investera i en eller flera av följande kategorier av finansiella tillgångar och endast under de villkor som anges i den här förordningen:

- a) Penningmarknadsinstrument, inbegripet finansiella instrument emitterade eller garanterade individuellt eller tillsammans av unionen, medlemsstaternas nationella, regionala och lokala myndigheter eller av deras centralbanker, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden, Europeiska stabilitetsmekanismen, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland, Internationella valutafonden, Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling, Europarådets utvecklingsbank, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Banken för internationell betalningsutjämning eller en annan relevant internationell finansiell institution eller organisation till vilken en eller flera medlemsstater tillhör.
- b) Godtagbara värdepapperiseringar och ABCP-papper (asset-backed commercial paper).
- c) Inlåning i kreditinstitut.
- d) Finansiella derivatinstrument.
- e) Repor som uppfyller villkoren som anges i artikel 14.
- f) Omvända repor som uppfyller villkoren som anges i artikel 15.
- g) Andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder.

2. En penningmarknadsfond får inte

- a) investera i andra tillgångar än de som avses i punkt 1,
- b) blanka något av följande instrument: penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar, ABCP-papper och andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder,
- c) ha direkt eller indirekt exponering mot aktier eller råvaror, inbegripet via derivat, certifikat som representerar dem, index som baseras på dem eller på något annat sätt eller via något annat instrument som innebära exponering mot dem,
- d) ingå avtal om värdepappersutlåning eller värdepapperslån, eller några andra avtal som skulle belasta penningmarknadsfondens tillgångar,
- e) ta upp och bevilja penninglån.

3. En penningmarknadsfond kan innehålla kompletterande likvida tillgångar i enlighet med artikel 50.2 i direktiv 2009/65/EG.

Artikel 10

Godtagbara penningmarknadsinstrument

1. Ett penningmarknadsinstrument ska vara godtagbart för investering av en penningmarknadsfond förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det faller inom en av de kategorier av penningmarknadsinstrument som anges i artikel 50.1 a, b, c eller h i direktiv 2009/65/EG.

- b) Det uppvisar någon av följande alternativa egenskaper:
- det lagliga inlösendatumet vid emittering inträffar inom högst 397 dagar,
 - det har en återstående löptid på högst 397 dagar.
- c) Emittenten av penningmarknadsinstrumentet och penningmarknadsinstrumentets kvalitet har getts en positiv bedömning enligt artiklarna 19–22.
- d) Om en penningmarknadsfond investerar i en värdepapperisering eller ett ABCP-papper, ska det underställas de krav som föreskrivs i artikel 11.
2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 b ska standardiserade penningmarknadsfonder även få investera i penningmarknadsinstrument med en återstående löptid fram till den lagliga inlösendagen på högst två år, under förutsättning att datumet då räntan fastställs nästa gång är högst 397 dagar framåt i tiden. För detta ändamål ska räntan för penningmarknadsinstrument med rörlig ränta och penningmarknadsinstrument med fast ränta som säkrats genom ett swapparrangemang fastställas till en penningmarknadsränta eller ett index.
3. Punkt 1 c får inte tillämpas på penningmarknadsinstrument som är emitterade eller garanterade av unionen, en central myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska stabilitetsmekanismen eller Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten.

Artikel 11

Godtagbara värdepapperiseringar och ABCP-papper

1. Både en värdepapperisering och ett ABCP-papper ska anses godtagbara för en penningmarknadsfonds investeringar, förutsatt att värdepapperiseringen eller ABCP-pappret uppvisar en tillräcklig likviditet, har fått en positiv bedömning enligt artiklarna 19–22 och är något av följande:
- En värdepapperisering som avses i artikel 13 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61⁽¹⁾.
 - Ett ABCP-papper som emitterats via ett ABCP-program som
 - till fullo stöds av ett reglerat kreditinstitut som täcker alla likviditets-, kredit- och väsentliga utspädningsrisker, samt löpande transaktionskostnader och kostnader på programnivå relaterade till det ABCP-pappret, vid behov för att garantera investeraren full utbetalning av alla belopp från det ABCP-pappret,
 - inte är en återvärdepapperisering och värdepapperiseringen underliggande exponeringar på varje ABCP-transaktionsnivå inkluderar ingen värdepapperiseringsposition,
 - inte inkluderar någon syntetisk värdepapperisering enligt definitionen i artikel 242.11 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - En enkel, transparent och standardiserad (STS) värdepapperisering eller ett ABCP-papper.
2. En kortfristig penningmarknadsfond kan investera i de värdepapperiseringar eller ABCP-papper som avses i punkt 1, förutsatt att något av följande villkor är uppfyllt, beroende på vad som är tillämpligt:
- Det lagliga inlösendatumet vid emittering för de värdepapperiseringar som avses i punkt 1 a är högst två år, och den tid som återstår tills räntan fastställs nästa gång är högst 397 dagar.
 - Det lagliga inlösendatumet vid emittering eller den återstående löptiden för de värdepapperiseringar eller ABCP-papper som avses i punkt 1 b och c är högst 397 dagar.
 - De värdepapperiseringar som avses i punkt 1 a och c är amorterande instrument och har en vägd genomsnittlig livslängd på högst två år.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

3. En standardiserad penningmarknadsfond kan investera i de värdepapperiseringar eller ABCP-papper som avses i punkt 1, förutsatt att något av följande villkor är uppfyllt, beroende på vad som är tillämpligt:
- a) Det lagliga inlösendatumet vid emittering eller den återstående löptiden för de värdepapperiseringar som avses i punkt 1 a, b och c är högst två år, och den tid som återstår tills räntan fastställs nästa gång är högst 397 dagar.
 - b) De värdepapperiseringar som avses i punkt 1 a och c är amorterande instrument och har en vägd genomsnittlig livslängd på högst två år.
4. Kommissionen ska sex månader efter det att den föreslagna förordningen om STS-värdepapperisering trätt i kraft anta en delegerad akt i enlighet med artikel 45 för att ändra den här artikeln genom att införa en korshänvisning till kriteriet för fastställande av STS-värdepapperisering och ABCP-papper i motsvarande bestämmelser i den förordningen. Ändringen ska få verkan senast sex månader efter den dag då den delegerade akten trätt i kraft eller från och med tillämpningsdatumet för motsvarande bestämmelser i den föreslagna förordningen om STS-värdepapperisering, beroende på vilket datum som infaller senare.

Vid tillämpning av första stycket ska kriteriet för fastställande av STS-värdepapperisering och ABCP-papper åtminstone inbegripa följande:

- a) Krav relaterade till värdepapperiseringens enkelhet, inbegripet karaktären av äkta värdepapperisering (true sale) och iakttagande av standarder relaterade till exponeringarnas teckningsgaranti.
- b) Krav relaterade till värdepapperiseringens standardisering, inbegripet krav på bibehållande av risk.
- c) Krav relaterade till värdepapperiseringens transparens, inbegripet tillhandahållande av information till presumtiva investerare.
- d) För ABCP-papper, utöver kraven i leden a, b och c, krav relaterade till ABCP-programmets sponsor och tillskott från denna sponsor.

Artikel 12

Godtagbara kontoplaceringar i kreditinstitut

Kontoplaceringarna i ett kreditinstitut ska vara en godtagbar investering för en penningmarknadsfond om samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

- a) Kontoplaceringarna ska återbetalas på begäran eller kunna tas ut när som helst.
- b) Kontoplaceringsstiden ska vara högst tolv månader.
- c) Kreditinstitutet har sitt huvudkontor i en medlemsstat eller, om huvudkontoret finns i ett tredjeland, omfattas av tillsynsregler som betraktas som likvärdiga med dem som anges i unionsrätten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 13

Godtagbara finansiella derivatinstrument

Ett finansiellt derivatinstrument ska vara godtagbart för investeringar av en penningmarknadsfond förutsatt att det handlas på en sådan reglerad marknad som anges i artikel 50.1 a, b eller c i direktiv 2009/65/EG eller OTC och förutsatt att alla nedanstående villkor är uppfyllda:

- a) Derivatinstrumentets underliggande komponenter består av räntor, växelkurser, valutor eller index som representerar någon av dessa kategorier.
- b) Derivatinstrumentet har endast till syfte att säkra de inneboende ränte- eller växelkursriskerna i penningmarknadsfondens andra investeringar.

- c) Motparterna vid affärer med OTC-derivat är institut som omfattas av reglering och tillsyn, och tillhör de kategorier som godkänts av penningmarknadsfondens behöriga myndighet.
- d) OTC-derivaten är föremål för daglig tillförlitlig och verifierbar värdering, och kan vid varje tidpunkt, på penningmarknadsfondens initiativ, säljas, lösas in eller avslutas genom en utjämnande transaktion till ett rimligt värde.

Artikel 14

Godtagbara repor

En penningmarknadsfond får ingå en repa förutsatt att samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

- a) Repan används tillfälligt, under högst sju arbetsdagar, endast för likviditetshanteringsändamål och inte för andra investeringsändamål än dem som avses i led c.
- b) Den motpart som erhåller de tillgångar som penningmarknadsfonden överfört som säkerhet inom ramen för repan får inte sälja, investera, pantsätta eller på annat sätt överföra dessa tillgångar utan penningmarknadsfondens förhandsgodkännande.
- c) De belopp som penningmarknadsfonden erhåller som en del av repan kan
 - i) kontoplaceras som kontoplaceringar i enlighet med artikel 50.1 f i direktiv 2009/65/EG, eller
 - ii) investeras i de tillgångar som avses i artikel 15.6, men får inte på annat sätt investeras i de godtagbara tillgångar som avses i artikel 9, överföras eller på annat sätt återanvändas.
- d) Det belopp som penningmarknadsfonden erhåller som en del av repan får inte överstiga 10 % av dess tillgångar.
- e) Penningmarknadsfonden har rätt att säga upp avtalet när som helst med högst två arbetsdagens varsel.

Artikel 15

Godtagbara omvända repor

- 1. En penningmarknadsfond får ingå en omvänd repa förutsatt att samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:
 - a) Penningmarknadsfonden har rätt att säga upp avtalet när som helst med högst två arbetsdagens varsel.
 - b) Marknadsvärdet på tillgångarna som erhålls som en del av den omvända repan är alltid minst lika med värdet på de belopp som betalas ut.
- 2. De tillgångar som penningmarknadsfonden erhåller som en del av den omvända repan ska vara penningmarknadsinstrument som uppfyller de krav som fastställs i artikel 10.

De tillgångar som erhålls av penningmarknadsfonden som en del av den omvända repan ska inte säljas, återinvesteras, pantsättas eller överföras på något annat sätt.

- 3. Värdepapperiseringar och ABCP-papper ska inte erhållas av penningmarknadsfonder som del av en omvänd repa.
- 4. De tillgångar som en penningmarknadsfond erhåller som en del av en omvänd repa ska vara tillräckligt diversifierade, med en maximal exponering mot en viss emittent på 15 % av penningmarknadsfondens nettotillgångsvärde, förutom när dessa tillgångar består av penningmarknadsinstrument som uppfyller kraven i artikel 17.7. Dessutom ska de tillgångar som en penningmarknadsfond erhåller som en del av en omvänd repa vara emitterade av en enhet som är oberoende av motparten och som inte förväntas uppvisa en hög korrelation med hur det går för motparten.

5. En penningmarknadsfond som ingår en omvänd repa ska försäkra sig om att den har möjlighet att när som helst få tillbaka hela beloppet, antingen inklusive upplupen ränta eller på basis av en marknadsvärdering. Om pengarna kan fås tillbaka när som helst på basis av en marknadsvärdering, ska marknadsvärderingen på den omvända repan användas för beräkning av penningmarknadsfondens nettotillgångsvärde.

6. Genom undantag från punkt 2 i den här artikeln får en penningmarknadsfond erhålla som en del av en omvänd repa andra likvida överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument än dem som uppfyller de krav som fastställs i artikel 10 förutsatt att tillgångarna uppfyller ett av följande villkor:

- a) De har emitterats eller garanterats av unionen, en central myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska stabilitetsmekanismen eller Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, under förutsättning att en positiv bedömning gets enligt artiklarna 19–22.
- b) De har emitterats eller garanterats av en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland, under förutsättning att en positiv bedömning gets enligt artiklarna 19–22.

Uppgift om de tillgångar som erhållits som del av en omvänd repa i enlighet med första stycket i denna punkt ska lämnas till investerare i penningmarknadsfonder, i enlighet med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 ⁽¹⁾.

De tillgångar som erhålls som del av en omvänd repa enligt första stycket i denna punkt ska omfattas av de regler som fastställs i artikel 17.7.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 45 i syfte att komplettera denna förordning genom att närmare specificera kvantitativa och kvalitativa likviditetskrav som gäller för tillgångar som avses i punkt 6 och kvantitativa och kvalitativa kreditkvalitetskrav som gäller för tillgångar som avses i punkt 6 a i den här artikeln.

För detta ändamål ska kommissionen beakta den rapport som avses i artikel 509.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket senast den 21 januari 2018.

Artikel 16

Godtagbara andelar eller aktier i penningmarknadsfonder

1. En penningmarknadsfond får förvärva andelar eller aktier i varje annan penningmarknadsfond (nedan kallad *den penningmarknadsfond som investeringen avser*) om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Högst 10 % av tillgångarna i den penningmarknadsfond som investeringen avser kan, i enlighet med dess fondbestämmelser eller bolagsordning, sammanlagt investeras i andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder.
- b) Den penningmarknadsfond som investeringen avser innehar inga andelar eller aktier i den förvärvande penningmarknadsfonden.

En penningmarknadsfond vars andelar eller aktier förvärvats får under den period som den förvärvande penningmarknadsfonden innehar andelar eller aktier i denna inte investera i den förvärvande penningmarknadsfonden.

2. En penningmarknadsfond får förvärva andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder, förutsatt att högst 5 % av dess tillgångar investeras i andelar eller aktier i en och samma penningmarknadsfond.

3. En penningmarknadsfond får sammanlagt investera högst 17,5 % av sina tillgångar i andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder.

4. Andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder ska vara godtagbara för investeringar av en penningmarknadsfond, förutsatt att samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

- a) Den penningmarknadsfond som investeringen avser är auktoriserad enligt denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

- b) Om den penningmarknadsfond som investeringen avser förvaltas, antingen direkt eller indirekt eller genom delegering, av samma förvaltare som den förvärvande penningmarknadsfondens förvaltare, eller av något annat företag till vilket den förvärvande penningmarknadsfondens förvaltare är kopplad genom gemensam ledning eller kontroll, eller genom ett betydande direkt eller indirekt innehav, får förvaltaren av den penningmarknadsfond som investeringen avser, eller det andra företaget inte debitera tecknings- eller inlösenavgifter avseende den förvärvande penningmarknadsfondens investering i andelar eller aktier i den penningmarknadsfond som investeringen avser.
- c) Om en penningmarknadsfond investerar mer än 10 % av sina tillgångar i andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder ska denna penningmarknadsfond
- i sitt prospekt ange den maximala andel av förvaltningsavgifter som får debiteras penningmarknadsfonden själv och andra penningmarknadsfonder i vilka den investerar, och
 - ii) i sin årsrapport ange den maximala andel av förvaltningsavgifter som debiteras penningmarknadsfonden själv och andra penningmarknadsfonder i vilka den investerar.
5. Punkterna 2 och 3 i denna artikel får inte tillämpas på en penningmarknadsfond som är en AIF-fond, auktoriserad i enlighet med artikel 5, när alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Penningmarknadsfonden marknadsförs endast via en sparplan för anställda som lyder under nationell rätt och vars investerare endast består av fysiska personer.
- b) Den sparplan för anställda som avses i led a ger endast investerare rätt att lösa in sina investeringar i enlighet med restriktiva inlösenvillkor som fastställs i nationell rätt, och som innebär att inlösen endast kan ske under vissa villkor som inte är kopplade till marknadsutvecklingen.

Genom undantag från punkterna 2 och 3 i den här artikeln får en penningmarknadsfond som är en UCITS-fond, auktoriserad i enlighet med artikel 4.2, förvärva andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder i enlighet med artikel 55 eller 58 i direktiv 2009/65/EG, enligt följande villkor:

- a) Penningmarknadsfonden marknadsförs endast via en sparplan för anställda som lyder under nationell rätt och vars investerare endast består av fysiska personer.
 - b) Sparplanen för anställda som avses i led a ger endast investerare rätt att lösa in sina investeringar i enlighet med restriktiva inlösenvillkor som fastställs i nationell rätt, och som innebär att inlösen endast kan ske under vissa villkor som inte är kopplade till marknadsutvecklingen.
6. Kortfristiga penningmarknadsfonder får endast investera i andelar eller aktier i andra kortfristiga penningmarknadsfonder.
7. Standardiserade penningmarknadsfonder får investera i andelar eller aktier i kortfristiga penningmarknadsfonder och standardiserade penningmarknadsfonder.

Avsnitt II

Bestämmelser om placeringsbestämmelser

Artikel 17

Diversifiering

1. En penningmarknadsfond ska högst investera
 - a) 5 % av sina tillgångar i penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper från samma emittent,
 - b) 10 % av sina tillgångar i inlåning i samma kreditinstitut, såvida inte banksektorns struktur i den medlemsstat där penningmarknadsfonden har sin hemvist är sådan att det inte finns ett tillräckligt antal bärkraftiga kreditinstitut för att uppfylla kravet på diversifiering och det inte är ekonomiskt möjligt för penningmarknadsfonden att göra banksättningar i en annan medlemsstat. I detta fall får högst 15 % av dess tillgångar placeras hos ett och samma kreditinstitut.
2. Genom undantag från punkt 1 a får en penningmarknadsfond med rörligt nettotillgångsvärde investera högst 10 % av sina tillgångar i penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper som emitterats av samma emittent, förutsatt att det totala värdet av sådana penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper som innehas av penningmarknadsfonden i varje emittent i vilken den investerar över 5 % av sina tillgångar inte överskrider 40 % av värdet på tillgångarna.

3. Fram till tillämpningsdatumet för den delegerade akt som avses i artikel 11.4 får en penningmarknadsfonds sammanlagda exponeringar mot värdepapperiseringar och ABCP-papper inte överstiga 15 % av penningmarknadsfondens tillgångar.

Från och med tillämpningsdatumet för den delegerade akt som avses i artikel 11.4 får en penningmarknadsfonds sammanlagda exponeringar mot värdepapperiseringar och ABCP-papper inte överstiga 20 % av penningmarknadsfondens tillgångar, varigenom 15 % av dessa tillgångar får investeras i värdepapperiseringar och ABCP-papper som inte uppfyller kriterierna för fastställande av STS-värdepapperiseringar och ABCP-papper.

4. Den aggregerade riskexponeringen mot en och samma motpart till en penningmarknadsfond på grund av transaktioner i OTC-derivat som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 13 ska inte överstiga 5 % av penningmarknadsfondens tillgångar.

5. Det totala belopp som tillhandahålls samma motpart till en penningmarknadsfond i en omvänd repa ska inte överstiga 15 % av penningmarknadsfondens tillgångar.

6. Oaktat de enskilda gränser som fastställs i punkterna 1 och 4 ska en penningmarknadsfond, om detta skulle leda till att mer än 15 % av dess tillgångar investeras hos ett organ, inte kombinera några av följande investeringsslag:

- a) Investeringar i penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper som emitterats av den emittenten.
- b) Inlåning hos det organet.
- c) OTC-derivat som ger motpartsriskexponering till det organet.

Genom undantag från det krav på diversifiering som anges i första stycket får penningmarknadsfonden, om banksektorns struktur i den medlemsstat där penningmarknadsfonden har sin hemvist är sådan att det inte finns ett tillräckligt antal bärkraftiga finansiella institut för att uppfylla kravet på diversifiering och det inte är ekonomiskt möjligt för penningmarknadsfonden att göra banksättningar i en annan medlemsstat, kombinera de investeringstyper som avses i leden a-c upp till en maximal investering på högst 20 % av tillgångarna hos en enda emittent.

7. Genom undantag från punkt 1 a kan en behörig myndighet auktorisera en penningmarknadsfond att i enlighet med principen om riskspridning investera upp till 100 % av sina tillgångar i olika penningmarknadsinstrument emitterade eller garanterade individuellt eller tillsammans av unionen, medlemsstaternas nationella, regionala och lokala myndigheter eller av deras centralbanker, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden, Europeiska stabilitetsmekanismen, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland, Internationella valutafonden, Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling, Europarådets utvecklingsbank, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Banken för internationell betalningsutjämning eller en annan relevant internationell finansiell institution eller organisation till vilken en eller flera medlemsstater tillhör.

Det första stycket ska bara tillämpas om alla nedanstående villkor är uppfyllda:

- a) Penningmarknadsfonden innehar penningmarknadsinstrument från minst sex olika emissioner från emittenten.
- b) Penningmarknadsfonden begränsar investeringarna i penningmarknadsinstrument från samma emission till högst 30 % av dess tillgångar.
- c) Penningmarknadsfonden, i fondbestämmelse eller i bolagsordning, uttryckligen hänvisar till alla myndigheter, institutioner eller organisationer som avses i första stycket som, individuellt eller tillsammans, emitterar eller garanterar penningmarknadsinstrument i vilka penningmarknadsfonden avser investera mer än 5 % av sina tillgångar.
- d) Penningmarknadsfonden gör ett framträdande uttalande i sitt prospekt och marknadsföringsmaterial som drar uppmärksamheten till tillämpningen av detta undantag och nämner alla myndigheter, institutioner eller organisationer som avses i första stycket som, individuellt eller tillsammans, emitterar eller garanterar penningmarknadsinstrument i vilka penningmarknadsfonden avser investera mer än 5 % av sina tillgångar.

8. Oaktat de enskilda gränser som fastställs i punkt 1 får en penningmarknadsfond inte investera mer än 10 % i obligationer emitterade av ett enskilt kreditinstitut som har sitt säte i en medlemsstat och enligt lag omfattas av särskild offentlig tillsyn avsedd att skydda obligationsinnehavare. Särskilt ska iaktas att kapital som härrör från emission av

sådana obligationer i enlighet med lag ska investeras i tillgångar som, under obligationernas hela giltighetstid, kan täcka de med obligationerna förenade fordringarna och som i händelse av emittentens fallissemang med prioritet ska användas för återbetalning av kapitalbelopp och upplupen ränta.

Om en penningmarknadsfond investerar mer än 5 % av sina tillgångar i de obligationer som avses i första stycket och som har samma emittent, får det totala värdet av dessa investeringar inte överstiga 40 % av värdet av penningmarknadsfondens tillgångar.

9. Oaktat de enskilda gränser som fastställs i punkt 1 får en penningmarknadsfond inte investera mer än 20 % av sina tillgångar i obligationer emitterade av ett enskilt kreditinstitut, om kraven i artikel 10.1 f eller 11.1 c i delegerade förordning (EU) 2015/61 är uppfyllda, inbegripet eventuella investeringar i de tillgångar som avses i punkt 8 i den här artikeln.

Om en penningmarknadsfond investerar mer än 5 % av sina tillgångar i de obligationer som avses i första stycket och som har samma emittent, får det totala värdet av dessa investeringar inte överstiga 60 % av värdet av penningmarknadsfondens tillgångar, inbegripet eventuella investeringar i de tillgångar som avses i punkt 8 och med iakttagande av de gränser som fastställts i den punkten.

10. Bolag som ingår i en koncern som upprättar koncernredovisning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾ eller i enlighet med erkända internationella redovisningsregler ska räknas som ett organ vid beräkningen av de begränsningar som anges i punkterna 1–6 i denna artikel.

Artikel 18

Koncentration

1. Högst 10 % av penningmarknadsinstrumenten, värdepapperiseringarna och ABCP-pappren i en penningmarknadsfond får vara emitterade av ett enda organ.

2. Den begränsning som anges i punkt 1 ska inte gälla för innehav av penningmarknadsinstrument emitterade eller garanterade av unionen, medlemsstaternas nationella, regionala och lokala myndigheter eller av deras centralbanker, Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Europeiska investeringsfonden, Europeiska stabilitetsmekanismen, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland, Internationella valutafonden, Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling, Europarådets utvecklingsbank, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Banken för internationell betalningsutjämning eller en annan relevant internationell finansiell institution eller organisation till vilken en eller flera medlemsstater tillhör.

Avsnitt III

Penningmarknadsinstrumentens, värdepapperiseringarnas och ABCP-papprens kreditkvalitet

Artikel 19

Förfarande för intern kreditkvalitetsbedömning

1. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska inrätta, genomföra och konsekvent tillämpa ett genomtänkt förfarande för intern kreditkvalitetsbedömning i syfte att fastställa kreditkvaliteten på penningmarknadsinstrument, värdepapperiseringar och ABCP-papper med beaktande av emittentens av instrumentet och egenskaperna hos själva instrumentet.

2. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska se till att den information som används vid tillämpningen av förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning har tillräcklig kvalitet, är uppdaterad och kommer från tillförlitliga källor.

3. Förfarandet för internbedömning ska baseras på ansvarsfulla, systematiska och fortlöpande bedömningsmetoder. De tillämpade metoderna ska valideras av en förvaltare av en penningmarknadsfond baserat på historiska erfarenheter och empiriska bevis, däribland kontrolltester bakåt i tiden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

4. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska se till att förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning följer nedanstående allmänna principer:
- a) En effektiv process ska fastställas för att inhämta och uppdatera relevant information om emittenten och instrumentets egenskaper.
 - b) Lämpliga åtgärder ska antas och genomföras för att se till att den interna kreditkvalitetsbedömningen baseras på en grundlig analys av den information som är tillgänglig och relevant, och inkluderar alla de viktiga drivkrafter som påverkar emittentens kreditvärdighet och instrumentets kreditkvalitet.
 - c) Förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning ska fortlöpande övervakas och alla kreditkvalitetsbedömningar ska granskas minst en gång per år.
 - d) Enligt bestämmelserna i artikel 5a i förordning (EG) nr 1060/2009 får inte någon alltför stor mekanisk förlitan på externa kreditbetyg förekomma, och en förvaltare av en penningmarknadsfond ska därför genomföra en ny kreditkvalitetsbedömning för ett penningmarknadsinstrument, en värdepapperisering och ett ABCP-papper om det skett en väsentlig ändring som skulle kunna påverka den befintliga bedömningen av instrumentet.
 - e) En förvaltare av en penningmarknadsfond ska minst en gång per år granska metoderna för kreditkvalitetsbedömningen för att fastställa om de fortfarande är lämpliga för den aktuella portföljen och de yttre omständigheterna, och granskningen ska meddelas den behöriga myndigheten för penningmarknadsfondens förvaltare. Om penningmarknadsfondens förvaltare upptäcker fel i metoderna för kreditkvalitetsbedömning eller deras tillämpning ska denna omedelbart korrigeras dessa fel.
 - f) När de metoder, modeller eller centrala antaganden som används i förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning förändras ska en förvaltare av en penningmarknadsfond gå igenom alla interna kreditkvalitetsbedömningar som påverkas så snart som möjligt.

Artikel 20

Intern kreditkvalitetsbedömning

1. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska tillämpa det förfarande som fastställs i artikel 19 i syfte att avgöra om kreditkvaliteten på penningmarknadsinstrumentet, värdepapperiseringen eller ABCP-pappret ska ges en positiv bedömning. När ett kreditvärderingsinstitut som registrerats och certifierats i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009 har utfärdat ett kreditbetyg för det berörda penningmarknadsinstrumentet, får förvaltaren av penningmarknadsfonden ta hänsyn till sådana kreditbetyg och kompletterande information och analys i sin interna kreditkvalitetsbedömning, men inte ensidigt eller mekaniskt förlita sig på kreditbetyg i enlighet med artikel 5a i förordning (EG) nr 1060/2009.
2. Kreditkvalitetsbedömningen ska åtminstone beakta följande faktorer och allmänna principer:
 - a) Kvantifieringen av emittentens kreditrisk och av den relativa risken för fallissemang för emittenten och instrumentet.
 - b) Kvalitativa indikatorer för instrumentets emittent, inklusive i ljuset av den makroekonomiska situationen och finansmarknadssituationen.
 - c) Penningmarknadsinstrumentens kortfristiga natur.
 - d) Instrumentets tillgångsklass.
 - e) Följande emittenttyper ska minst kunna urskiljas: nationella, regionala eller lokala myndigheter, finansiella företag och icke-finansiella företag.
 - f) För strukturerade finansiella instrument, den inneboende operativa risken och motpartsrisken i den strukturerade finansiella transaktionen och, vid exponering mot värdepapperiseringar, emittentens kreditrisk, värdepapperiseringen struktur samt kreditrisken i de underliggande tillgångarna.
 - g) Instrumentets likviditetsprofil.

En förvaltare av en penningmarknadsfond får, utöver de faktorer och allmänna principer som avses i denna punkt, beakta varningar och indikatorer vid fastställandet av kreditkvaliteten på ett penningmarknadsinstrument enligt artikel 17.7.

Artikel 21

Dokumentation

1. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska dokumentera förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning och de interna kreditkvalitetsbedömningarna. Dokumentationen ska omfatta
 - a) utformningen av och de operativa detaljerna i förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning på ett sätt som gör att de behöriga myndigheterna kan förstå och utvärdera lämpligheten av en kreditkvalitetsbedömning,
 - b) orsaken till och den analys som understödjer kreditkvalitetsbedömningen samt penningmarknadsfondens förvaltares val av kriterier för översyn och översynsfrekvensen för kreditkvalitetsbedömningen,
 - c) alla väsentliga förändringar i förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning, däribland identifiering av det som utlöste sådana förändringar,
 - d) organisationen av förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning och strukturen för intern kontroll,
 - e) fullständig intern kreditkvalitetsbedömningshistorik för instrument, emittenter och, i förekommande fall, erkända garantier,
 - f) den eller de personer som är ansvariga för förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning.
2. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska bevara alla de dokument som avses i punkt 1 under minst tre fullständiga årliga räkenskapsperioder.
3. Förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning ska beskrivas i penningmarknadsfondens fondbestämmelser eller bolagsordning, och alla dokument som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga på begäran för de behöriga myndigheterna för penningmarknadsfonden och de behöriga myndigheterna för förvaltaren av penningmarknadsfonden.

Artikel 22

Delegerade akter för kreditkvalitetsbedömning

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 45 för att komplettera denna förordning genom att ange

- a) kriterierna för validering av kreditkvalitetsbedömningsmetoden, enligt artikel 19.3,
- b) kriterierna för kvantifiering av kreditrisken och den relativa risken för utebliven betalning från emittenten och instrumentet, enligt artikel 20.2 a,
- c) kriterierna för fastställande av kvalitativa indikatorer för instrumentets emittent, enligt artikel 20.2 b,
- d) betydelsen av väsentlig förändring, enligt artikel 19.4 d.

Artikel 23

Styrning av kreditkvalitetsbedömningen

1. Förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning ska godkännas av den högre ledningen, det styrande organet och, i förekommande fall, chefen för tillsynsfunktionen i en penningmarknadsfond.

De här parterna ska ha en bra förståelse av förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning och bedömningsmetod som tillämpas av förvaltaren av en penningmarknadsfond, och en detaljerad förståelse av de tillhörande rapporterna.

2. Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska till de parter som avses i punkt 1 avge en rapport om penningmarknadsfondens kreditriskprofil baserad på en analys av penningmarknadsfondens interna kreditkvalitetsbedömning. Rapporteringsfrekvensen ska bero på betydelsen och typen av information och vara minst årlig.

3. Den högre ledningen ska fortlöpande säkerställa att förfarandet för intern kreditkvalitetsbedömning fungerar som det ska.

Den högre ledningen ska regelbundet få information om hur förfarandena för intern kreditkvalitetsbedömning fungerar, eventuella områden där brister funnits och status för de insatser och åtgärder som vidtagits i syfte att råda bot på tidigare upptäckta brister.

4. Interna kreditkvalitetsbedömningar och den regelbundna översyn som en förvaltare av en penningmarknadsfond ska utföra får inte utföras av samma personer som utför eller ansvarar för fondens portföljförvaltning.

KAPITEL III

Skyldigheter som omfattar penningmarknadsfonders riskhantering

Artikel 24

Portföljregler för kortfristiga penningmarknadsfonder

1. En kortfristig penningmarknadsfond ska kontinuerligt uppfylla nedanstående portföljkrav:
 - a) Portföljen ska ha en vägd genomsnittlig löptid på högst 60 dagar.
 - b) Portföljen ska ha en vägd genomsnittlig livslängd på högst 120 dagar, om inte annat följer av andra och tredje styckena.
 - c) För penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde och statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde ska minst 10 % av tillgångarna utgöras av tillgångar som förfaller dagligen, omvända repor som kan sägas upp med en arbetsdags varsel eller kontanta medel som kan tas ut med en arbetsdags varsel. En penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde eller en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller dagligen om förväret skulle resultera i att den penningmarknadsfonden investerar mindre än 10 % av portföljen i tillgångar som förfaller dagligen.
 - d) För kortfristiga penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde ska minst 7,5 % av tillgångarna utgöras av tillgångar som förfaller dagligen, omvända repor som kan sägas upp med en arbetsdags varsel eller kontanta medel som kan tas ut med en arbetsdags varsel. En kortfristig penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller dagligen om förväret skulle resultera i att den berörda penningmarknadsfonden investerar mindre än 7,5 % av portföljen i tillgångar som förfaller dagligen.
 - e) För penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde och statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde ska minst 30 % av tillgångarna utgöras av tillgångar som förfaller på veckobasis, omvända repor som kan sägas upp med fem arbetsdagars varsel eller kontanta medel som kan tas ut med fem arbetsdagars varsel. En penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde eller en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller på veckobasis om förväret skulle resultera i att den penningmarknadsfonden investerar mindre än 30 % av portföljen i tillgångar som förfaller på veckobasis.
 - f) För kortfristiga penningmarknadsfonder med rörligt nettotillgångsvärde ska minst 15 % av tillgångarna utgöras av tillgångar som förfaller på veckobasis, omvända repor som kan sägas upp med fem arbetsdagars varsel eller kontanta medel som kan tas ut med fem arbetsdagars varsel. En kortfristig penningmarknadsfond med rörligt nettotillgångsvärde får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller veckovis om förväret skulle resultera i att den berörda penningmarknadsfonden investerar mindre än 15 % av portföljen i tillgångar som förfaller på veckobasis.
 - g) Vid beräkningen som avses i led e, får de tillgångar som avses i artikel 17.7 som är högljuckade och kan lösas in och avvecklas inom en arbetsdag och som har en återstående löptid på upp till 190 dagar, också inkluderas i de tillgångar som förfaller på veckobasis i en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde och en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast andelsvärde, med upp till en gräns på 17,5 % av dess tillgångar.

- h) Vid beräkningen som avses i led f, får penningmarknadsinstrument eller andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder inkluderas i de tillgångar som förfaller på veckobasis för kortfristiga penningmarknadsfonder upp till en gräns på högst 7,5 %, förutsatt att de kan lösas in och avvecklas inom fem arbetsdagar.

När den vägda genomsnittliga livslängd som avses i led b i första stycket beräknas för värdepapper, inklusive strukturerade finansiella instrument, ska en kortfristig penningmarknadsfond basera beräkningen av löptiden på den återstående löptiden fram till laglig inlösen av instrumenten. Om ett finansiellt instrument omfattar en säljoption får dock en kortfristig penningmarknadsfond basera beräkningen av löptiden på lösendagen för denna säljoption i stället för den återstående löptiden, men endast om samtliga följande villkor alltid är uppfyllda:

- i) Säljoptionen kan utnyttjas fritt av den kortfristiga penningmarknadsfonden på lösendagen.
- ii) Lösenpriset för säljoptionen ligger nära instrumentets förväntade värde på lösendagen.
- iii) Den kortfristiga penningmarknadsfondens investeringsstrategi innebär att det är hög sannolikhet att optionen kommer att lösas in på lösendatumet.

Genom undantag från andra stycket får en kortfristig penningmarknadsfond vid beräkningen av den vägda genomsnittliga livslängden för värdepappersringar och ABCP-papper, när det gäller amorterande instrument, i stället basera beräkningen av löptiden på antingen

- i) den kontraktsenliga amorteringsprofilen för sådana instrument, eller
 - ii) amorteringsprofilen för de underliggande tillgångarna från vilka kassaflödena för inlösen av sådana instrument härrör.
2. Om gränsvärdena enligt denna artikel överskrider av skäl som ligger utanför en penningmarknadsfonds kontroll eller till följd av att tekningsrätter eller rätter till inlösen utnyttjas, ska penningmarknadsfonden prioritera korrigerings av detta förhållande under vederbörligt hänsynstagande till andelsägarnas eller aktieägarnas intressen.

3. Alla penningmarknadsfonder som avses i artikel 3.1 i denna förordning får ha formen av kortfristiga penningmarknadsfonder.

Artikel 25

Portföljregler för standardiserade penningmarknadsfonder

1. En standardiserad penningmarknadsfond ska kontinuerligt uppfylla samtliga nedanstående krav:
 - a) Portföljen ska alltid ha en vägd genomsnittlig löptid på högst sex månader.
 - b) Portföljen ska alltid ha en vägd genomsnittlig livslängd på högst tolv månader, om inte annat följer av andra och tredje styckena.
 - c) Minst 7,5 % av tillgångarna ska utgöras av tillgångar som förfaller dagligen, omvända repor som kan sägas upp med en arbetsdags varsel eller kontanta medel som kan tas ut med en arbetsdags varsel. En standardiserad penningmarknadsfond får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller dagligen om förvärvet skulle resultera i att den penningmarknadsfonden investerar mindre än 7,5 % av portföljen i tillgångar som förfaller dagligen.
 - d) Minst 15 % av tillgångarna ska utgöras av tillgångar som förfaller på veckobasis, omvända repor som kan sägas upp med fem arbetsdags varsel eller kontanta medel som kan tas ut med fem arbetsdags varsel. En standardiserad penningmarknadsfond får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller på veckobasis om förvärvet skulle resultera i att den penningmarknadsfonden investerar mindre än 15 % av portföljen i tillgångar som förfaller på veckobasis.
 - e) Vid beräkningen som avses i led d, får penningmarknadsinstrument eller andelar eller aktier i andra penningmarknadsfonder inkluderas i de tillgångar som förfaller på veckobasis upp till högst 7,5 %, förutsatt att de kan lösas in och avvecklas inom de närmaste fem arbetsdagarna.

När den vägda genomsnittliga livslängden som avses i led b i första stycket beräknas för värdepapper, inklusive strukturerade finansiella instrument, ska en standardiserad penningmarknadsfond basera beräkningen av löptiden på den återstående löptiden fram till laglig inlösen av instrumenten. Om ett finansiellt instrument omfattar en säljoption får dock en standardiserad penningmarknadsfond basera beräkningen av löptiden på lösendagen för denna säljoption i stället för den återstående löptiden, men endast om följande villkor alltid är uppfyllda:

- i) Säljoptionen kan utnyttjas fritt av den standardiserade penningmarknadsfonden på lösendagen.
- ii) Lösenpriset för säljoptionen ligger nära instrumentets förväntade värde på lösendagen.
- iii) Den standardiserade penningmarknadsfondens investeringsstrategi innebär att det är hög sannolikhet att optionen kommer att lösas in på lösendagen.

Genom undantag från andra stycket får en standardiserad penningmarknadsfond vid beräkningen av den vägda genomsnittliga livslängden för värdepapperiseringar och ABCP-papper när det gäller amorterande instrument, i stället basera beräkningen av löptiden på antingen

- i) den kontraktsevenliga amorteringsprofilen för sådana instrument, eller
 - ii) amorteringsprofilen för de underliggande tillgångarna från vilka kassaflödena för inlösen av sådana instrument härrör.
2. Om gränsvärdena enligt denna artikel överskrids av skäl som ligger utanför en standardiserad penningmarknadsfonds kontroll eller till följd av att teckningsrätter eller rätter till inlösen utnyttjas, ska penningmarknadsfonden prioritera korrigering av detta förhållande under vederbörligt hänsynstagande till andelsägarnas eller aktieägarnas intressen.
3. En standardiserad penningmarknadsfond får inte ha formen av en statspapperbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde.

Artikel 26

Kreditbetyg för penningmarknadsfonder

En penningmarknadsfond som begär eller betalar ett extern kreditbetyg ska göra detta i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009. Penningmarknadsfonden eller förvaltaren av en penningmarknadsfond ska klart ange i penningmarknadsfondens prospekt, och i all kommunikation med investerarna där det externa kreditbetyget nämns, att kreditbetyget begärdes eller betalades av penningmarknadsfonden eller förvaltaren av penningmarknadsfonden.

Artikel 27

Strategi för att lära känna kunden

1. Utan att det påverkar varje striktare krav som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽¹⁾, ska penningmarknadsfondens förvaltare inrätta, genomföra och tillämpa förfaranden och vederbörliga kontroller för att förutse vad effekterna blir om flera investerare gör fondinlösen samtidigt, med beaktande av åtminstone typen av investerare, antalet andelar eller aktier i penningmarknadsfonden som ägs av en enda investerare, samt in- och utflödenas utveckling.
2. Om värdet av de andelar eller aktier som innehas av en enda investerare överstiger beloppet för motsvarande likviditetskrav per dag för en penningmarknadsfond, ska penningmarknadsfondens förvaltare, utöver vad som anges i punkt 1, ta hänsyn till samtliga följande faktorer:
 - a) Mönster som går att identifiera i investerarnas likviditetsbehov, inklusive den cykliska utvecklingen av antalet andelar i penningmarknadsfonden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- b) De olika investerarnas riskaversion.
 - c) Graden av korrelation eller nära koppling mellan olika investerare i penningmarknadsfonden.
3. Om investerare gör sina investeringar via en mellanhand ska förvaltaren av en penningmarknadsfond från förmedlaren begära de uppgifter som krävs för uppfyllandet av punkterna 1 och 2 i syfte att kunna hantera penningmarknadsfondens likviditet och investerarkoncentration på lämpligt sätt.
4. Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska se till att värdet av andelarna eller aktierna som innehas av en enda investerare inte väsentligt inverkar på penningmarknadsfondens likviditetsprofil om det utgör en väsentlig del av penningmarknadsfondens nettotillgångsvärde.

Artikel 28

Stresstester

1. För varje penningmarknadsfond ska det finnas stresstestningsrutiner som identifierar möjliga händelser eller framtida förändringar i de ekonomiska villkoren som kan få ogynnsamma effekter på penningmarknadsfonden. Penningmarknadsfonden eller förvaltaren av en penningmarknadsfond ska utvärdera de möjliga effekter som dessa händelser eller förändringar skulle kunna få för penningmarknadsfonden. Penningmarknadsfonden eller förvaltaren av en penningmarknadsfond ska regelbundet genomföra stresstester för olika möjliga scenarier.

Stresstesterna ska baseras på objektiva kriterier och ta hänsyn till effekterna av allvarliga möjliga scenarier. Stresstests scenarierna ska minst ta hänsyn till referensparametrar som inkluderar följande faktorer:

- a) Hypotetiska förändringar i likviditetsnivå för tillgångarna i penningmarknadsfondens portfölj.
- b) Hypotetiska förändringar i kreditrisken för tillgångarna i penningmarknadsfondens portfölj, däribland kredithändelser och betyghändelser.
- c) Hypotetiska förändringar av räntor och växelkurser.
- d) Hypotetiska inflationsnivåer.
- e) Hypotetisk ökning eller minskning av spreaden mellan olika index till vilka räntorna för portföljens värdepapper är knutna.
- f) Hypotetiska systemchocker på makronivå som påverkar ekonomin som helhet.

2. Om det rör sig om statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilitet nettotillgångsvärde ska stresstesterna också för de olika scenarierna uppskatta skillnaden mellan det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie och nettotillgångsvärdet per andel eller aktie.

3. Stresstester ska genomföras med en frekvens som bestäms av styrelsen för penningmarknadsfonden, när detta är tillämpligt, eller styrelsen för förvaltaren av en penningmarknadsfond, efter beaktande av vad ett lämpligt och rimligt intervall skulle vara mot bakgrund av marknadsförhållandena och med hänsyn till eventuella framtida förändringar i penningmarknadsfondens portfölj. Stresstesterna ska göras minst två gånger om året.

4. Om stresstestet avslöjar en sårbarhet hos penningmarknadsfonden ska förvaltaren av en penningmarknadsfond utarbeta en heltäckande rapport med resultaten av stresstesten och ett förslag till åtgärdsplan.

Vid behov ska förvaltaren av en penningmarknadsfond vidta åtgärder för att stärka penningmarknadsfondens stabilitet, däribland åtgärder som stärker likviditeten eller kvaliteten hos penningmarknadsfondens tillgångar, och omgående underrätta penningmarknadsfondens behöriga myndighet om vilka åtgärder som vidtagits.

5. Den heltäckande rapporten med resultaten av stresstesten och förslaget till åtgärdsplan ska lämnas för granskning till styrelsen för penningmarknadsfonden, när detta är tillämpligt, eller styrelsen för förvaltaren av en penningmarknadsfond. Styrelsen ska ändra den föreslagna åtgärdsplanen om så behövs och godkänna den slutliga åtgärdsplanen. Den heltäckande rapporten och åtgärdsplanen ska sparas i minst fem år.

Den heltäckande rapporten och åtgärdsplanen ska överlämnas till den penningmarknadsfondens behöriga myndighet för granskning.

6. Penningmarknadsfondens behöriga myndighet ska skicka den heltäckande rapport som avses i punkt 5 till Esmå.

7. Esma ska utfärda riktlinjer för att fastställa gemensamma referensparametrar för stresstestscenarierna som ska ingå i stresstesterna och ta hänsyn till de faktorer som anges i punkt 1. Riktlinjerna ska uppdateras minst varje år och ta hänsyn till den senaste tidens marknadsutveckling.

KAPITEL IV

Värderingsregler

Artikel 29

Värdering av tillgångar i penningmarknadsfonder

1. Tillgångarna i en penningmarknadsfond ska värderas minst varje dag.
2. Tillgångarna i en penningmarknadsfond ska värderas med hjälp av marknadsvärdering när så är möjligt.
3. När marknadsvärdering används ska
 - a) penningmarknadsfondens tillgång värderas till den mer försiktiga sidan av köp- och säljkurs, såvida inte tillgången kan avyttras till en mittkurs,
 - b) endast marknadsdata av hög kvalitet användas; dessa data ska bedömas på grundval av samtliga nedanstående faktorer:
 - i) Antalet motparter och deras kvalitet.
 - ii) Tillgångens marknadsvolym och marknadsomsättning.
 - iii) Emissionsstorlek och andel av emissionen som penningmarknadsfonden planerar att köpa eller sälja.
4. Om marknadsvärdering inte kan användas eller marknadsdata håller för låg kvalitet ska tillgångarna i en penningmarknadsfond värderas konservativt med hjälp av modellvärdering.

Modellen ska korrekt uppskatta det inneboende värdet i en tillgång, baserat på en uppföljning av samtliga aktuella nyckelfaktorer:

- a) Tillgångens marknadsvolym och omsättning.
- b) Emissionsstorlek och andel av emissionen som penningmarknadsfonden planerar att köpa eller sälja.
- c) Marknadsrisk, ränterisk och kreditrisk som förknippas med tillgången.

Om modellvärdering används ska nettokostnadsmetoden inte användas.

5. En värdering som utförts i enlighet med punkterna 2, 3, 4, 6 och 7 ska överlämnas till de behöriga myndigheterna.
6. Med avvikelse från punkterna 2, 3 och 4, kan tillgångar i en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde också värderas med hjälp av nettokostnadsmetoden.
7. Utöver den marknadsvärdering som avses i punkterna 2 och 3, samt den modellvärdering som avses i punkt 4, och genom undantag från punkterna 2 och 4, kan tillgångar i en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde vars återstående löptid inte överstiger 75 dagar värderas med hjälp av nettokostnadsmetoden.

Nettokostnadsmetoden ska endast användas för värdering av en tillgång i en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde när värdet för denna tillgång som beräknats i enlighet med punkterna 2, 3 och 4 inte resulterar i en avvikelse mellan tillgångens värde som beräknats i enlighet med första stycket i den här punkten med mer än 10 baspunkter. Vid en sådan avvikelse, ska värdet för denna tillgång beräknas i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.

Artikel 30

Beräkning av nettotillgångsvärdet per andel eller aktie

1. En penningmarknadsfond ska beräkna nettotillgångsvärdet per andel eller aktie som skillnaden mellan summan av alla tillgångar i en penningmarknadsfond och summan av alla skulder i samma fond i enlighet med marknadsvärdering eller modellvärdering, eller båda, delat med antalet utestående andelar eller aktier i penningmarknadsfonden.
2. Nettotillgångsvärdet per andel eller aktie ska avrundas till närmaste baspunkt eller motsvarande om nettotillgångsvärdet offentliggörs i en valutaenhet.
3. Nettotillgångsvärdet per andel eller aktie i en penningmarknadsfond ska beräknas och offentliggöras minst varje dag på den offentliga delen av penningmarknadsfondens webbplats.

Artikel 31

Beräkning av det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie av statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde

1. En statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde per andel eller aktie ska beräkna ett fast nettotillgångsvärde per andel eller aktie som skillnaden mellan summan av alla dess tillgångar som värderats enligt nettokostnadsmetoden, i enlighet med artikel 29.6, och summan av alla dess skulder, delat med antalet utestående andelar eller aktier.
2. Det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie för en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde ska avrundas till närmaste procentenhet eller motsvarande om det fasta nettotillgångsvärdet offentliggörs i en valutaenhet.
3. Det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie för en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde ska beräknas åtminstone varje dag.
4. Skillnaden mellan det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie och det nettotillgångsvärde per andel eller aktie som beräknats i enlighet med artikel 30 ska övervakas fortlöpande och offentliggöras dagligen på den offentliga delen av penningmarknadsfondens webbplats.

Artikel 32

Beräkning av det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie av penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde

1. En penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde per andel eller aktie ska beräkna ett fast nettotillgångsvärde som skillnaden mellan summan av alla dess tillgångar som värderats enligt nettokostnadsmetoden, i enlighet med artikel 29.7, och summan av alla dess skulder, delat med antalet utestående andelar eller aktier.
2. Det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie för en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde ska avrundas till närmaste procentenhet eller motsvarande om det fasta nettotillgångsvärdet offentliggörs i en valutaenhet.
3. Det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie i en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde ska beräknas åtminstone varje dag.
4. Skillnaden mellan det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie och det nettotillgångsvärde per andel eller aktie som beräknats i enlighet med artikel 30 ska övervakas fortlöpande och offentliggöras dagligen på den offentliga delen av penningmarknadsfondens webbplats.

Artikel 33

Emissions- och inlösenkurs

1. Andelarna eller aktierna i en penningmarknadsfond ska emitteras eller lösas in till en kurs som är lika med penningmarknadsfondens nettotillgångsvärde per andel eller aktie, oberoende av tilltåna avgifter enligt vad som anges i penningmarknadsfondens prospekt.

2. Som ett undantag till punkt 1

- a) får andelarna eller aktierna i en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde emitteras eller lösas in till en kurs som är lika med penningmarknadsfondens fasta nettotillgångsvärde per andel eller aktie,
- b) får andelarna eller aktierna i en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde per andel eller aktie emitteras eller lösas in till en kurs som är lika med penningmarknadsfondens fasta nettotillgångsvärde per andel eller aktie, men endast när det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie som har beräknats i enlighet med artikel 32.1, 32.2 och 32.3 inte avviker från det nettotillgångsvärde per andel eller aktie som beräknats i enlighet med artikel 30 med över 20 baspunkter.

Med avseende på led b, ska efterföljande inlösen eller teckning, när det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie som har beräknats enligt artikel 32.1, 32.2 och 32.3 avviker från det nettotillgångsvärde per andel eller aktie som beräknats i enlighet med artikel 30 med över 20 baspunkter, göras till en kurs som är lika med det nettotillgångsvärde per andel eller aktie som beräknats i enlighet med artikel 30.

Presumtiva investerare ska innan avtalet ingås klart och tydligt varnas skriftligen av förvaltaren av en penningmarknadsfond under vilka omständigheter som penningmarknadsfonden med lågvolatilt nettotillgångsvärde per andel eller aktie inte längre kommer att lösa in eller låta teckna andelar till ett fast nettotillgångsvärde.

KAPITEL V

Specifika krav på statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde

Artikel 34

Specifika krav på statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde

1. Förvaltaren av en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde ska inrätta, genomföra och konsekvent tillämpa ansvarsfulla och strikta förfaranden för likviditetshantering för att kontrollera efterlevnaden av de likviditetsröskelvärden som gäller på veckobasis för sådana fonder. Förfarandena för likviditetshantering ska beskrivas tydligt i fondbestämmelserna eller bolagsordningen, samt i prospektet.

För att säkerställa efterlevnaden av de likviditetsröskelvärden som gäller på veckobasis ska följande gälla:

- a) Om andelen tillgångar som förfaller på veckobasis som fastställs i artikel 24.1 e hamnar under 30 % av de totala tillgångarna i en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde och den dagliga nettoinlösen under en enda arbetsdag överskrider 10 % av de totala tillgångarna, ska förvaltaren av den statspappersbaserade penningmarknadsfonden med fast nettotillgångsvärde eller penningmarknadsfonden med lågvolatilt nettotillgångsvärde omedelbart informera sin styrelse om detta, och styrelsen ska utföra en dokumenterad bedömning av situationen för att fastställa en lämplig handlingslinje med beaktande av investerarnas intressen och besluta om en eller flera av följande åtgärder ska tillämpas:
 - i) Införa likviditetsavgifter på fondinlösen som på ett korrekt sätt speglar penningmarknadsfondens kostnader för att uppnå likviditet och se till att kvarvarande investerare inte drabbas på ett orättvist sätt om andra investerare löser in sina andelar eller aktier under perioden.
 - ii) Tillämpa inlösensspärrar som begränsar antalet andelar som kan lösas in på en och samma arbetsdag till 10 % av andelarna i penningmarknadsfonden för en period på upp till 15 arbetsdagar.
 - iii) Införa ett tillfälligt stopp för inlösen för en period på upp till 15 arbetsdagar.
 - iv) Inte vidta några andra omedelbara åtgärder än att uppfylla de skyldigheter som fastställs i artikel 24.2.
- b) Om andelen tillgångar som förfaller på veckobasis som fastställs i artikel 24.1 e hamnar under 10 % av de totala tillgångarna, ska förvaltaren av den statspappersbaserade penningmarknadsfonden med fast nettotillgångsvärde eller penningmarknadsfonden med lågvolatilt nettotillgångsvärde omedelbart informera sin styrelse om detta, och styrelsen ska utföra en dokumenterad bedömning av situationen och, på grundval av denna bedömning samt med beaktande av investerarnas intressen, besluta om en eller flera av följande åtgärder ska tillämpas och dokumentera skälen till sitt val:
 - i) Införa likviditetsavgifter på fondinlösen som på ett korrekt sätt speglar penningmarknadsfondens kostnader för att uppnå likviditet och se till att kvarvarande investerare inte drabbas på ett orättvist sätt om andra investerare löser in sina andelar eller aktier under perioden.
 - ii) Införa ett tillfälligt stopp för fonduttag för en period på upp till 15 arbetsdagar.

2. Om uttagsspärrarna inom en period på 90 dagar överstiger 15 dagar ska en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde automatiskt upphöra att vara en statspappersbaserad penningmarknadsfond med fast nettotillgångsvärde eller en penningmarknadsfond med lågvolatilt nettotillgångsvärde. Den statspappersbaserade penningmarknadsfonden med fast nettotillgångsvärde eller penningmarknadsfonden med lågvolatilt nettotillgångsvärde ska omedelbart meddela alla investerare om detta skriftligen och på ett tydligt och begripligt sätt.

3. Efter att styrelsen för den statspappersbaserade penningmarknadsfonden med fast nettotillgångsvärde eller penningmarknadsfonden med lågvolatilt nettotillgångsvärde har fastställt vilka av åtgärderna avseende både punkt 1 a och b som ska vidtas ska den omedelbart vidarebefordra detaljerad information om beslutet till den penningmarknadsfondens behöriga myndighet.

KAPITEL VI

Externt tillskott

Artikel 35

Externt tillskott

1. En penningmarknadsfond ska inte ta emot externt tillskott.
2. Externt tillskott innebär direkt eller indirekt tillskott från en tredje part till en penningmarknadsfond, inbegripet penningmarknadsfondens sponsor, som är avsett att eller som skulle resultera i att penningmarknadsfondens likviditet garanteras eller nettotillgångsvärdet per andel eller aktie stabiliseras.

Externt tillskott ska innefatta

- a) kontanttillskott från tredje part,
- b) att en tredje part köper tillgångar i penningmarknadsfonden till ett uppblåst pris,
- c) att en tredje part köper andelar eller aktier i penningmarknadsfonden för att öka fondens likviditet,
- d) att en tredje part utfärdar något slags uttrycklig eller underförstådd garanti eller stödbrev till förmån för penningmarknadsfonden,
- e) en åtgärd av en tredje part med direkt eller indirekt syfte att upprätthålla penningmarknadsfondens likviditetsprofil och nettotillgångsvärde per andel eller aktie.

KAPITEL VII

Transparenskrav

Artikel 36

Transparens

1. En penningmarknadsfond ska i alla externa dokument, rapporter, uttalanden, annonser, brev eller andra skriftliga bevis utfärdade av fonden eller dess förvaltare, adresserade till eller avsedda för distribution till presumtiva investerare, andelsägare eller aktieägare tydligt ange vilken typ av penningmarknadsfond det är i enlighet med artikel 3.1 och om det är en kortfristig eller standardiserad penningmarknadsfond.

2. Förvaltaren av penningmarknadsfonden ska åtminstone en gång i veckan göra all följande information tillgänglig för penningmarknadsfondens investerare:

- a) Information om löptidsfördelning i penningmarknadsfondens portfölj.
- b) Penningmarknadsfondens kreditprofil.
- c) Penningmarknadsfondens vägda genomsnittliga löptid och vägda genomsnittliga livslängd.
- d) Uppgifter om de tio största innehaven i penningmarknadsfonden, inbegripet namn, land, löptid och typen av tillgång, samt uppgifter om motparten i fråga om repor och omvända repor.

- e) Det totala värdet av penningmarknadsfondens tillgångar.
- f) Penningmarknadsfondens nettoavkastning.
- 3. Ett dokument som penningmarknadsfonden använder för marknadsföringssyften ska tydligt ange att
 - a) penningmarknadsfonden inte är en garanterad investering,
 - b) en investering i penningmarknadsfonden inte är samma sak som inlåning, med särskild hänvisning till risken för att det kapitalbelopp som investeras i en penningmarknadsfond kan komma att fluktuera,
 - c) penningmarknadsfonden inte förlitar sig på externa tillskott för att garantera penningmarknadsfondens likviditet eller stabilisera nettotillgångsvärdet per andel eller aktie,
 - d) risken för förlust av kapitalbeloppet ska bäras av investeraren.
- 4. Ett meddelande från penningmarknadsfonden eller förvaltare av en penningmarknadsfond till investerarna eller presumtiva investerare får inte på något sätt antyda att en investering i andelar eller aktier i penningmarknadsfonden är garanterad.
- 5. Investerarna i en penningmarknadsfond ska tydligt informeras om den metod eller de metoder som penningmarknadsfonden använder för att värdera tillgångarna i penningmarknadsfonden och för att beräkna nettotillgångsvärdet.

Statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonden med lågvolatilitet nettotillgångsvärde ska tydligt förklara användningen av nettokostnadsmetoden eller avrundning eller båda för investerarna och presumtiva investerare.

Artikel 37

Rapportering till behöriga myndigheter

- 1. Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska för varje penningmarknadsfond som vederbörande förvaltar minst varje kvartal rapportera information till penningmarknadsfondens behöriga myndighet.

Med avvikelse från första stycket ska, för en penningmarknadsfond vars tillgångar totalt inte överskrider 100 000 000 EUR, förvaltaren av en penningmarknadsfond minst en gång om året avlägga rapport till penningmarknadsfondens behöriga myndighet.

Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska på begäran tillhandahålla den rapporterade informationen enligt första och andra stycket även till den behöriga myndigheten för förvaltaren av en penningmarknadsfond om den skiljer sig från penningmarknadsfondens behöriga myndighet.

- 2. Den information som ska rapporteras enligt punkt 1 är
 - a) penningmarknadsfondens typ och egenskaper,
 - b) portföljindikatorer, till exempel tillgångarnas totala värde, nettotillgångsvärde (NAV), vägd genomsnittlig löptid, vägd genomsnittlig livslängd, löptidsfördelning, likviditet och avkastning,
 - c) resultat av stresstester och i förekommande fall förslag till åtgärdsplan,
 - d) information om tillgångarna i penningmarknadsfondens portfölj avseende
 - i) egenskaper för varje tillgång, till exempel namn, land, emittentkategori, risk eller löptid samt resultatet av förfarandet för den interna kreditkvalitetsbedömningen,
 - ii) tillgångstyp, däribland information om motpart i händelse av derivat, repor eller omvända repor,
 - e) information om penningmarknadsfondens skyldigheter inklusive
 - i) det land i vilket investeraren är etablerad,

- ii) investerarkategorin,
- iii) tecknings- och inlösenaktivitet.

Om så behövs och det är motiverat får behöriga myndigheter begära ytterligare information.

3. Utöver den information som avses i punkt 2, ska förvaltaren av en penningmarknadsfond för varje penningmarknadsfond med lågvolatilit nettotillgångsvärde som vederbörande förvaltar rapportera följande:

- a) Alla tillfällen då priset på en tillgång som värderats med användning av nettokostnadsmetoden i enlighet med artikel 29.7 första stycket avviker från värdet på den tillgången som beräknats i enlighet med artikel 29.2, 29.3 och 29.4 med mer än 10 baspunkter.
- b) Alla tillfällen då det fasta nettotillgångsvärdet per andel eller aktie som har beräknats i enlighet med artikel 32.1 och 32.2 avviker från det nettotillgångsvärde per andel eller aktie som beräknats i enlighet med artikel 30 med mer än 20 baspunkter.
- c) Alla tillfällen då en situation som avses i artikel 34.3 inträffar och de åtgärder som styrelsen vidtar i enlighet med artikel 34.1 a och b.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att upprätta en rapporteringsmall som ska innehålla all den information som avses i punkterna 2 och 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 21 januari 2018.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. De behöriga myndigheterna ska överföra all information som de erhåller i enlighet med denna artikel till Esma. Informationen ska överföras till Esma senast 30 dagar efter det att ett rapporteringskvartal löpt ut.

Esma ska saml in informationen och skapa en central databas över alla penningmarknadsfonder som är etablerade, förvaltas eller marknadsförs i unionen. Europeiska centralbanken ska endast ha åtkomst till databasen för statistiksyften.

KAPITEL VIII

Tillsyn

Artikel 38

Tillsyn av behöriga myndigheter

- 1. De behöriga myndigheterna ska fortlöpande utöva tillsyn av efterlevnaden av denna förordning.
- 2. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden eller, i förekommande fall, den behöriga myndigheten för förvaltaren av en penningmarknadsfond, ska ansvara för att övervaka efterlevnaden av kapitlen II–VII.
- 3. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden ska ansvara för att övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som anges i fondbestämmelserna eller bolagsordningen, och de skyldigheter som anges i prospektet, vilka ska överensstämma med denna förordning.
- 4. Den behöriga myndigheten för förvaltaren av en penningmarknadsfond ska vara ansvarig för att övervaka att arrangemangen och organisationen hos förvaltaren av penningmarknadsfonden är tillfredställande så att förvaltaren av penningmarknadsfonden kan fullgöra de skyldigheter och regler som avser bildandet och funktionen av alla penningmarknadsfonder som den förvaltar.
- 5. De behöriga myndigheterna ska övervaka UCITS-fonder och AIF-fonder som är etablerade eller marknadsförs i deras territorier för att verifiera att de inte använder beteckningen *penningmarknadsfond* eller låter antyda att de är en penningmarknadsfond om de inte uppfyller den här förordningen.

Artikel 39

Behöriga myndigheters befogenheter

Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas befogenheter i enlighet med direktiv 2009/65/EG eller 2011/61/EU, beroende på vad som är tillämpligt, ska de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell rätt ha alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning. De ska i synnerhet ha befogenhet att göra allt följande:

- a) Begära tillgång till och kopiera eller få en kopia av varje handling, oberoende av dess form.
- b) Kräva att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av en penningmarknadsfond tillhandahåller information utan dröjsmål.
- c) Begära upplysningar från varje person med anknytning till verksamheten för en penningmarknadsfond eller förvaltaren av en penningmarknadsfond.
- d) Genomföra inspektioner på plats med eller utan föranmälan.
- e) Vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av en penningmarknadsfond fortsätter att följa denna förordning.
- f) Utfärda ett föreläggande för att säkerställa att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av en penningmarknadsfond följer denna förordning och avstår från alla handlingar som skulle kunna stå i strid med denna förordning.

Artikel 40

Sanktioner och andra åtgärder

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner och andra åtgärder som ska gälla vid överträdelser av denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De sanktioner och andra åtgärder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska anmäla de regler som avses i punkt 1 till kommissionen och Esma senast den 21 juli 2018. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 41

Särskilda åtgärder

1. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas befogenheter i enlighet med direktiv 2009/65/EG eller 2011/61/EU, beroende på vad som är tillämpligt, ska penningmarknadsfondens eller förvaltarens behöriga myndighet av en penningmarknadsfond, med respekt för principen om proportionalitet, vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2 när en penningmarknadsfond eller förvaltaren av en penningmarknadsfond
 - a) inte uppfyller något av kraven avseende tillgångarnas sammansättning i strid med artiklarna 9–16,
 - b) inte uppfyller något av portföljkraven i strid med artikel 17, 18, 24 eller 25,
 - c) har fått auktorisering genom att lämna falska uppgifter eller genom andra otillbörliga metoder i strid med artikel 4 eller 5,
 - d) använder beteckningen *penningmarknadsfond*, *MMF* eller någon annan beteckning som antyder att en UCITS-fond eller AIF-fond är en penningmarknadsfond i strid med artikel 6,
 - e) inte uppfyller något av kraven avseende den interna kreditkvalitetsbedömningen i strid med artikel 19 eller 20,

- f) inte uppfyller något av kraven avseende styrning, dokumentation eller transparens i strid med artikel 21, 23, 26, 27, 28 eller 36,
 - g) inte uppfyller något av kraven avseende värdering i strid med artikel 29, 30, 31, 32, 33 eller 34.
2. I de fall som avses i punkt 1 ska penningmarknadsfondens behöriga myndighet vidta följande åtgärder, beroende på vad som är lämpligt:
- a) Vidta åtgärder för att säkerställa att en penningmarknadsfond eller förvaltaren av en berörd penningmarknadsfond efterlever relevanta bestämmelser.
 - b) Återkalla en auktorisering som har beviljats i enlighet med artikel 4 eller 5.

Artikel 42

Esma s befogenheter och behörighet

1. Esma ska ha de befogenheter som krävs för att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelats enligt denna förordning.
2. Esma s befogenheter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU ska utövas även med avseende på denna förordning och i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.
3. Vid tillämpningen förordning (EU) nr 1095/2010 ska denna förordning inkluderas i alla ytterligare juridiskt bindande unionsakter som tilldelar uppgifter rörande de befogenheter som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 43

Samarbete mellan myndigheter

1. Penningmarknadsfondens behöriga myndighet och den behöriga myndigheten för förvaltaren av penningmarknadsfonden ska, om de är olika myndigheter, samarbeta och utbyta information i syfte att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.
2. De behöriga myndigheterna och Esma ska samarbeta i syfte att fullgöra sina respektive skyldigheter enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.
3. De behöriga myndigheterna och Esma ska utbyta all information och dokumentation som behövs för att utföra sina respektive skyldigheter enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, i synnerhet när det gäller att identifiera och åtgärda överträdelse av denna förordning. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater som ansvarar för auktorisation av eller tillsyn över penningmarknadsfonder enligt denna förordning ska överlämna information till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater när denna information är av betydelse för att övervaka och hantera möjliga konsekvenser av penningmarknadsfonders verksamheter, enskilt eller kollektivt, för systemviktiga finansiella instituts stabilitet och för att de marknader där penningmarknadsfonderna är verksamma ska fungera korrekt. Esma och Europeiska systemrisknämnden (ESRB) ska också informeras och ska överföra den informationen till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.
4. På grundval av den information som överförs av de nationella behöriga myndigheterna enligt artikel 37.5, ska Esma i enlighet med sina befogenheter enligt förordning (EU) nr 1095/2010 utarbeta en rapport till kommissionen i ljuset av den översyn som avses i artikel 46 i den här förordningen.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser

Artikel 44

Behandling av befintliga UCITS-fonder och AIF-fonder

1. Senast den 21 januari 2019 ska befintliga UCITS-fonder eller AIF-fonder som investerar i kortfristiga tillgångar och som har som mål, enskilt eller kumulativt, att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bevara värdet av investeringen, lämna in en ansökan till penningmarknadsfondens behöriga myndighet tillsammans med alla dokument och bevis som behövs för att visa att denna förordning följs.

2. Senast två månader efter det att den behöriga myndigheten har tagit emot den fullständiga ansökan ska penningmarknadsfondens behöriga myndighet bedöma om UCITS-fondens eller AIF-fonden följer förordningen i enlighet med artiklarna 4 och 5. Penningmarknadsfondens behöriga myndighet ska utfärda ett beslut och omedelbart meddela UCITS-fonden eller AIF-fonden.

Artikel 45

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11, 15 och 22 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag som denna förordning träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 11, 15 och 22 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. De delegerade akter som antas enligt artiklarna 11, 15 och 22 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 46

Översyn

1. Senast den 21 juli 2022 ska kommissionen se över kraven i denna förordning ur ett tillsynsperspektiv och ekonomiskt perspektiv, efter samråd med Esmå och, vid behov, ESRB, inbegripet huruvida ändringar ska göras av ordningen för statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde och penningmarknadsfonder med lågvolatilit nettotillgångsvärde.
2. Vid översynen ska särskilt
 - a) analyseras erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning, konsekvenser för investerare, penningmarknadsfonder och förvaltare av penningmarknadsfonder i unionen,
 - b) bedömas penningmarknadsfonders roll i köp av skuld som emitteras eller garanteras av medlemsstaterna,
 - c) beaktas särdragen i skuldpaper som emitteras eller garanteras av medlemsstaterna och denna skulds roll i finansieringen av medlemsstaterna,
 - d) beaktas den rapport som det hänvisas till i artikel 509.3 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - e) beaktas förordningens inverkan på marknaderna för kortfristig finansiering,
 - f) beaktas regelutvecklingen på internationell nivå.

Senast den 21 juli 2022 ska kommissionen lägga fram en rapport om möjligheten att inrätta en kvot på 80 % för EU-statspapper. Rapporten ska ta hänsyn till tillgängligheten till kortfristiga EU-statspapper och utvärdera om penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde kan vara ett lämpligt alternativ för statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde från länder utanför EU. Om kommissionen i sin rapport drar slutsatsen att införandet av en kvot på 80 % för EU-statspapper och utfasningen av statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde som omfattar ett obegränsat belopp av statspapper utanför EU inte går att genomföra ska den lägga fram skälen till detta. Om kommissionen drar slutsatsen att det är möjligt att införa en kvot på 80 % för EU-statspapper, får kommissionen lägga fram lagstiftningsförslag för att införa denna kvot, varvid minst 80 % av tillgångarna i statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde ska investeras i statspapper inom EU. Om kommissionen drar slutsatsen att penningmarknadsfonder med lågvolatilt nettotillgångsvärde har blivit ett lämpligt alternativ för statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde från länder utanför EU, får den lägga fram lämpliga förslag till ett fullständigt upphävande av undantaget för statspappersbaserade penningmarknadsfonder med fast nettotillgångsvärde.

Resultaten av översynen ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet, om så krävs, tillsammans med lämpliga ändringsförslag.

Artikel 47

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 21 juli 2018, med undantag för artiklarna 11.4, 15.7, 22 och 37.4. som ska gälla från och med den 20 juli 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 juni 2017.

På Europaparlamentets vägnar
A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar
H. DALLI
Ordförande

Lagförslag i promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder¹

dels att 1 kap. 1 och 1 a §§, 10 kap. 3 och 11 §§ och 14 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 5 a § och 5 kap. 24 a §, och närmast före 1 kap. 5 a § och 5 kap. 24 a § nya rubriker av följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:690

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag betyder

1. alternativ investeringsfond: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. behörig myndighet: utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över fondföretag eller förvaltningsbolag,

3. derivatinstrument: optioner, terminer och swappar samt andra likartade finansiella instrument,

4. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. egna medel: detsamma som i artikel 2.1 l i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU,

6. filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett fondbolags, ett förvaltningsbolags eller ett fondföretags etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. finansiellt instrument: överlåtbara värdepapper, fondandelar, penningmarknadsinstrument, derivatinstrument samt annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

8. fondbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt 4 § att driva fondverksamhet,

9. fondföretag: ett utländskt företag

a) som i sitt hemland har tillstånd för verksamhet där det enda syftet är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som anges i 5 kap. 1 § andra stycket, med kapital från allmänheten,

b) som tillämpar principen om riskspridning, och

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

c) vars andelar på begäran av innehavarna återköps eller inlöses med medel ur företagets tillgångar,

10. fondföretags hemland: det land där fondföretaget har fått sådant tillstånd som avses i 9 a,

11. fondverksamhet: förvaltning av en värdepappersfond, försäljning och inlösen av andelar i fonden samt därmed sammanhängande administrativa åtgärder,

12. företagsgrupp: koncern enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU, eller grupp som enligt erkända internationella redovisningsregler ska lämna motsvarande redovisning,

13. förordningen om penningmarknadsfonder: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder,

13. förvaltningsbolag: ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag,

14. förvaltningsbolags hemland: det land där bolaget har sitt säte,

15. förvaringsinstitut: en bank eller ett annat kreditinstitut som förvarar tillgångarna i en värdepappersfond och som sköter in- och utbetalningar avseende fonden,

16. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

17. matarfond: en värdepappersfond vars medel placeras i enlighet med tillstånd enligt 5 a kap. 6 §,

18. matarfondföretag: ett fondföretag som i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i artikel 58 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

19. mottagarfond: en värdepappersfond som

14. förvaltningsbolag: ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta fondföretag,

15. förvaltningsbolags hemland: det land där bolaget har sitt säte,

16. förvaringsinstitut: en bank eller ett annat kreditinstitut som förvarar tillgångarna i en värdepappersfond och som sköter in- och utbetalningar avseende fonden,

17. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

18. matarfond: en värdepappersfond vars medel placeras i enlighet med tillstånd enligt 5 a kap. 6 §,

19. matarfondföretag: ett fondföretag som i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i artikel 58 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

20. mottagarfond: en värdepappersfond som

a) har minst en matarfond eller ett matarfondföretag bland sina andelsägare,

b) inte är en matarfond, och

c) vars medel inte placeras i en matarfond eller ett matarfondföretag,

20. mottagarfondföretag: ett fondföretag som

a) i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

b) har minst en matarfond eller ett matarfondföretag bland sina andelsägare,

c) inte är ett matarfondföretag, och

d) inte placerar medel i en matarfond eller ett matarfondföretag,

21. reglerad marknad: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

22. penningmarknadsinstrument: statsskuldväxlar, bankcertifikat samt sådana andra finansiella instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, är likvida och har ett värde som vid varje tidpunkt exakt kan fastställas,

23. specialfond: detsamma som i 1 kap. 11 § 23 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

24. startkapital: detsamma som i artikel 2.1 k i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

25. värdepappersfond: en fond vars andelar kan lösas in på begäran av andelsägare och som består av finansiella tillgångar, om den bildats genom kapitaltillskott från allmänheten och ägs av dem som skjutit till kapital samt förvaltas enligt bestämmelserna i 5 kap. eller 5 a kap., och

26. överlåtbart värdepapper:

a) aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier samt depåbevis för aktier,

a) har minst en matarfond eller ett matarfondföretag bland sina andelsägare,

b) inte är en matarfond, och

c) vars medel inte placeras i en matarfond eller ett matarfondföretag,

21. mottagarfondföretag: ett fondföretag som

a) i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

b) har minst en matarfond eller ett matarfondföretag bland sina andelsägare,

c) inte är ett matarfondföretag, och

d) inte placerar medel i en matarfond eller ett matarfondföretag,

22. reglerad marknad: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

23. penningmarknadsinstrument: statsskuldväxlar, bankcertifikat samt sådana andra finansiella instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, är likvida och har ett värde som vid varje tidpunkt exakt kan fastställas,

24. specialfond: detsamma som i 1 kap. 11 § 24 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

25. startkapital: detsamma som i artikel 2.1 k i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG,

26. värdepappersfond: en fond vars andelar kan lösas in på begäran av andelsägare och som består av finansiella tillgångar, om den bildats genom kapitaltillskott från allmänheten och ägs av dem som skjutit till kapital samt förvaltas enligt bestämmelserna i 5 kap. eller 5 a kap., och

27. överlåtbart värdepapper:

a) aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier samt depåbevis för aktier,

b) obligationer och andra skuldförbindelser, med undantag av penningmarknadsinstrument, samt depåbevis för skuldförbindelser, och

c) värdepapper av annat slag som ger rätt att förvärva sådana överlåtbara värdepapper som anges i a och b genom teckning eller utbyte.

Överlåtbart värdepapper omfattar avses i 5 kap. 1 § tredje stycket.

Med återköp eller inlösen av andelar enligt första stycket 9 och 25 jämföras att andelarna är upptagna till handel på en reglerad marknad, om det är säkerställt att andelarnas noterade värde inte i väsentlig mån avviker från det värde som avses i 4 kap. 10 § tredje stycket.

b) obligationer och andra skuldförbindelser, med undantag av penningmarknadsinstrument, samt depåbevis för skuldförbindelser, och

c) värdepapper av annat slag som ger rätt att förvärva sådana överlåtbara värdepapper som anges i a och b genom teckning eller utbyte.

inte tekniker och instrument som

Med återköp eller inlösen av andelar enligt första stycket 9 och 26 jämföras att andelarna är upptagna till handel på en reglerad marknad, om det är säkerställt att andelarnas noterade värde inte i väsentlig mån avviker från det värde som avses i 4 kap. 10 § tredje stycket.

Lydelse enligt prop. 2017/18:4

Föreslagen lydelse

1 a §

Vid bedömningen av om ett innehav utgör ett kvalificerat innehav enligt 1 § första stycket 16 ska följande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas:

- 2 § första stycket 1 om depåbevis,
- 4 § om beräkning av innehavet,
- 5 § andra stycket om beräkning av antalet aktier eller röstetal,
- 12 § 1 och 2 om undantag för aktier som innehas för clearing och avveckling eller förvaltas för någon annans räkning,
- 13 § om aktier som ingår i handelslager,
- 14 § om aktier som innehas av marknadsgaranter, samt
- 16 och 17 §§ om undantag för vissa moderföretag.

Vid bedömningen ska också tillämpas föreskrifter

- om aktier som innehas av marknadsgaranter, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3 lagen om handel med finansiella instrument eller 23 kap. 15 § 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
- om undantag för vissa moderföretag, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 4 lagen om handel med finansiella instrument.

Aktier som ett värdepappersinstitut som avses i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden eller ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 4 b § samma lag och som driver finansieringsrörelse innehar till följd av verksamhet enligt 2 kap. 1 § 6 samma lag ska dock inte beaktas vid bedömningen, under förutsättning att

1. rösträtten inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i emittentens förvaltning, samt

Vid bedömningen av om ett innehav utgör ett kvalificerat innehav enligt 1 § första stycket 17 ska följande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas:

2. aktierna avyttras inom ett år från förvärvet.

Tredje stycket ska tillämpas även på aktier som innehas under motsvarande förutsättningar av ett utländskt värdepappersföretag eller av ett utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

***Förordningen om
penningmarknadsfonder***

5 a §

I förordningen om penningmarknadsfonder finns bestämmelser som avviker från eller kompletterar denna lag.

5 kap.

***Bestämmelser som inte gäller för
penningmarknadsfonder***

24 a §

Av förordningen om penningmarknadsfonder följer att bestämmelserna i 1, 6–9, 11, 13, 14, 16, 18–22, 24 och 25 §§ inte gäller för en värdepappersfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

10 kap.

3 §²

För övervakningen av att *bestämmelserna i denna lag och föreskrifter meddelade med stöd av lagen följs*, får Finansinspektionen begära att

För övervakningen av att denna lag följs, liksom föreskrifter meddelade med stöd av lagen och andra författningar som reglerar verksamheten, får Finansinspektionen begära att

1. en fysisk eller juridisk person tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken kommer till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Finansinspektionen får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

² Senaste lydelse 2008:282.

11 §³

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska *med årliga avgifter bekosta* Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska *betala en årlig avgift för*

1. Finansinspektionens verksamhet *enligt*

a) *denna lag, och*

b) *förordningen om penningmarknadsfonder, samt*

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrettelser enligt denna lag och förordningen om penningmarknadsfonder.

14 kap.

1 §⁴

Finansinspektionens beslut enligt 10 kap. 10 § samt 12 kap. 9 a § och 19 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas *hos* allmän förvaltningsdomstol. *Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).*

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag *eller förordningen om penningmarknadsfonder* får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 21 juli 2018.

2. Ett fondbolag som vid ikraftträdandet av denna lag förvaltar en värdepappersfond vars fondbestämmelser har godkänts av Finansinspektionen och för vilken det även krävs auktorisation enligt förordningen om penningmarknadsfonder, får fortsätta förvalta fonden till och med den 21 januari 2019. För att fortsätta förvalta fonden efter det datumet krävs auktorisation enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Om en ansökan om auktorisation har getts in till Finansinspektionen senast den

³ Senaste lydelse 2014:486.

⁴ Senaste lydelse 2016:892.

Prop. 2017/18:148 21 januari 2019, får fondbolaget dock fortsätta förvalta fonden till dess
Bilaga 2 att ansökan har prövats slutligt.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 a och 11 §§, 11 kap. 11 §, 12 kap. 13 §, 13 kap. 7 och 15 §§ och 16 kap. 1 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §¹

Det finns kompletterande och avvikande bestämmelser om vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, och

4. förordningen om penningmarknadsfonder.

Lydelse enligt SFS 2017:701

Föreslagen lydelse

11 §

I denna lag betyder

1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagnare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,

2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

5. *etablerad*:

a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där

¹ Senaste lydelse 2016:1330.

dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,

b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,

c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansuell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltd alternativ investeringsfond genom lån av kontanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. förordningen om penningmarknadsfonder: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

11. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

12. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. kommissionens delegerade förordning: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn, *i den ursprungliga lydelsen,*

13. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. marknadsföring: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadiggenligt säte inom EES,

15. matarfond till en alternativ investeringsfond: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. moderföretag och dotterföretag: detsamma som i 1 kap. 4 §

13. kommissionens delegerade förordning: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

14. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

15. marknadsföring: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadiggenligt säte inom EES,

16. matarfond till en alternativ investeringsfond: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

17. moderföretag och dotterföretag: detsamma som i 1 kap. 4 §

årsredovisningslagen (1995:1554),

17. mottagarfond till en alternativ investeringsfond: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. nära förbindelser: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. onoterat företag: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. primärmäklare: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depå-tjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. professionell investerare: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. reglerad marknad: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. specialfond: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

24. specialföretag för värdepapperisering: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 24/2009 av den

årsredovisningslagen (1995:1554),

18. mottagarfond till en alternativ investeringsfond: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 16,

19. nära förbindelser: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

20. onoterat företag: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

21. primärmäklare: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depå-tjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

22. professionell investerare: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

23. reglerad marknad: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

24. specialfond: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

25. specialföretag för värdepapperisering: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 24/2009 av den

19 december 2008 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella företag som deltar i värdepapperiseringstransaktioner, *i den ursprungliga lydelsen*, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

25. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

26. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och

27. *värdepappersfond*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

19 december 2008 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella företag som deltar i värdepapperiseringstransaktioner, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

26. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och

28. *värdepappersfond*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 26 lagen om värdepappersfonder.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

11 §

En AIF-förvaltare som förvaltar en alternativ investeringsfond som får kontroll över ett onoterat företag eller en emittent, får under 24 månader efter förvärvet inte underlätta, stödja, rösta för eller ge instruktioner om följande:

1. Utdelningar eller andra värdeöverföringar till aktieägarna när nettotillgångarna enligt företagets årsredovisning på bokslutsdagen för det senaste räkenskapsåret understiger, eller till följd av en sådan utdelning eller annan värdeöverföring skulle understiga, det tecknade kapitalet inklusive de reserver som inte får utdelas enligt lag eller bolagsordning. Om den icke inbetalda delen av det tecknade kapitalet inte ingår i tillgångarna enligt balansräkningen, ska detta belopp dras av från det tecknade kapitalet.

2. Utdelningar eller andra värdeöverföringar till aktieägarna som skulle överstiga vinsten för det senast avslutade räkenskapsåret inklusive balanserad vinst och belopp från reserver som får användas för detta och med avdrag för balanserad förlust och belopp som enligt lag eller bolagsordning har avsatts till reserver.

3. Förvärv av egna aktier som företaget gör, inbegripet aktier som tidigare förvärvats av företaget och innehas av det samt aktier som förvärvats av personer som agerar i eget namn men för företagets räkning, om förvärven skulle leda till att nettotillgångarna understiger det belopp som anges i 1.

För förvärv av egna aktier ska, utöver det som anges i första stycket 3, även förutsättningarna i något av leden b–h i artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (omarbetning) vara uppfyllda.

AIF-förvaltaren ska göra sitt yttersta för att förhindra sådana åtgärder som avses i första stycket.

Första stycket gäller inte nedsättning av aktiekapitalet som görs för att täcka förlust eller nedsättning som görs för överföring av medel till reserv som inte får utdelas enligt lag eller bolagsordning, om reserven efter åtgärden inte överstiger tio procent av det tecknade kapitalet efter nedsättningen.

12 kap.

13 §

Finansinspektionen ska vid godkännandet av fondbestämmelserna för en specialfond pröva om fonden har en lämplig fördelning av placeringar med hänsyn till de krav som bör ställas på riskspridning.

För förvaltningen av medlen i en specialfond gäller 5 kap. lagen (2004:46) om värdepappersfonder, om inte Finansinspektionen har tillåtit undantag. Derivatinstrument får dock ha andra underliggande tillgångar än de som anges i 5 kap. 12 § samma lag, om instrumenten är föremål för handel på någon finansiell marknad och inte medför en skyldighet att leverera den underliggande tillgången.

Bestämmelserna i 5 kap. 1, 6–9, 11, 13, 14, 16, 18–22, 24 och 25 §§ lagen om värdepappersfonder gäller inte för en specialfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt förordningen om penningmarknadsfonder.

13 kap.

7 §

För övervakningen av att bestämmelserna i denna lag, kommissionens delegerade förord-

För övervakningen av att denna lag följs, liksom kommissionens delegerade förordning, föreskrifter

ning och föreskrifter meddelade med stöd av lagen följs, får Finansinspektionen begära att

meddelade med stöd av lagen och andra författningar som reglerar verksamheten, får Finansinspektionen begära att

Prop. 2017/18:148
Bilaga 2

1. en fysisk eller juridisk person tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken kommer till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Finansinspektionen får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

15 §²

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, och

5. förordningen om penningmarknadsfonder.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens tillsyn enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, och

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, samt

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, och

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och e) förordningen om penningmarknadsfonder, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som

² Senaste lydelse 2016:1330.

Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och förordningen om penningmarknadsfonder.

16 kap.

1 §³

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § samt 14 kap. 13 a § och 23 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag eller beslut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013, *i den ursprungliga lydelsen*, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, *i den ursprungliga lydelsen*, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, *i den ursprungliga lydelsen*, får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. *Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).*

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag eller beslut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, eller förordningen om penningmarknadsfonder får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 21 juli 2018.

2. En AIF-förvaltare som vid ikraftträdandet av denna lag har tillstånd enligt 3 kap. 1 § att förvalta en alternativ investeringsfond för vilken det även krävs auktorisation enligt förordningen om penningmarknadsfonder, får fortsätta förvalta fonden till och med den 21 januari 2019. För att fortsätta förvalta fonden efter det datumet krävs auktorisation enligt förordningen om penningmarknadsfonder. Om en ansökan om auktorisation har getts in till Finansinspektionen senast den 21 januari 2019, får AIF-förvaltaren dock fortsätta förvalta fonden till dess att ansökan har prövats slutligt.

³ Senaste lydelse 2017:658.

Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder

Prop. 2017/18:148
Bilaga 3

Efter remiss har yttranden kommit in från Sveriges riksbank, Förvaltningsrätten i Stockholm, Domstolsverket, Konsumentverket, Kommerskollegium, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Första AP-fonden, Fjärde AP-fonden, Sjätte AP-fonden, Tillväxtverket, Näringslivets Regelnämnd, Finansbolagens förening, Fondbolagens förening och Sveriges advokatsamfund.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Stockholms Handelskammare, Andra AP-fonden, Tredje AP-fonden, Regelrådet, Landsorganisationen (LO), Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Företagarna, Konsumenternas Bank- och Finansbyrå, Sparbankernas Riksförbund, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska försäkringsförmedlares förening, Svenska Riskkapitalföreningen och Svenskt Näringsliv.

Utdrag ur lagförslag i promemorian En ny lag om försäkringsdistribution (Ds 2017:17)

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs att [...] 13 kap. 1 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder ska ha följande lydelse.

13 kap.

1 §¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,
2. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8, 9 och 11 §§,
3. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,
4. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § tredje stycket,
5. vad ett fondbolag ska iakttä för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

6. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

7. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

8. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

9. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

10. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

6. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

7. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

9. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

10. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

11. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

¹ Senaste lydelse 2016:892.

11. det system för riskhantering som ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

12. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

13. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

14. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

15. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

16. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

17. vilka åtgärder som ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 7 kap. 1 §,

18. vilka åtgärder som ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av *bestämmelserna* i 7 kap. 3 §,

19. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

20. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

21. vilka upplysningar som fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

22. sådana avgifter för tillsyn som avses i 10 kap. 11 §.

12. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

13. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

14. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

15. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

16. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

17. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

18. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 7 kap. 1 §,

19. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av i 7 kap. 3 §,

20. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

21. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

22. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

23. sådana avgifter för tillsyn som avses i 10 kap. 11 §.

Denna lag träder i kraft den 3 januari 2018.

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:000) om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 17 g § lagen (2004:46) om värdepappersfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2017:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2016/17:162 Föreslagen lydelse

2 kap.

17 g §

Ett fondbolag som i sin verksamhet lämnar råd till *icke-professionella* kunder om fondandelar i andra fall än det som avses i 7 kap. 1 § första stycket 3 ska när det utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ett fondbolag som i sin verksamhet lämnar råd till kunder om fondandelar i andra fall än det som avses i 7 kap. 1 § första stycket 3 ska när det utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Prop. 2017/18:148
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs att [...] 23 kap. 15 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2016/17:162 Föreslagen lydelse

23 kap.

15 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas,

2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § ska fullgöras, 2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § och artikel 26.6 i den delegerade förordningen till MiFID II ska fullgöras,

3. vilka värdepappersbolag som ska upprätta register som avses i 3 b §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid värdepappersbolaget ska ge in registren för olika typer av avtal,

4. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, samt

5. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och under rättelser som avses i 12 och 13 §§.

Denna lag träder i kraft den 3 januari 2018 i fråga om 23 kap. 15 § [...].

Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian En ny lag om försäkringsdistribution (Ds 2017:17)

Efter remiss har yttranden kommit in från Svea hovrätt, Göteborgs tingsrätt, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Domstolsverket, Polismyndigheten, Kommerskollegium, Pensionsmyndigheten, Finansinspektionen, Skatteverket, Kammarkollegiet, Statens tjänstepensionsverk (SPV), Konsumentverket, Allmänna reklamationsnämnden (ARN), Konkurrensverket, Bolagsverket, Regelrådet, AFA Försäkring, Arbetsgivarverket, Advokatfirman Dahlgren & Partners, Alecta Pensionsförsäkring, AMF Pensionsförsäkring AB, Branschorganisationen för Privatekonomiska Förmedlings- och Jämförelsetjänster, Facket för försäkring och finans (FTF), Finansbolagens förening, Folksam, Fondbolagens förening, Fora AB, Förhandlings- och samverkansrådet (PTK), Försäkringsjuridiska föreningen, InsureSec AB, Landsorganisationen i Sverige (LO), Lloyd's, Max Matthiessen AB, Näringslivets regelnämnd (NNR), Sparbankernas Riksförbund, Stockholms universitet, Svenska Bankföreningen, Sveriges advokatsamfund, Svenska Fondhandlareföreningen, Svensk Försäkring, Svenska försäkringsförmedlars förening, Svenskt Näringsliv, Svenska Resebyrå- och Arrangörsföreningen, Söderberg & Partners och Ägarföreningen Pro Skandia.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Sveriges riksbank, Sjunde AP-fonden, Collectum, Finansförbundet, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Företagarna, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Konsumenternas Försäkringsbyrå, Länsförsäkringsbolagens förening, Länsförsäkringar Sak Försäkrings AB, Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Svenska Försäkringsföreningen, Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), Sveriges Konsumenter, Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Utländska försäkringsbolags förening och Villaägarna.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder¹

dels att 2 kap. 17 g §, 4 kap. 10 §, 10 kap. 3 och 11 §§, 12 kap. 1 a och 10 §§ och 13 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 5 a § och 5 kap. 24 a §, och närmast före 1 kap. 5 a § och 5 kap. 24 a § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Särskilda bestämmelser för penningmarknadsfonder

5 a §

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder finns bestämmelser som avviker från eller kompletterar denna lag.

2 kap.

17 g §²

Ett fondbolag som i sin verksamhet lämnar råd till *icke-professionella* kunder om fondandelar i andra fall än det som avses i 7 kap. 1 § första stycket 3 ska när det utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ett fondbolag som i sin verksamhet lämnar råd till kunder om fondandelar i andra fall än det som avses i 7 kap. 1 § första stycket 3 ska när det utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

² Senaste lydelse 2017:690.

4 kap.
10 §³

Andelarna i en värdepappersfond ska vara lika stora och medföra lika rätt till den egendom som ingår i fonden, om inte annat följer av andra stycket.

I en värdepappersfond får det finnas andelar av olika slag (andelsklasser). Andelarna i en andelsklass ska vara lika stora och medföra lika rätt till den egendom som ingår i fonden. Andelsklasser i en och samma fond får vara förenade med

1. villkor för

- a) utdelning,
- b) avgifter,
- c) lägsta teckningsbelopp,
- d) distribution av andelar,
- e) valutasäkring, och
- f) i vilken valuta andelarna tecknas och inlöses, och

2. villkor som framgår av föreskrifter *meddelade* med stöd av 13 kap. 1 § 8.

2. villkor som framgår av föreskrifter *som har meddelats* med stöd av 13 kap. 1 § 9.

Värdet av en fondandel är fondens värde delat med antalet fondandelar. Om det finns andelsklasser ska värdet av en fondandel dock bestämmas med beaktande av de villkor som är förenade med andelsklassen.

Fondens värde beräknas enligt de grunder som anges i fondbestämmelserna. Den egendom som ingår i fonden ska värderas med ledning av gällande marknadsvärde.

Fondbolaget ska fortlöpande och minst en gång varje vecka beräkna och på lämpligt sätt offentliggöra fondandelsvärdet.

5 kap.

Bestämmelser som inte gäller för penningmarknadsfonder

24 a §

Av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 följer att bestämmelserna i 1, 3–12, 14–22, 24 och 25 §§ inte gäller för en värdepappersfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt den förordningen.

³ Senaste lydelse 2017:1143.

10 kap.
3 §⁴

För övervakningen av att *bestämmelserna i denna lag och föreskrifter meddelade* med stöd av lagen *följs*, får Finansinspektionen begära att

För övervakningen av att denna lag *följs, liksom föreskrifter som har meddelats* med stöd av lagen *och andra författningar som reglerar verksamheten*, får Finansinspektionen begära att

1. en fysisk eller juridisk person tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken kommer till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämmandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Finansinspektionen får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

11 §⁵

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska *med årliga avgifter bekosta* Finansinspektionens verksamhet samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska *betala en årlig avgift för*

1. Finansinspektionens verksamhet *enligt*

a) denna lag, och
b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och under rättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

12 kap.
1 a §⁶

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

⁴ Senaste lydelse 2008:282.

⁵ Senaste lydelse 2014:486.

⁶ Senaste lydelse 2017:1143.

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,
3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltd värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 6 avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 12, 13, 15 och 16 avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 14 avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara

styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Prop. 2017/18:148

Bilaga 6

10 §⁷

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 23, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som *har* meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 24, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

13 kap.

1 §⁸

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder *som* ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

3. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

4. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

5. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § tredje stycket,

6. vad ett fondbolag ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

7. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

7. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

8. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

8. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

9. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

⁷ Senaste lydelse 2017:1143.

⁸ Senaste lydelse 2017:1143.

9. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

10. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

11. hur informationen enligt 4 kap. 24 § ska presenteras,

12. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

13. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

14. det system för riskhantering som ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

15. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

16. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

17. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

18. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

19. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

20. vilka åtgärder som ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

21. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

22. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

23. vilka upplysningar som fondbolag, förvaltningsbolag, fond-

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

11. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

12. hur informationen enligt 4 kap. 24 § ska presenteras,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

14. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

15. det system för riskhantering som ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

16. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

17. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

18. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

19. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

20. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

21. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

22. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

23. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

24. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fond-

företag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

24. sådana avgifter för tillsyn som avses i 10 kap. 11 §.

företag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

25. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.

Prop. 2017/18:148
Bilaga 6

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018 i fråga om 2 kap. 17 g § och 13 kap. 1 § och i övrigt den 21 juli 2018.

2. Ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag som den 21 juli 2018 förvaltar en värdepappersfond vars fondbestämmelser har godkänts av Finansinspektionen och för vilken det även krävs auktorisation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, får fortsätta förvalta fonden till och med den 21 januari 2019. För att fortsätta förvalta fonden efter det datumet krävs auktorisation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131. Om en ansökan om auktorisation har getts in till Finansinspektionen senast den 21 januari 2019, får fondbolaget eller förvaltningsbolaget dock fortsätta förvalta fonden till dess att ansökan har prövats slutligt.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 23 kap. 15 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 kap.

15 §¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § första och andra styckena och när upplysningarna ska lämnas,

2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § ska fullgöras, 2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § och artikel 26.6 i den delegerade förordningen till MiFID II ska fullgöras,

3. vilka värdepappersbolag som ska upprätta register som avses i 3 d §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid värdepappersbolaget ska ge in registren för olika typer av avtal,

4. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige,

5. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och under rättelser som avses i 12 och 13 §§, och

6. att information och referensuppgifter för finansiella instrument som ska lämnas till Finansinspektionen enligt artiklarna 22.1 och 27.1 i förordningen om marknader för finansiella instrument i stället ska lämnas till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse 2017:679.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 a §, 8 kap. 1 a §, 11 kap. 11 §, 12 kap. 13 §, 13 kap. 7 och 15 §§ och 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §¹

Det finns kompletterande och avvikande bestämmelser om vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande, *och*

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, *och*

4. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder.*

8 kap.

1 a §²

En AIF-förvaltare som i sin verksamhet lämnar råd till *icke-professionella* investerare om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder i andra fall än det som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 4 ska när den utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

En AIF-förvaltare som i sin verksamhet lämnar råd till investerare om andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder i andra fall än det som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 4 ska när den utför sådana tjänster tillämpa 8 kap. 12 och 15 §§ och 9 kap. 3–6, 10, 17, 21, 23 och 27–29 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

¹ Senaste lydelse 2016:1330.

² Senaste lydelse 2017:701.

11 kap.

11 §

En AIF-förvaltare som förvaltar en alternativ investeringsfond som får kontroll över ett onoterat företag eller en emittent, får under 24 månader efter förvärvet inte underlätta, stödja, rösta för eller ge instruktioner om följande:

1. Utdelningar eller andra värdeöverföringar till aktieägarna när nettotillgångarna enligt företagets årsredovisning på bokslutsdagen för det senaste räkenskapsåret understiger, eller till följd av en sådan utdelning eller annan värdeöverföring skulle understiga, det tecknade kapitalet inklusive de reserver som inte får utdelas enligt lag eller bolagsordning. Om den icke inbetalda delen av det tecknade kapitalet inte ingår i tillgångarna enligt balansräkningen, ska detta belopp dras av från det tecknade kapitalet.

2. Utdelningar eller andra värdeöverföringar till aktieägarna som skulle överstiga vinsten för det senast avslutade räkenskapsåret inklusive balanserad vinst och belopp från reserver som får användas för detta och med avdrag för balanserad förlust och belopp som enligt lag eller bolagsordning har avsatts till reserver.

3. Förvärv av egna aktier som företaget gör, inbegripet aktier som tidigare förvärvats av företaget och innehas av det samt aktier som förvärvats av personer som agerar i eget namn men för företagets räkning, om förvärven skulle leda till att nettotillgångarna understiger det belopp som anges i 1.

För förvärv av egna aktier ska, utöver det som anges i första stycket 3, även förutsättningarna i något av leden b–h i artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (omarbetning) vara uppfyllda.

AIF-förvaltaren ska göra sitt yttersta för att förhindra sådana åtgärder som avses i första stycket.

Första stycket gäller inte nedsättning av aktiekapitalet som görs för att täcka förlust eller nedsättning som görs för överföring av medel till reserv som inte får utdelas enligt lag eller bolagsordning, om reserven efter åtgärden inte överstiger tio procent av det tecknade kapitalet efter nedsättningen.

För förvärv av egna aktier ska, utöver det som anges i första stycket 3, även förutsättningarna i något av leden b–h i artikel 61.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i den ursprungliga lydelsen, vara uppfyllda.

12 kap.

13 §

Finansinspektionen ska vid godkännandet av fondbestämmelserna för en specialfond pröva om fonden har en lämplig fördelning av placeringar med hänsyn till de krav som bör ställas på riskspridning.

För förvaltningen av medlen i en specialfond gäller 5 kap. lagen (2004:46) om värdepappersfonder, om inte Finansinspektionen har tillåtit undantag. Derivatinstrument får dock ha andra underliggande tillgångar än de som anges i 5 kap. 12 § samma lag, om instrumenten är föremål för handel på någon finansiell marknad och inte medför en skyldighet att leverera den underliggande tillgången.

Bestämmelserna i 5 kap. 1, 3–12, 14–22, 24 och 25 §§ lagen om värdepappersfonder gäller inte för en specialfond som har auktoriserats som penningmarknadsfond enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

13 kap.

7 §

För övervakningen av att bestämmelserna i denna lag, kommissionens delegerade förordning och föreskrifter meddelade med stöd av lagen följs, får Finansinspektionen begära att

För övervakningen av att denna lag följs, liksom kommissionens delegerade förordning, föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och andra författningar som reglerar verksamheten, får Finansinspektionen begära att

1. en fysisk eller juridisk person tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken kommer till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Finansinspektionen får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

15 §³

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 och Europaparlamentets

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

³ Senaste lydelse 2016:1330.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens tillsyn enligt

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, och

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, samt

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

15 kap.

2 §⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket eller 2 a § andra stycket,

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisnings-skyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

2. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap.

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap.

⁴ Senaste lydelse 2017:1147.

5 § tredje stycket,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

4. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

5. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iakttä för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

7. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

9. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

10. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

11. vad AIF-förvaltaren ska iakttä för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

12. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

5 § tredje stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iakttä för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

9. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

11. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

12. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

13. vad AIF-förvaltaren ska iakttä för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

14. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

14. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

15. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

16. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

17. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

18. vilka upplysningar som AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

19. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

20. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

16. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

17. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

18. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

19. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

20. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

21. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

22. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018 i fråga om 8 kap. 1 a § och 15 kap. 2 § och i övrigt den 21 juli 2018.

2. En AIF-förvaltare som den 21 juli 2018 har tillstånd enligt 3 kap. 1 § eller 5 kap. 2 § att förvalta en alternativ investeringsfond för vilken det även krävs auktorisation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, får fortsätta förvalta fonden till och med den 21 januari 2019. För att fortsätta förvalta fonden efter det datumet krävs auktorisation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131. Om en ansökan om auktorisation har getts in till Finansinspektionen senast den 21 januari 2019, får AIF-förvaltaren dock fortsätta förvalta fonden till dess att ansökan har prövats slutligt.

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1148) om
ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen
(2013:561) om förvaltare av alternativa
investeringsfonder

Prop. 2017/18:148
Bilaga 6

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:1148

Föreslagen lydelse

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket *eller 2 a § andra stycket*,

2. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

4. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

5. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisnings-skyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

7. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

9. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

10. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

11. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

12. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

14. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

15. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

16. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

17. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

9. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

11. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

12. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

13. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

14. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

16. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

17. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

18. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

19. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

18. vilka upplysningar som AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

19. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

20. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

20. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

21. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

22. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Prop. 2017/18:148
Bilaga 6

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:1149

Föreslagen lydelse

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket *eller 2 a § andra stycket,*

2. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

4. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

5. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

7. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisnings-skyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

9. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

8. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

9. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

10. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

11. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

12. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

13. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

14. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

15. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

16. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

17. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

18. vilka upplysningar som AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

10. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

11. hur informationen enligt 10 kap. 11 § ska presenteras,

12. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

13. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

14. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

16. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

17. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

18. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

19. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iaktas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

20. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

Prop. 2017/18:148
Bilaga 6

19. avgifter enligt 13 kap. 15 §,
samt

20. på vilket språk handlingar
som avses i denna lag ska upp-
rättas.

21. avgifter enligt 13 kap. 15 §,
samt

22. på vilket språk handlingar
som avses i denna lag ska upp-
rättas.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2018-02-27

Närvarande: F.d. justitieråden Gustaf Sandström och Lena Moore samt justitierådet Anders Eka

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder och ett par andra värdepappersmarknadsfrågor

Enligt en lagrådsremiss den 8 februari 2018 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
2. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
3. lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
4. lag om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
5. lag om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Monika Jenks.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2018

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, M Johansson, Baylan, Bucht, Hultqvist, Hellmark Knutsson, Bolund, Bah Kuhnke, Shekarabi, Fridolin, Eriksson, Skog, Ekström, Fritzon, Eneroth

Föredragande: statsrådet Per Bolund

Regeringen beslutar proposition Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder och ett par andra värdepappersmarknadsfrågor